

Uradni list

Evropske unije

L 85

Zvezek 48

2. april 2005

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Vsebina

I Akti, katerih objava je obvezna

.....

II Akti, katerih objava ni obvezna

Komisija

2005/261/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 30. marca 2004 o shemi pomoči, ki jo Združeno kraljestvo namerava izvajati glede reforme davka od dobička pravnih oseb, ki jo je uvedla vlada Gibraltarja (notificirano pod dokumentarno številko K(2004) 929) ⁽¹⁾** 1

2005/262/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 20. aprila 2004 glede podpore, ki jo je Francija izvrševala v korist Zadruga za izvoz francoskih knjig (CELF) (notificirano pod dokumentarno številko K(2004) 1361) ⁽¹⁾** 27

2005/263/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 4. marca 2005 o pooblastitvi držav članic, da po Direktivi 94/55/ES sprejmejo nekatera odstopanja glede prevoza nevarnega blaga po cesti (notificirano pod dokumentarno številko K(2005) 440) ⁽¹⁾** 58

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 30. marca 2004

o shemi pomoči, ki jo Združeno kraljestvo namerava izvajati glede reforme davka od dobička pravnih oseb, ki jo je uvedla vlada Gibraltarja

(notificirano pod dokumentarno številko K(2004) 929)

(Besedilo v angleškem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2005/261/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o ekonomskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

ob pozivu zainteresiranim strankam, da predložijo svoje pripombe v skladu z zgoraj navedenimi določbami ⁽¹⁾ in ob upoštevanju njihovih pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

(2) Komisija je 16. oktobra 2002 sklenila uvesti postopek, določen v členu 88(2) Pogodbe ES glede na reformo (C(2002) 3734). O tem sklepu je bilo Združeno kraljestvo obveščeno 18. oktobra 2002 (SG(2002) D/232221). Po podaljšanju roka je Združeno kraljestvo odgovorilo s pismom z dne 16. decembra 2002 (A/39214).

(3) Sklep Komisije o uvedbi formalnega preiskovalnega postopka je bil objavljen v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, kjer so bile zainteresirane stranke vabljene, da predložijo svoje pripombe ⁽²⁾. Pripombe so predložili Španska konfederacija poslovnih organizacij (Confederación Española de Organizaciones Empresariales) 30. decembra 2002 (A/39469), Alandski izvršilni organ, Finska (Alands Landskapsstyrelse) 2. januarja 2003 (A/30002), vlada Španije 2. in 3. januarja 2003 (A/30003 in A/30018) in vlada Gibraltarja 3. januarja 2003 (A/30011). Te pripombe so bile posredovane Združenemu kraljestvu, ki je odgovorilo s pismom z dne 13. februarja 2003 (A/31313).

I. POSTOPEK

II. PODROBEN OPIS UKREPA

(1) V pismu z dne 12. avgusta 2002, registriranim z dne 19. avgusta (SG(2002) A/8328), je Združeno kraljestvo Komisijo v skladu s členom 88(3) ES obvestilo o reformi davka od dobička pravnih oseb, ki jo je uvedla vlada Gibraltarja (v nadaljnjem besedilu „reforma“).

(4) V opisu, ki sledi, so upoštewane spremembe predlogov reforme, ki jih je podala vlada Gibraltarja kot odgovor na uvedbo formalnega preiskovalnega postopka o državni pomoči. Te spremembe so bile navedene v pismu Združenega kraljestva z dne 16. decembra 2002. Povzete so v odstavkih 27 — 30 spodaj.

⁽¹⁾ UL C 300, 4.12.2002, str. 2.

⁽²⁾ Glej opombo 1.

Cilj reforme

- (5) Navedeni namen reforme je sprejeti novo splošno shemo davka od dobička pravnih oseb, ki ne vključuje nobenega elementa državne pomoči, zato da bi zagotovili pravno varnost za družbe, dejavne v Gibraltaru, in zadostne prihodke od davka od dobička pravnih oseb za vlado Gibraltara. Reforma naj bi zagotovila tudi skladnost z EU etičnim kodeksom za obdavčenje podjetij ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu „etični kodeks“) in s poročilom OECD o škodljivi davčni konkurenci ⁽⁴⁾. Po mnenju vlade Gibraltara je ključen element reforme splošna odprava davkov na dobičke družb, z izjemo dopolnilnih davkov na javne gospodarske službe in dejavnosti finančnih storitev. Predlogi reforme temeljijo na popolni odstranitvi vseh vrst diskriminacije med rezidenčno in nerezidenčno, domačo in tujo gospodarsko dejavnostjo, tj. odstranitev tako imenovanih „ograjevalnih“ določb. Zakonodaja izvzetih in ustreznih družb bo odpravljena. Tako bo formalno razločevanje med tako imenovanim priobalnim in obalnim gospodarstvom odpravljeno.
- (6) Splošni davčni sistem, ki bo uveden v okviru reforme, bo vseboval davek na izplačane plače, davek na poslovne prostore za dejavnosti in pristojbine za registracijo, ki bodo veljali za vse gibraltarske družbe. Gibraltarska vlada ocenjuje, da bo njen trenutni, zelo omejen, a ključen dohodek od davka od dobička pravnih oseb, ki znaša 13,7 milijonov GBP (približno 20 milijonov EUR) ter predstavlja 9,25 % vseh vladnih prihodkov, v veliki meri ohranjen v okviru novega sistema, ki temelji na teh treh splošnih davkih, ki veljajo za vse gibraltarske družbe. To se lahko primerja z dohodnino, ki znaša 53,6 milijonov GBP (približno 77 milijonov EUR) in predstavlja 36,3 % prihodkov. Prihodki od dopolnilnih davkov na finančne storitve in dejavnosti javnih gospodarskih služb bodo omejeni, a bodo verjetno nadomestili ves primanjkljaj prihodka od davka od dobička pravnih oseb v okviru splošnega sistema.

Izvajanje

- (7) Reforma se bo izvajala z:
- odlokom o družbah (davek na izplačane plače),
 - odlokom o družbah (letna pristojbina za registracijo),
 - odlokom o stopnjah,
 - odlokom o družbah (obdavčenje določenih dejavnosti).
- (8) Zakonodajo bo izvajala gibraltarska vlada, po tem ko jo bo sprejel gibraltarski parlament (skupščina). Kot del reforme za odlok o obdavčitvi družb in koncesijah (zakonodaja o izvzetih družbah) ter uredbe (zakonodaja

o ustreznih družbah) o davku od dohodka (ustrezne družbe) velja preklic s takojšnjim začetkom veljave. Odlok o davku od dohodka bo spremenjen, tako da bodo preklicane ali primerno spremenjene vse določbe, ki družbam zaračunajo davek od dohodka.

- (9) S pravili bo upravljal gibraltarski komisar za davek od dohodka. Vse družbe v Gibraltaru bodo morale, v skladu s 4. in 7. direktivo o pravu gospodarskih družb ES, prijaviti javne račune v register družb. Vse družbe v Gibraltaru z davčno obveznostjo bodo morale komisarju prijaviti davčne račune in uvedeni bodo tudi strogi ukrepi, ki bodo zagotavljali spoštovanje teh obveznosti. Prvič v zgodovini Gibraltara bo ustanovljeno sodišče, ki se bo ukvarjalo posebej z zadevami obdavčitve družb (imenovalo se bo Sodišče za obdavčitve družb za določene dejavnosti), njegov namen pa bo izvajanje pristojnosti, ki se navezujejo na ugovore in druge zadeve, ki izhajajo iz delovanja nove zakonodaje. Te pristojnosti bodo vključevale pristojnost, da se od družbe zahteva, da za namene pregledov sodišča dovoli dostop do vseh knjig, računov, evidenc o zaposlenih ali drugih dokumentov, za katere sodišče meni, da vsebujejo ali lahko vsebujejo informacije, ki se navezujejo na vsebino postopka.

Davek na izplačane plače in davek na poslovne prostore za dejavnost

- (10) Splošen davek na izplačane plače bo nadomestil obdavčenje glede na dobiček, v skladu s čimer bodo vse družbe v Gibraltaru zavezane plačati znesek 3 000 GBP na zaposlenega vsako leto. Vsak „delodajalec“ v Gibraltaru bo moral plačati davek na izplačane plače za skupno število redno „zaposlenih“ in „zaposlenih“, ki delajo s skrajšanim delovnim časom, ki so „zaposleni v Gibraltaru“. Osrednji izrazi, ki se uporabljajo, bodo opredeljeni na sledeči način:

- „delodajalec“ je vsaka družba, vključena ali registrirana v okviru katerega koli zakona, veljavnega v Gibraltaru, ki plačuje prejeme iz svojega računa ali izvaja plačila kateri koli osebi v zvezi s storitvijo ali storitvami, ki jih nudi posameznik, obravnavan kot zaposleni,
- „zaposleni“ je vsak posameznik, kateremu so prejemi izplačani ali izplačljivi, vključno z direktorji, razen direktorjev, ki ne izvajajo nobene druge funkcije razen funkcije direktorja, in delo s krajšim delovnim časom ter priložnostno delo,
- „zaposlen v Gibraltaru“ pomeni vsakega zaposlenega, ki je zaposlen v Gibraltaru in dela v Gibraltaru ali izven njega oziroma ima sedež v Gibraltaru.

⁽³⁾ UL C 2, 6.1.1998, str. 1.

⁽⁴⁾ Odobril Svet OECD dne 9.4.1998.

- (11) Gibraltarska vlada bo uvedla podrobna pravila proti izogibanju, ki naj bi preprečila vsako možnost zlorabe. To bo vključevalo uvajanje koncepta „šteje za zaposlenega“ in pravil, namenjenih zaposlenim, ki bi lahko izvajali dejavnost zunaj Gibraltarja. Skupni učinek pomenov izrazov „zaposleni“ in „zaposlen v Gibraltarju“ naj bi, pravzaprav, pokrival vse zaposlene, ki so fizično prisotni v Gibraltarju. Po navedbah Združenega kraljestva je 10 100 od 14 000 zaposlenih v Gibraltarju zaposlenih v privatnem sektorju.
- (12) Vse družbe, ki imajo posest v Gibraltarju za poslovne dejavnosti, bodo plačale davek na poslovne prostore za dejavnost po stopnji, enakovredni odstotku njihove zavezanosti splošnim stopnjam, ki se zaračunajo za posest v Gibraltarju (trenutno se pričakuje, da bo stopnja 100 %).
- (13) Zavezanost davku na izplačane plače z davkom na poslovne prostore za dejavnost bo omejena na 15 % dobička. Torej bodo družbe plačale davek na izplačane plače in davek na poslovne prostore za dejavnost le, če bodo imele dobiček, in to v znesku, ki ne bo presegal 15 % dobička.
- (14) Velika večina družb v Gibraltarju bo podvržena samo davku na izplačane plače in davku na poslovne prostore za dejavnost. Po navedbah gibraltarske vlade ni mogoče oceniti števila družb v Gibraltarju, ki bodo ustvarile ocenjeno davčno obveznost za davek na izplačane plače in davek na poslovne prostore za dejavnost v višini več kot 15 % dobička, in bodo zaradi omejitve plačale davek po stopnji, ki ustreza 15 % dobička, saj se bo ta številka vsako leto spreminjala in bo odvisna od posameznih okoliščin vsake družbe.

Pristojbina za registracijo

- (15) Gibraltarska vlada bo pristojbine, ki jih družbe trenutno plačujejo v Gibraltarju (v znesku približno 40 GBP na leto), nadomestila s pristojbino za registracijo, ki bo veljala za vse gibraltarske družbe v znesku 150 GBP na leto za družbe, ki niso namenjene ustvarjanju prihodka, in v znesku 300 GBP na leto za družbe, ki so namenjene ustvarjanju prihodka.

Obdavčenje določenih dejavnosti („dopolnilni davki“ ali „kazenski davki“)

- (16) Nekatere določene aktivnosti, in sicer finančne storitve in javne gospodarske službe, bodo podvržene dodatnemu dopolnilnemu ali kazenskemu davku na dobiček, ustvarjen s temi dejavnostmi. Dopolnilni davki bodo veljali samo za dobičke, ki jih je mogoče pripisati takim določenim dejavnostim. Združeno kraljestvo ocenjuje, da bo 179 od približno 29 000 družb v Gibraltarju zavezanih dopolnilnemu davku na finančne storitve, medtem

ko jih bo 23 zavezanih dopolnilnemu davku za storitve javnih gospodarskih služb.

- (17) Opredelitev družbe „finančnih storitev“ vključuje, med drugim:

- kreditne institucije,
- izposojevalnice denarja,
- investicijske družbe, trgovce, borzne posrednike, svetovalce ali menedžerje,
- posrednike za življenjsko zavarovanje in vzajemne naložbene sklade,
- nosilce dejavnosti ali upravljalce vzajemnih naložbenih skladov,
- zavarovalne posrednike, agente ali menedžerje,
- profesionalne upravljalce,
- direktorje družb,
- menjalnice,
- revizorje.

Opredelitev finančnih storitev vključuje tudi družbe, ki svetujejo ali nudijo storitve v zvezi s financami, pravom, davki ali računovodstvom.

- (18) Opredelitev dejavnosti „javne gospodarske službe“ obsega nudenje storitev, opreme ali prostorov za:

- telekomunikacije (glasovno telefonijo, telefaks komunikacije, podatkovne komunikacije ali prenosi podatkov, storitve za vrnitev klica ali neposredni klic),
- elektrika (pridobivanje, distribucija in dobava),
- voda (pridobivanje, uvoz/izvoz, dobava pitne ali slane vode),
- odplaka (zagotavljanje, delovanje, upravljanje, vzdrževanje, popravilo, zamenjava, spreminjanje, obnavljanje, zamenjava, obnova odplak in odstranitve/ravnanje z odplakami),
- nafta (zbiranje, proizvodnja, uvoz/izvoz, ravnanje, izboljševanje, črpanje, shranjevanje, distribucija in dobava kurilnega olja).

- (19) Družbe finančnih storitev bodo poleg davkov na izplačane plače in poslovne prostore za dejavnost morale plačati dopolnilni davek na dobiček od dejavnosti finančnih storitev po stopnji 8 % dobička (izračunani v skladu z mednarodno sprejetimi računovodskimi standardi). Družbe finančnih storitev bodo letno obvezane plačilu davka na izplačane plače, davka na poslovne prostore za dejavnost in dopolnilnega davka, ki bodo skupaj omejeni na 15 % dobička.

- (20) Družbam javnih gospodarskih služb bo, poleg davkov na izplačane plače in poslovne prostore za dejavnost, zaračunan dopolnilni davek na dobiček od dejavnosti javnih gospodarskih služb po stopnji 35 % dobička (izračunani v skladu z mednarodno sprejetimi računovodskimi standardi). Takšne družbe bodo davek na izplačane plače in davek na poslovne prostore za dejavnost lahko odštele od svoje obveznosti za dopolnilni davek. Čeprav bodo tudi družbe javnih gospodarskih služb morale plačati letne obveznosti za davek na izplačane plače in davek na poslovne prostore za dejavnost, omejene na skupno 15 % dobička, bo delovanje dopolnilnega davka za javne gospodarske službe zagotovilo, da bodo te družbe vedno plačale davek, enakovreden 35 % dobička.
- (21) Obveznost za dopolnilne davke bo določena na podlagi ustreznih dejavnosti. Enaka pravila bodo veljala za finančne storitve in dejavnosti javnih gospodarskih služb. Skladno s tem, za „hibridne“ družbe:
- dobički od dejavnosti javnih gospodarskih služb družbe, ki se ukvarja z dejavnostjo javnih gospodarskih služb in s splošno dejavnostjo, bodo obdavčeni po 35 % stopnji,
 - dobički od dejavnosti finančnih storitev družbe, ki se ukvarja s finančnimi storitvami in s splošno dejavnostjo, bodo obdavčeni po 8 % stopnji,
 - če se družba ukvarja z dejavnostjo javnih gospodarskih služb in z dejavnostjo finančnih storitev, bodo njeni dobički dejavnosti javnih gospodarskih služb obdavčeni po 35 % stopnji in dobički od dejavnosti finančnih storitev po 8 % stopnji.
- (22) Enako razlikovanje se bo uvedlo v zvezi s prihodki iz premoženja, zlasti vsemi prihodki hibridnih družb od katerih koli najemnin, premij, licenčnin, katerimi koli drugimi prihodki iz nepremičnin v Gibraltarju, dividend, obresti ali popustov. Ti prihodki iz premoženja bodo obdavčeni po 8 % ali 35 % dopolnilni stopnji glede na razmerje, ki ga imajo prihodki in dobički od dejavnosti finančnih storitev ali dejavnosti javnih gospodarskih služb glede na celoten dobiček od trgovine ali dobiček, ki ga je družba imela.
- (24) Oba odloka, odlok o družbah (davek na izplačane plače) in odlok o družbah (obdavčenje določenih dejavnosti), določata pravila za izračun prihodkov ali dobička. Ta pravila so potrebna za uporabo 15 % omejitve na prihodke za obveznost za davek na izplačane plače in za določanje obveznosti za dopolnilni davek na finančne storitve in dejavnosti. Prihodki so izračunani v skladu z računovodskimi standardi v Združenem kraljestvu, kot so bili spremenjeni za uporabo v Gibraltarju s strani Gibraltarske družbe pooblaščenih in potrjenih računovodskih teles.
- (25) Za namene določanja dobička so kapitalni dobički in kapitalne izgube izključeni.
- (26) Za namene določanja dobička se naslednje minimalne amortizacije, med drugim, odbijejo:
- v zvezi z zabavišnimi centri, mlini, tovarnami in drugimi prostori 4 % na leto,
 - v zvezi z obrati in stroji do 30 000 GBP za prvo leto, v katerem je strošek plačan (do 50 000 GBP za računalniško opremo), in 33 1/3 % ostanka v naslednjih letih.

Spremembe prvotno priglašenih reform

- (27) Vlada Gibraltarja je, kot odgovor na uvedbo formalnega preiskovalnega postopka o državni pomoči, naredila naslednje spremembe predlogov davčne reforme.
- (28) Odstranjene so bile določbe, ki bi skupno obveznost za davek na izplačane plače, davek na poslovne prostore za dejavnost in, kjer to velja, 8 % dopolnilni davek na dejavnosti finančnih storitev, omejile na 500 000 GBP. Odstranitev kvantne omejitve bo spremljalo znižanje dopolnilnega davka za družbe finančnih storitev iz 8 % dobička na enotno in za zdaj še nedoločeno stopnjo v obsegu 4 — 6 %.
- (29) Določba, ki bi izvezela določene prostore Upper Rocka Gibraltarja iz stopenj (in posledično iz davka na poslovne prostore za dejavnost), je bila umaknjena.
- (30) Določbe, ki bi izvezemale naslednje razrede prihodka za namene določanja dobička, so bile umaknjene:
- vse obresti, ki jih prejme katera koli zaračunavajoča družba v zvezi s katerim koli posojilom, ki ga izplača kateri koli osebi za namen finančnih investicij v razvojnih projektih, namenjenih spodbujanju gospodarskega in socialnega razvoja Gibraltarja, kjer so pogoje takšnega posojila za ta namen pisno odobrile gibraltarske oblasti,

Druge značilnosti reforme

- (23) V okviru odloka o stopnjah so nekateri prostori izvzeti. Ti izvzeti prostori vključujejo sodišča, cerkve, pokopališča, javne vrtove, vojaške utrdbe, ki niso primerne za bivanje, prostori civilne obrambe, svetilniki in gibraltarski muzej. Ti prostori bodo torej izvzeti iz dodatne stopnje davka na poslovne prostore za dejavnost. Gibraltarske oblasti lahko tudi zmanjšajo ali oprostitjo plačilo katere koli splošne stopnje, kjer je to „v interesu razvoja Gibraltarja“.

- obresti, plačljive na katero koli posojilo, zaračunano na konsolidiranem skladu (tj. finančna sredstva gibraltarske vlade), od datuma do obsega, določenega v dovoljenju, ki ga odobrijo gibraltarske oblasti.

državni pomoči, spadajo v šest poglavij, ki temeljijo na specifičnosti:

- dejstvo, da morajo družbe plačati davek le, če so donosne, bi omogočilo prednost nedonosnim družbam v primerjavi z donosnimi,

III. RAZLOGI ZA UVEDBO POSTOPKA

- (31) Komisija v oceni informacij, ki jih je Združeno kraljestvo predložilo v obvestilu, meni, da bi številne značilnosti predlogov reforme lahko gibraltarskim družbam omogočile prednost. Zlasti:

- celoten sistem bi gibraltarskim družbam omogočil prednost v primerjavi z družbami ZK (regionalna selektivnost),
- zahteva, da morajo družbe imeti dobiček, preden so zavezane plačevanju davka na izplačane plače in davka na poslovne prostore za dejavnost, bi nedonosnim družbam omogočala prednost,
- 15 % omejitev na obveznost za davek na izplačane plače in davek na poslovne prostore za dejavnost bi omogočila prednost tistim družbam, za katere velja,
- omejitev 500 000 GBP na obveznost za davek na izplačane plače in davek na poslovne prostore za dejavnost bi omogočila prednost tistim družbam, za katere velja,
- nekatere tehnične značilnosti reforme bi lahko bile vzrok za državno pomoč (določene oprostitve od stopenj/davka na poslovne prostore za dejavnost in oprostitve za nekatere določene prihodke od obresti za določanje dobička).

- (32) Komisija tudi meni, da bile bi te prednosti, odobrene preko državnih sredstev, vplivale na trgovino med državami članicami in da bi bile selektivne. Komisija tudi meni, da ni veljala nobena oprostitve za splošno prepoved za državno pomoč, navedeno v členih 87(2) in 87(3) Pogodbe ES. Komisija iz teh razlogov dvomi v združljivost ukrepa s skupnim trgom in se je zato odločila uvesti formalni preiskovalni postopek.

IV. PRIPOMBE ZDRUŽENEGA KRALJESTVA

- (33) Pripombe Združenega kraljestva je možno povzeti na sledeči način.
- (34) Pripombe Komisije na predloge reforme, kot so določene v sklepu o uvedbi formalnega preiskovalnega postopka o

- veljavnost 15 % omejitve, ki bi temeljila na dobičku, bi koristila tistim podjetjem, za katera velja, saj bi zmanjšala njihovo obveznost za plačevanje davka na izplačane plače, davka na prostore za dejavnost ter dopolnilnega davka za finančne storitve, če velja za njih,

- veljavnost 500 000 GBP kvantne omejitve bi koristila tistim podjetjem, za katera bi veljala, saj bi zmanjšala njihovo obveznost za plačevanje davka na izplačane plače, davka na prostore za dejavnost ter dopolnilnega davka za finančne storitve, če bi veljala za njih,

- oprostitve za določeno lastnino na Upper Rock-u omogoča davčno ugodnost za podjetja, ki imajo sedež v teh prostorih,

- dve določbi, ki določata oprostitve plačila obresti za določena posojila iz izračuna dobička za namen pravil davka od dobička pravnih oseb, nekaterim družbam omogočata prednost,

- številne značilnosti predlagane davčne ureditve pomenijo manjšo davčno obremenitev za družbe v Gibraltarju v primerjavi z družbami v Združenem kraljestvu in zato to za prve predstavlja prednost („regionalna specifičnost“).

- (35) Niti Združeno kraljestvo niti vlada Gibraltarja se ne strinjata z dvomi Komisije o možnem značaju, ki je podoben državnim pomočim, nekaterih elementov reform. Ne glede na to, ali prvotni predlogi reforme vsebujejo kakšen element državne pomoči, bo vlada Gibraltarja:

- opustila 500 000 GBP omejitev iz načrtovanega novega davčnega sistema,

- odstranila določbo o oprostitvi določene lastnine na Upper Rock-u v Gibraltarju za stopnje (in tako davka na poslovne prostore za dejavnost),

- odstranila določbo za oprostitve določenih prihodkov od obresti za določanje dobička.

- (36) Tri ostale pripombe ne pomenijo državne pomoči.

Neobdavčitev nedonosnih podjetij ni državna pomoč

- (37) Odsotnosti obveznosti za plačilo davka, kjer ni dobička, ne pomeni selektivnost. Res je, da družbi davkoplačevalki ni treba plačevati niti davka na izplačane plače niti davka na poslovne prostore za dejavnost, če nima dobička. Dobitek je osnovni pogoj za to obveznost. A to ni davčna osnova. Je predviden pogoj za obveznost za plačilo zadevnega davka. To je naravno, saj davek na družbo, ki nima dobička, postane davek na kapital družbe. V nasprotju s tem, kar trdi Komisija, „operativni dogodek“ v okviru davka na izplačane plače in davka na poslovne prostore za dejavnost ni dobiček. „Operativni dogodek“ sta dobičkonosna zaposlitev zaposlenega in dobičkonosna uporaba lastnine. Ni res, da so izplačila plač ali zasedba poslovnih prostorov sekundarni dejavniki. Logika predlagane sheme je dvojna — zaposlitev in zasedba predstavljata davčno osnovo, medtem ko donosnost predstavlja nižjo količinsko mejo za obveznost. Davčna osnova in količinska omejitev sta obe splošne narave, veljata na enak način za vse družbe, ne glede na njihovo velikost ali sektor, v katerem so dejavne.
- (38) Četudi bi bila količinska omejitev selektivna, iz narave in logike načrtovane sheme davka od dobička pravnih oseb sledi, da so družbe obdavčene le, če imajo dobiček, na katerega plačajo davek. Komisija sama je v točki 25 Obvestila Komisije o uporabi pravil državne pomoči za ukrepe, ki se navezujejo na neposredno obdavčitev ustvarjenih dohodkov ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu „Obvestilo“), dopustila, da je takšna selektivnost upravičena z naravo davčnega sistema. To je veljavno za davčni sistem, ki temelji na dobičkonosni uporabi delovne sile in lastnine, saj je „čist“ sistem, ki temelji na dobičku, v katerem družbe, ki nimajo dobička, niso obdavčene. Vzpostavitve prispevki za socialno varnost ni mogoče potegniti, saj ti služijo drugačnemu namenu, ki ni povezan s tem, ali ima družba dobiček.

Omejevanje davkov na 15 % ni državna pomoč

- (39) Predlagana omejitev ni selektivna. Da bi davčni ukrep veljal za državno pomoč, mora biti selektiven, tako da določenim družbam in/ali sektorjem koristi bolj kot drugim. Uporaba 15 % omejitve bo odvisna od razmerja med dobičkom in številom zaposlenih v danem letu. To bo potencialno koristilo vsem družbam, velikim in malim, v vseh gospodarskih sektorjih, ki v danem letu dosežejo določen nivo dobička v zvezi z izplačilom plač. Določene skupine družb, za katere bodo veljale omejitve za davčne obveznosti, ni mogoče opredeliti, tako ali tako

pa se bo skupina spreminjala iz leta v leto. Pravila so splošno veljavna in na voljo vsem gibraltarskim družbam. Komisija sama v točki 14 Obvestila razlaga, da kljub dejstvu, da imajo nekatere firme ali nekateri sektorji od davčnega ukrepa več koristi kot druge/drugi, to ne pomeni nujno, da se ta ukrep ujame v pravila državne pomoči.

- (40) Vlada Gibraltarja je izdelala splošno davčno shemo, ki temelji na preprostih dejavnih lastnine in izplačil plač ter obstoju dobičkonosnosti. Hkrati pa je sklenila, da želi davek uporabljati na regresiven način. Zato obstajata dve vrsti davka, ki temeljita na skupnem dobičku. Kjer je davčni račun pod 15 % skupnega dobička, se plača celotni davek. Kjer davčni račun preseže 15 % skupnega dobička, velja nična stopnja glede presežka. Tak sklep je tudi popolnoma v skladu s svobodo vlade Gibraltarja, da izdela svoj davčni režim, brez izvajanja pravil državne pomoči.
- (41) Vlada Gibraltarja želi družbam omejiti največji davčni račun v okviru novega sistema. Če obstajajo različne davčne stopnje v različnih „vrstah“ (kjer je davčna osnova različna po velikosti), je ena davčna stopnja vedno nižja od druge in zato v nekem smislu omogoča prednost davkoplačevalcem, ki imajo srečo ali so zmožni svoje zadeve tako urediti, da plačujejo nižjo stopnjo. A to ne ustvari državne pomoči.
- (42) Čeprav 15 % omejitev omogoča specifično prednost družbam, za katere velja, je mogoče takšno omejitev upravičiti z naravo ali splošno shemo sistema, katerega del je. Vsi neposredni davki v Gibraltarju morajo izražati razmerje med maksimiranjem davčnih prihodkov in omejevanjem maksimalne obveznosti posameznih davkoplačevalcev, tako da ne preseže njihovih plačilnih zmožnosti. Zato je morda nujno, da so neposredni davki na določenem nivoju regresivni. Neka omejitev te vrste je ključnega pomena, zaradi specifičnih okoliščin gospodarstva Gibraltarja, npr. njegovega omejenega območja in delovne sile. Gospodarstvo Gibraltarja je majhno in bolj ranljivo od večine drugih na sunke, ki jih ustvarjata naravna in poštena davčna konkurenca med sodnimi pristojnostmi. Družbe si morda ne morejo privoščiti zapustiti večjo državo članico z enako lahkoto, kot se lahko odločijo, da bodo zapustile tako drobceno gospodarstvo, kot je Gibraltar. Če davčna osnova ni predmet količinskih omejitev, je lahko pglavitni cilj, prirojen vsakemu davčnemu sistemu - zagotoviti prihodke, potrebne za pokrivanje javnih izdatkov - ogrožen s tržnimi nihanji.

⁽³⁾ UL C 384, 10.12.1998, str. 3.

(43) Delovna sila v Gibraltarju je pičlo obdavčeno premoženje. Davek na delovno silo pa ne more slediti enakemu progresivnemu načelu in logiki kot davek na dobiček. Davek na delovno silo mora upoštevati tudi zmožnost družbe, da ustvari obdavčljiv prihodek, in potrebo, da zagotovi potrebno stabilnost v delovni sili. Glede na ciklično naravo gospodarstva in poslovne dobičkonosnosti, bi lahko davek na delovno silo, ki ne bi vseboval regresivnega elementa, sprožil masovna začasna odpuščanja in nestabilnost v časih cikličnih tržnih nihanj ali gospodarskih kriz. Ker je Gibraltar zelo majhno gospodarstvo, lahko imajo naključne spremembe, ki izhajajo iz gospodarskih nihanj, mnogo večji proporcionalni učinek v Gibraltarju kot v večjih gospodarstvih. Notranja logika predlaganega davčnega sistema na izplačane plače zato upravičuje omejevanje obveznosti za davek na izplačane plače v zvezi z dobičkom.

(44) V nasprotju s tem bi javne gospodarske službe imele davčno obveznost v višini 35 % dobička. To je upravičeno z naravo in logiko sistema, saj je stabilnost delovne sile zagotovljena, ker so javne gospodarske službe tako tesno povezane z ozemljem, na katerem služijo in, kot neposredna posledica majhnosti gibraltarskega trga, zasedajo položaj naravnega monopola ali polmonopola, kar jim omogoča veliko dobičkonosnost. Zato v primeru davkov, ki veljajo za javne gospodarske službe, ne pride do potrebe po regresivnem elementu.

Regionalna specifičnost

(45) Ni pravne osnove za predlog, da je možno, kjer obstajata dve ločeni avtentični davčni sodni pristojnosti v eni državi članici, davčne stopnje v teh dveh sodnih pristojnostih primerjati in nižjo stopnjo obravnavati kot državno pomoč samo zato, ker je nižja od druge davčne stopnje. To bi pomenilo, da bi šlo za državno pomoč vsakič, ko želi avtonomna regionalna davčna oblast, ki je odgovorna za upravljanje javne porabe v regiji, na podlagi demokratično izraženih javnih interesov zmanjšati porabo in znižati davke. S tem vprašanjem se je ukvarjal generalni pravobranilec ⁽⁶⁾, a sodišče se s tem vprašanjem nikoli ni ukvarjalo, saj so bili zadevni primeri umaknjeni. V enem iz serije nedavnih primerov v zvezi z baskovskimi provincami je sodišče prve stopnje navedlo, da sporna odločba ni imela vpliva na pristojnosti Alave za sprejetje splošnih davčnih ukrepov, veljavnih za celotno regijo ⁽⁷⁾.

(46) Takšna regionalna odstopanja med avtonomnimi sodnimi pristojnostmi niso državna pomoč v smislu člena 87 ES. Ukrep državne pomoči je prisoten le, če so državna sredstva uporabljena z izpadom davka. Ta ocena predpostavlja, da obstaja davčna stopnja za določeno dejavnost, ki velja po vsej državi članici — to pa ne drži

v primerih, kjer je obdavčitev predmet teritorialne avtonomije — v nasprotju s tem, da bi bila postavljena enotno in se potem spreminjala glede na lokacijo. Podobno, analiza selektivne prednosti se zanaša na domnevo, da obstaja nivo davka, ki bi drugače veljal za določeno dejavnost na zadevnem teritoriju.

(47) Kriteriji državne pomoči predpostavljajo, da je predvideno pomoč mogoče primerjati s standardno ali normalno davčno stopnjo. Domnevni ukrep državne pomoči je lahko prisoten le, če je v nekem smislu izjema ali oprostitev od standarda, ki bi drugače veljal za družbo, ki ga prejema. Davčna stopnja, od katere prejemnik domnevnega ukrepa pomoči ni odvisen — niti če bi bila trenutno veljavna stopnja, ki domnevno predstavlja pomoč, odpravljena - ne more biti veljaven standard za primerjavo za namene odločanja, ali je „pomoč“ prisotna ali ne. Edini mogoč standard primerjave za ocenjevanje selektivnosti je davčno stanje, ki bi drugače veljalo v isti davčni sodni pristojnosti. Kjer je tak režim izdelan lokalno, kot v primeru Gibraltarja, to nima pomena.

(48) Zgleda, da bi stališče Komisije kateri koli davčni sodni pristojnosti, ki ne pokriva celotne države članice, onemogočalo sprejetje katere koli davčne stopnje, razen tiste, ki velja v drugih davčnih sodnih pristojnostih v državi. Sprejeti ne bi mogla nižje stopnje, saj bi to avtomatično, le s primerjanjem, pomenilo državno pomoč. Davčna sodna pristojnost pa ne bi mogla sprejeti niti višje davčne stopnje, saj bi davčne stopnje v ostalih delih države avtomatično postale državna pomoč. To bi pomenilo, da bi skoraj vsako izvajanje davčne avtonomije pomenilo ukrep, ki ustvarja državno pomoč, ali v zadevni sodni pristojnosti ali, še bolj absurdno, drugje v državi članici. Diferenciacije v neposredni obdavčitvi ustvarjenih dohodkov pogosto obstajajo znotraj držav članic kot posledica različnih plasti teritorialne podrazdelitve celo na najnižjih občinskih nivojih. V tej zvezi je mogoče potegniti vzporednico s Sporazumom STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih, kjer je jasno navedeno, da „postavljanje ali spreminjanje splošno veljavnih davčnih stopenj s strani vseh nivojev uprave, ki so do tega upravičeni, ne bo obravnavano kot specifična subvencija“ za namene pravil, ki prepovedujejo odobritev takšnih subvencij (člen 2.2).

(49) Če bi Združeno kraljestvo in Španija sklenili sporazum v vzpostavitvi skupne suverenosti nad Gibraltarjem, bi imelo stališče Komisije o regionalni specifičnosti nesmiseln učinek, saj bi morala biti prevladujoča davčna stopnja v Gibraltarju enaka tako prevladujoči davčni stopnji v Združenem kraljestvu kot davčni stopnji v Španiji. Drugače bi bila državna pomoč prisotna v sodni pristojnosti, ki bi uporabljala nižjo stopnjo.

⁽⁶⁾ Mnenje v združenih zadevah C-400/97, C-401/97 in C-402/97, [2000] PSES I-1073.

⁽⁷⁾ Združene zadeve T-92/00 in T-103/00, [2002] PSES II-1385, str. 27

- (50) Zdi se, da Komisija predlaga, da če obstajajo davki v dveh ločenih davčnih sodnih pristojnostih v isti državi, četudi je formalna odstotna postavka davčne stopnje enaka, dejstvo, da veljajo različne izjeme ali da so izdana različna dovoljenja, pomeni, da družbe, ki prejemajo dovoljenja ali so izjeme, prejemajo pomoč, če, v primeru, da so vse druge stvari enake, bi plačale višjo davčno stopnjo v drugi sodni pristojnosti. Teorija Komisije pa je neprimerna za dejstva v primeru Gibraltarja. Primerjave med davčno osnovo ali davčno strukturo davka na dobiček družbe je včasih mogoče izvesti z davkom na dobiček družbe v drugi sodni pristojnosti. A enostavno nemogoče je izvesti uporabne ali pomembne primerjave med davčnimi sistemi, ki so si popolnoma različni, saj davčna osnova ni enaka.
- (51) Če bi Komisija ohranila svoje argumente, ne bi upoštevala temeljnega načela subsidiarnosti v pravu EU, kar bi lahko predstavljalo zlorabo njenih pristojnosti. Če lahko zadevna država članica deluje z dvema ali več avtonomnimi davčnimi sodnimi pristojnostmi, ki konkurirajo za prihodke od davka od dobička pravnih oseb znotraj njenega teritorija, ne da bi to imelo pomemben negativen učinek na konkurenco, to po načelu subsidiarnosti Pogodbe ES ne postane naloga Skupnosti, da mora posredovati v ustavni ureditvi države članice. Zdi se, da želi Komisija z uporabo pravil o državni pomoči doseči davčno enotnost znotraj držav članic EU.
- (52) Komisija lahko predlaga, da se država ne more sklicevati na svojo nacionalno zakonodajo, čeprav je to ustavno pravo, zato da bi se izognila obveznostim v okviru zakonodaje Skupnosti. A to načelo je nepomembno za vprašanje selektivnosti. Vprašanje selektivnosti se pojavi, ker je predlagano, da je dana davčna določba ugodnejša kot bolj splošno pravilo o davkih, ki bi drugače veljalo. To pa ne sme spremeniti temeljne pravice države članice, da organizira svoj davčni sistem tako, da lahko avtonomne davčne regije na samostojen nediskriminativni način pobirajo potrebne prihodke za financiranje javnih nalog. Državne pomoči na temelju regionalne specifičnosti ne more biti v okoliščinah, kjer, tako kot v Gibraltarju, obstaja pristno avtonomna davčna sodna pristojnost, ki neodvisno določa svoj davčni sistem in v kateri davki, ki jih predpisujejo druge davčne sodne pristojnosti v državi, niso plačljivi.
- (53) Stališče Komisije bi resno oviralo možnosti države članice, da decentralizira svoje pristojnosti in tako vzpostavi potrebno davčno avtonomijo v regijah za pokrivanje stroškov, ki nastanejo zaradi izvajanja takšnih decentraliziranih pristojnosti. Nemogoče bi bilo, da bi katera koli regija ali davčna sodna pristojnost povečala ali zmanjšala svoje davke, ne da bi pri tem ustvarila državno pomoč, najsi v svoji regiji (če bi davke zmanjšala) ali drugje (če bi davke povečala). Absurdno bi bilo predlagati, da se pravila o državni pomoči interpretirajo tako, da je za državo članico nemogoče, da učinkovito decentralizira davčne pristojnosti, ko spreminja svojo ustavo.
- (54) Komisija navaja, da bi, v odsotnosti specifičnega davčnega režima za družbe v Gibraltarju, družbe v Gibraltarju bile predmet standardnega davčnega režima Združenega kraljestva. To predstavlja resno nerazumevanje ustavnega položaja Gibraltarja. Standardni davčni režim Združenega kraljestva velja v Združenem kraljestvu. Ne velja v drugih davčnih sodnih pristojnostih. Režim, ki velja v odsotnosti posebnih določb, ni normalen ali preostal. Dejstvo, da je Združeno kraljestvo odgovorno za odnose s tujino Gibraltarja, ne pomeni, da bodo katere koli določbe zakonodaje Združenega kraljestva kadar koli avtomatično veljale v Gibraltarju.
- (55) Gibraltar je čezmorsko ozemlje Združenega kraljestva. Je del dominionov njenega veličanstva kraljice, a ni del Združenega kraljestva. Gibraltar v nobenem smislu ni regija Združenega kraljestva. Ima svojo lasten ustavni red, vključno s svojimi lastnimi institucijami, ločeni od institucij v Združenem kraljestvu. Gibraltar tudi sam sprejema svojo zakonodajo. Glede na opredeljene notranje zadeve je Gibraltar avtonomen in ima samostojno upravo. Gibraltar je gospodarsko samozadostna avtonomna davčna sodna pristojnost. Iz Združenega kraljestva ne prejema finančne pomoči in davčni zakoni iz Združenega kraljestva v Gibraltarju ne veljajo. Gibraltarska vlada mora iz davkov ustvariti zadostne prihodke za avtonomno financiranje svojih izdatkov, je pristojna, da predlaga zakonodajo Gibraltarja in v Gibraltarju uveljavlja zakone za davke od dobička pravnih oseb. Gospodarstvu Gibraltarja in Združenega kraljestva sta dve popolnoma različni in ločeni gospodarstvi. Torej je Gibraltar, v vseh pomembnih ozirih, popolnoma ločen od Združenega kraljestva, predvsem v ustavnem, političnem, zakonodajnem, gospodarskem, davčnem in geografskem smislu ter v smislu zbiranja prihodkov.
- (56) Ker Gibraltar ni del Združenega kraljestva, zato tudi ni del Združenega kraljestva za namene zakonodaje Skupnosti. Zakonodaja Skupnosti za Gibraltar velja na podlagi člena 299(4) Pogodbe ES in ne člena 299(1). Naslednje točke prikazujejo poseben, ločen položaj Gibraltarja in dejstvo, da Gibraltarja ni mogoče obravnavati kot regije Združenega kraljestva zaradi državne pomoči:
- vsebina članstva Gibraltarja v Skupnosti je drugačna od vsebine članstva Združenega kraljestva. Zlasti Gibraltar ni del edinega davčnega ozemlja, ki je opredeljeno na nivoju Skupnosti (tj. DDV ozemlje Skupnosti),

- pravo Evropske skupnosti v Gibraltarju velja zaradi uredbe Evropskih skupnosti 1972 — primarno zakonodajo je sprejel gibraltarski parlament, in ne zaradi zakona Evropskih skupnosti 1972, ki uveljavlja zakonodajo Skupnosti znotraj Združenega kraljestva,
- zakonodaja Gibraltarja izvaja direktive ES znotraj Gibraltarja neodvisno od Združenega kraljestva,
- kadar koli zakonodaja Skupnosti zahteva vzpostavitev pristojnih oblasti, Gibraltar vzpostavi svoje pristojne oblasti, ločene od oblasti, ki jih v enak namen vzpostavi Združeno kraljestvo in
- do sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi *Matthews* je bil Gibraltar izločen iz sodelovanja na volitvah v Evropski parlament, čeprav je to izločitev urejal dodatek II k Zakonu o neposrednih volitvah iz leta 1976, kjer je bilo navedeno sledeče: „Združeno kraljestvo bo uveljavljalo določbe tega zakona samo v okviru Združenega kraljestva.“

Splošne pripombe

- (57) Zdi se, da se Komisija boji, da bo predlagani novi sistem davkov od dobička pravnih oseb v Gibraltarju zakoličil škodljivo davčno konkurenco. Vladi Združenega kraljestva in Gibraltarja menita, da je predlagana davčna reforma združljiva z etičnim kodeksom za obdavčenje podjetij in poročilom OECD o škodljivi davčni konkurenci. Škodljivi davčni ukrepi po navadi vključujejo pomanjkanje preglednosti, pomanjkanje izmenjave informacij in bolj ugodno davčno obravnavanje nerezidenčnih družb v primerjavi z rezidenčnimi družbami. Gibraltar bo s predlagano reformo izključil vse te škodljive vidike trenutne obdavčitve izvzetih in ustreznih družb. Tudi če bi Gibraltar obravnavali kot ugodno davčno območje, te zadeve ne bi bilo mogoče rešiti z uporabo pravil državne pomoči, če državna pomoč ni vključena.

V. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANK

- (58) Pripombe so bile prejete od gibraltarske vlade, Španske konfederacije poslovnih organizacij, Alandskega izvršilnega organa in iz Španije.

Vlada Gibraltarja

- (59) Vlada Gibraltarja je seznanjena z argumenti, ki jih je predstavilo Združeno kraljestvo⁽⁸⁾, in jih v celoti podpira. Dodatne točke, ki jih je vlada Gibraltarja pred-

stavila v ločenih komentarjih, je mogoče povzeti na sledeči način.

- (60) Gibraltarska vlada nima pooblastil za obdavčitev družb iz Združenega kraljestva. Podobno, vlada Združenega kraljestva nima pooblastil za obdavčitev družb iz Gibraltarja. Davčne zakone Gibraltarja uveljavljajo izključno gibraltarske oblasti.

- (61) Cilj reforme je uvesti režim davka od dobička pravnih oseb, ki je združljiv tako s pravili o državni pomoči kot tudi z etičnim kodeksom. Reforma je tudi del širšega cilja za zagotovitev združljivosti z mednarodnimi standardi za finančno urejanje in nadzor ter pridobitev dobrega imena v mednarodni finančni skupnosti. Mednarodni denarni sklad (IMF), Projektna skupina za finančno ukrepanje (FATF) in OECD so Gibraltar prej obravnavali kot „davčna nebesa“. Poročila IMF in FATF o Gibraltarju⁽⁹⁾ potrjujejo združljivost Gibraltarja z glavnimi mednarodnimi standardi o finančnem urejanju in nadzoru. Zavezanost gibraltarske vlade OECD⁽¹⁰⁾ zagotavlja združljivost z zahtevami za izmenjavo informacij in preglednost. Davčna reforma Gibraltarja, kot je spremenjena, zagotavlja dejansko združljivost z EU etičnim kodeksom. Reforma zagotavlja tudi združljivost s pravili o državni pomoči. Združljivost s pravili o državni pomoči predstavlja zadnjo oviro na poti k zagotavljanju, da je Gibraltar, tako kot zahteva mednarodna skupnosti, vključno z Evropsko unijo, zdaj obravnaval vsa opažena zla davčnih nebes.

- (62) Dva ukrepa Gibraltarja, režima izvzetih in ustreznih družb, sta bila med enajstimi ukrepi, za katere je Komisija 11. julija 2001 uvedla formalno preiskavo o državni pomoči. Vseh enajst ukrepov je bilo iz velikega števila davčnih ukrepov, ki jih je Skupina za etični kodeks⁽¹¹⁾ označila kot škodljive. V okviru pristojnosti Komisije so bili ukrepi določeni, da izvajajo pravila državne pomoči, včasih tako, da uveljavljajo nove interpretacije kriterija selektivnosti, ki je ključnega pomena za državno pomoč. Samo dejstvo, da je davčni režim naveden kot škodljiv v okviru etičnega kodeksa, pa ne pomeni nujno, da vključuje državno pomoč (točka 30 Obvestila). Z nadaljevanjem v tej smeri se je Komisija odpravila po poti strategije, ki bi lahko vodila do neželenih posledic za politiko konkurence, da davčni ukrepi, ki predstavljajo resno motnjo konkurenci do izgube učinkovitega delovanja na enotnem trgu, ostanejo takšni, kot so, iz političnih razlogov — Komisija ne želi uporabiti primernih ukrepov za davčno usklajevanje — medtem ko Komisija

⁽⁸⁾ Glej odstavke 33 — 57.

⁽⁹⁾ Objavljeni v oktobru 2001 in 22. novembra 2002.

⁽¹⁰⁾ Javna obveznost, nastala dne 27. februarja 2002.

⁽¹¹⁾ Poročilo Skupine za etični kodeks (obdavčenje podjetij) Ekonomsko-finančnemu svetu z dne 4. decembra 2001 (14467/01 — FISC 249, 27.11.2001).

manj škodljive davčne sisteme neprestano izpodbija na način, ki ne spoštuje enakosti obravnave. Da bi dosegli enoten nivo obdavčenja podjetij po vsej Evropski uniji, če je to cilj, mora Komisija uporabiti ukrepe za davčno usklajevanje. Drugače je lahko prisotna zloraba pristojnosti. Točka 15 Obvestila potrjuje, da razlik med davčnimi sistemi kot takimi ne urejajo pravila o državni pomoči, ampak jih je treba obravnavati v okviru členov 95 do 97 ES.

(63) Novi sistem bo obravnaval zadeve v zvezi z možno škodljivo davčno konkurenco. Prvič, reforma ukinja vso razlikovanje med rezidenčnimi in nerezidenčnimi družbami (tako imenovano „ograjevanje“), ki je bilo v središču izvajanja etičnega kodeksa, poročila OECD o škodljivi davčni konkurenci in vidika selektivnosti zakonodaje izvzetih in ustreznih družb. Reforma velja na enoten način za vse družbe, registrirane v Gibraltarju. Drugič, zagotavlja preglednost sistema, ker bodo vse družbe morale predložiti davčne račune. Končno, družbe finančnih storitev v Gibraltarju ne bodo izvzete iz obdavčenja, ampak bodo predmet dodatnega dopolnilnega davka na dobičke, ki jih je mogoče pripisati takim dejavnostim.

(64) 15 % omejitev, ki temelji na dobičku, in neobdavčitev družb, ki nimajo dobička, sta splošno veljavni in ne predstavljata materialne selektivnosti. Preprosto dejstvo, da ima lahko ena družba v danem letu glede na drugo družbo korist od splošnega pravila v isti davčni sodni pristojnosti, ne more biti zadosten razlog, da bi to predstavljalo državno pomoč v okviru pravil Pogodbe ES. Takega rezultata točki 13 — 14 Obvestila gotovo ne predvidevata.

(65) Do regionalne selektivnosti bi lahko prišlo, če bi obstajal davek, ki bi veljal v celotni državi, a bi regionalni parlament ali oblasti imeli pooblastila, da zmanjšajo stopnjo tega davka (ali podajo njegove izjeme) v svojih regijah. Vprašanja o selektivnosti se zato lahko pojavijo le, če so davčna pooblastila v regiji, ki naj bi dajala pomoč, v neki meri sekundarna ali dopolnilna pooblastila za spreminjanje standardnega ali preostalega režima. Takšen je morda položaj v nekaterih drugih državah članicah, a ne v Gibraltarju. Položaj je popolnoma drugačen, če davčna sodna pristojnost, ki naj bi dajala pomoč, je in je v vseh pomembnih trenutkih bila pristno avtonomna davčna sodna pristojnost, ki svoj davčni sistem določa neodvisno v okviru lastne proračunske odgovornosti in v kateri davki, ki jih nalagajo druge davčne sodne pristojnosti v državi, niso plačljivi.

(66) Brez poseganja v to, ali splošno veljavna odstopanja od državne norme, ki jo je sprejela popolnoma avtonomna regija (v nasprotju z regijo, ki deluje z *ad hoc* prenosom

pooblastil), brez kakršne koli povezave s centralnim proračunom, predstavljajo državno pomoč ali ne, je davčna reforma Gibraltarja tudi s tega vidika bistveno drugačna. Ne le, da obstaja za pristno, *sui generis*, avtonomija na ozemlju, ampak se ta avtonomija uporablja tudi za neodvisno izdelavo popolnoma drugačnega in ločenega sistema, ki na noben način ne temelji na shemi ali normah Združenega kraljestva. Zato je popolnoma neprimerno in nepotrebno primerjati davčna pravila Gibraltarja s pravili, ki bi veljala, če bi enak predmet davka temeljil v Združenem kraljestvu.

(67) Sodišče prve stopnje (CFI) je pred kratkim pregledalo sklepe Komisije o uvedbi formalnih postopkov v primerih, ki se navezujejo na davčne ukrepe, sprejete v skladu z določeno stopnjo regionalne avtonomije, ki je bila baskovskim provincam odobrena v okviru španske ustave. Baskovske province pa so svoja davčna pooblastila uporabile za odstopanje od državnega davčnega sistema, tako da so odobrile davčne olajšave od drugače veljavnih pravil. Komisija se v svojih prvotnih zaključkih, da so bili zadevni davčni ukrepi selektivni in bi lahko predstavljali nezakonito državno pomoč, ni zanašala na dejstvo, da so veljali samo za del španskega ozemlja. CFI je v enem primeru ⁽¹²⁾ izrecno izpostavila, da sklep Komisije, da začne s postopki, „nima nobenega vpliva na pristojnosti Territorio Histórico de Álava-e za sprejetje splošnih davčnih ukrepov, veljavnih v vsej zadevni regiji“.

(68) Reforma za pravila državne pomoči ni regionalnega obsega, ker bi zadevni davčni ukrepi, ki predstavljajo celotni in izključni sistem davka od dobička pravnih oseb, veljali na enak način po vsej zadevni davčni sodni pristojnosti.

Alandski izvršilni organ

(69) Pripombe Alandskega izvršilnega organa je možno povzeti na sledeči način.

(70) Pri sklepu, da reforma lahko predstavlja državno pomoč, Komisija navaja, da je upoštevala možen obstoj regionalne selektivnosti, da je prišla do svojih zaključkov. Komisija navaja prejšnje sklepe, vključno s sklepom o uvedbi formalnega preiskovalnega postopka o državni pomoči o zavarovalnicah za zavarovanje lastnih tveganj v Alandskih otokih. Ta razpis za oddajanje pripomb se nanaša na možen obstoj regionalne specifičnosti. A referenco na to je Komisija iz končnega sklepa izpustila. Zato primer Aland ne more služiti kot primer regionalne specifičnosti ali selektivnosti. Prejšnja praksa Komisije bi se morala nanašati samo na končni sklep Komisije.

⁽¹²⁾ Glej opombo 7.

- (71) Če ima regija s samostojno upravo izključno pristojnost za izdajanje predpisov v zadevah, ki se nanašajo na neposredne davke od dobička pravnih oseb, in ta regija uvede davčni ukrep, mora biti ukrep ocenjen in potrjen v skladu z enakimi načeli, ki bi veljala, kot če bi ga sprejela država članica. Regijo s samostojno upravo je treba obravnavati kot ločeno sodno pristojnost na tistih področjih, kjer se zakonodajna pooblastila nahajajo izključno v njeni zakonodaji. To pomeni, da je treba združljivost davčnega ukrepa s pravili državne pomoči presojati na enak način, če ga sprejme država članica ali regija s samostojno upravo. Vsak drugačen sklep bi regiji s samostojno upravo onemogočal izvajanje njenih zakonodajnih pooblastil na način, ki se razlikuje od ostale države članice. Torej se davčnega ukrepa, ki je v okviru regije s samostojno upravo jasno splošne narave, ne sme obravnavati kot selektivnega in ne predstavlja državne pomoči za člen 87(1) Pogodbe ES, v kolikor ima regija izključna pooblastila v davčnih zadevah, ne glede na to, ali se davek, predpisan na območju, razlikuje od davka v državni članici, kateri regija pripada. Vsaka druga interpretacija bi ogrozila pristojnost regije v davčnih zadevah.

Španija

- (72) Španija v glavnem podpira predhodne analize reforme Komisije, navedene v razpisu za oddajo pripomb⁽¹³⁾. Dodatne pripombe Španije je možno povzeti na sledeči način.
- (73) Davčni sistem Gibraltarja je izjemno pomembno vprašanje za Španijo, glede na geografski stik teh dveh ozemelj in resno motnjo, ki jo povzroča španskim javnim financam. Nelojalno konkurenco iz Gibraltarja je mogoče opisati kot škodljivo, saj je davčna obremenitev podjetij in naložb tako v okviru zdajšnjega sistema kot v okviru predlagane nove ureditve mnogo manjša tam kot v Španiji. Reforma bi še naprej bila škodljiva za španski davčni sistem, saj bi ohranila nivo obdavčitve, ki je mnogo nižji v Gibraltarju kot v Španiji, kjer je standardna stopnja davka od dobička pravnih oseb 35 %, in bi se zelo razlikovala od davčnega sistema v Združenem kraljestvu, kar bi ustvarilo tveganje, da bi se podjetja preselila v Gibraltar, zato da bi imela korist od bolj ugodne davčne ureditve. Verjetno je, da bo večina podjetij v Gibraltarju plačala manj kot največjo obveznost, ki znaša 15 %, kar je vsaj 15 do 20 odstotnih točk manj kot v Španiji ali Združenem kraljestvu.
- (74) Za 28 800 družb, ki niso obvezane za plačevanje dopolnilnih davkov na javne gospodarske službe in dejavnosti

finančnih storitev, predlagani davčni sistem dejansko ni celoten davek na dobiček od pravnih oseb, ampak kombinacija različnih posameznih davkov, ki so predmet omejitev, ki davčno obveznost spremenijo tako, da je ali zelo majhna ali pa je sploh ni (reforma se v Gibraltarju omenja kot „davek nične stopnje“). Večino teh družb je mogoče obravnavati kot družbe s poštnim predalom ali družbe za upravljanje premoženja in, če so imele dobiček, bi bile obvezane plačati 3 000 GBP na zaposlenega na leto. Ker jih bo večina imela samo enega zaposlenega (računovodjo ali revizorja), običajno zaposlenega s krajšim delovnim časom, bodo plačale le največ 3 000 GBP davka na leto, če nimajo posesti, kakor ponavadi tudi je.

- (75) Uvedba pristojbine za registracijo bi bila diskriminacijska, v davčnem smislu, v korist družb, ki nimajo dobička (150 GBP), kot npr. družbe s poštnim predalom ali družbe za upravljanje premoženja, v primerjavi z aktivnimi družbami (300 GBP). To bi bil jasen primer vzdrževanja statusa quo v korist tega tipa družb.
- (76) Sektor finančnih storitev znaša 30 % bruto domačega proizvoda. Davek na dobiček podjetij finančnih storitev ne bi predstavljal pristnega davka od dobička pravnih oseb, saj skupna obveznost teh podjetij z davkom na izplačane plače, davkom na poslovne prostore za dejavnost in dopolnilnim davkom ne bi presegla 15 % njihovih dobičkov ali 500 000 GBP.
- (77) Priobalne družbe bi ostale zunaj dosega dveh novih davkov: okrog 8 000 družb brez fizične prisotnosti v Gibraltarju bi tako bilo izvzetih. Reforma pušča nedotaknjeno davčno stanje podjetij brez osebja ali prostorov v Gibraltarju.
- (78) Gibraltar je regija, ki, daleč od tega, da je odvisna do pomoči ali spodbud, namenjenih večanju gospodarskega razvoja, uživa zavirljivo finančno trdnost.
- (79) Kar se tiče selektivne narave kakršne koli zadevne pomoči, bi bil dopolnilni davek na dobiček obračunan le družbam, ki zagotavljajo določene finančne storitve in javnim gospodarskim službam. Takšna specifičnost ne more izhajati iz ali biti upravičena z naravo ali splošno shemo sistema⁽¹⁴⁾. Družbe v sektorjih, kjer je kapital izredno mobilni, ki zaposlujejo zelo malo osebja, bi v bistvu plačevale le davek na izplačane plače in njihova obveznost bi tako bila omejena. To bi omogočalo izključno prednost takšnim podjetjem, saj bi bili njihovi stroški zmanjšani in njihova donosnost bi se v primerjavi z drugimi konkurenti povečala.

⁽¹³⁾ Glej opombo 1.

⁽¹⁴⁾ To izjemo je sodišče priznalo v zadevi 173/73 [1974] PSES 709.

(80) Glavni pravobranilec Sodišča Evropskih skupnosti je zagovarjal ⁽¹⁵⁾, da je treba vse ukrepe, ki vključujejo konkurenčno prednost, vključno s finančno prednostjo, „omejene na družbe, ki investirajo v določeno območje države članice, pripisati zadevni državi in jih zato, po definiciji, v shemi finančnega sistema države ni mogoče razumeti kot ukrepe splošne narave“. Bil je tudi mnenja, da je „dejstvo, da je zadevne ukrepe sprejela regionalna oblast z izključno pristojnostjo v okviru državnega prava“ le „vprašanje oblike“ in „ne upravičuje ugodnejšega obravnavanja, omejenega na družbe, ki spadajo v obseg“ regionalnih zakonov.

(81) Čeprav je navedeni cilj načrtovane reforme sprejeti novo shemo davka od dobička pravnih oseb, ki ne vključuje nobenega elementa državne pomoči, le-ta ne more biti izvzet iz obsega člena 87 z utemeljitvijo, da je davčni ukrep ali da služi ciljem prava družb. Glavna učinka reforme bi bila neposredno motenje pogojev konkurence na območju in spodbuditev za podjetja, da se preselijo. Shema bi občutno koristila podjetjem, ki se nahajajo v Gibraltarju, saj je učinkovita davčna stopnja na tem področju mnogo nižja (ali je celo ni) v primerjavi s stopnjo, ki velja v Združenem kraljestvu. Z vzpostavljanjem jasnega zmanjšanja davčne obremenitve za zadevna podjetja, bi takšna regionalna selektivnost motila konkurenčnost in vplivala na trgovino med državami članicami.

(82) Tehnični mehanizem davka na izplačane plače je mogoče obravnavati kot škodljiv v okviru pomena točke B etičnega kodeksa, poleg dejstva, da davčni režim Gibraltarja, takšen kot je zdaj, ustvarja davčno obremenitev, ki je občutno nižja kot tista od splošno naložene davčne obremenitve v Združenem kraljestvu. Reforma bi imela zaviralni učinek na znatno gospodarsko prisotnost v Gibraltarju in bi se ujela v kriterij za obravnavanje davčnih ukrepov kot škodljivih, določenih v točki B.3 etičnega kodeksa. Združeno kraljestvo še ni izpolnilo obljube, ki jo je dalo pod pokroviteljstvom OECD, za odstranitev Gibraltarja s seznama nesodelujočih davčnih nebes.

(83) Gospodarski pristop Gibraltarja škodi tudi Gibraltarju samemu, saj je dopustil razvoj gospodarstva, ki nima trdnih temeljev in ni trajnostno na srednji ali dolgi rok. Hkrati s tem je tudi sosednjo regijo, Campo de Gibraltar, prikrajšal za možne priložnosti za razvoj. Campo de Gibraltar je trenutno ena najmanj razvitih regij v Španiji. Relativna blaginja Gibraltarja je v veliki meri odvisna od nerazvitosti okoliške regije.

(84) Ta davčni sistem ni samo diskriminacijski in nelojalen, ampak tudi spodbuja utaje davkov in pranje denarja.

Utaja davkov, ki jo spodbuja možnost pranja denarja v Gibraltarju, javnim financam v Španiji povzroča resno škodo in takšno pranje denarja olajšuje dejavnosti organiziranih kriminalnih združb. Zgoraj omenjeno poročilo IMF poudarja, da za boj proti pranju denarja v Gibraltarju ne obstajajo nobena obvezna pravila.

Španska konfederacija poslovnih organizacij

(85) Španska konfederacija poslovnih organizacij podpira predhodno analizo reforme, ki jo je izvedla Komisija, navedeno v razpisu za oddajo pripomb, in dokazuje, da bi reforma resno škodila interesom španskih podjetij. Njene dodatne pripombe je možno povzeti na sledeči način.

(86) Davčna obremenitev bi bila mnogo manjša od tiste, ki velja za podjetja v matičnih državah Združenem kraljestvu in Španiji: skupna davčna obveznost v Gibraltarju bi bila omejena na 15 %, medtem ko je stopnja obdavčitve v Združenem kraljestvu in v Španiji vsaj 30 % in je lahko celo večja. Mnogo podjetjem v okviru nove sheme v Gibraltarju ne bo treba plačevati skoraj nobenih davkov. Stroški, ki bi jih nosila podjetja, ki bi jim to koristilo, bi bili nižji od stroškov konkurence. Mnogo nižja stopnja obdavčitve v Gibraltarju je v veliki meri diskriminacijska in slabi konkurenčnost tako španskih podjetij na tem področju kot podjetij Združenega kraljestva.

(87) Velika večina podjetij, ustanovljenih v Gibraltarju, je zelo malih (ponavadi jih vodi ena oseba in imajo majhne prostore) in se ukvarjajo z dejavnostmi upravljanja premoženja, tako da je edini prihodek, ki ga ustvarjajo, sestavljen iz kapitalnih dobičkov, ki izhajajo iz premoženj, s katerimi upravljajo. Glede na to, da je temelj za reformo obdavčitve v skladu s številom zaposlenih v družbi in velikostjo površin, pa zaradi davčne oprostitve kapitalnih dobičkov, večina podjetij, vzpostavljenih v Gibraltarju, ne bi plačevala nobenega davka od dobička pravnih oseb.

Pripombe Združenega kraljestva o pripombah tretjih strank

(88) Združeno kraljestvo podpira pripombe Alandskega izvršilnega organa. Pri komentiranju pripomb španske vlade in Španske konfederacije poslovnih organizacij, je Združeno kraljestvo ponovilo in se navzkrižno sklicevalo na nekatere argumente, ki jih je predložilo kot odgovor na uvedbo postopka. Dodatne pripombe Združenega kraljestva je možno povzeti na sledeči način.

⁽¹⁵⁾ Združene zadeve C-400/97, C-401/97 in C-402/97, [2000] PSES I-1073.

- (89) Reforma španski javni državni blagajni ne bo povzročila „resne škode“. Nerazvitost območja Campo ne izvira iz davčnega sistema Gibraltarja. Res je prav nasprotno, saj območje iz Gibraltarja dobiva občutni znesek prihodka. Številke o zaposlenosti za januar 2003, na primer, kažejo, da državljani Španije, ki so zakonito zaposleni v Gibraltarju, predstavljajo približno 18 % delovne sile v Gibraltarju. Gibraltar torej zagotavlja občuten vir zaposlitve in prihodka za španske delavce, ki prihajajo iz okoliškega območja, pa tudi občuten prihodek za območje Campo od prebivalcev Gibraltarja, ki porabljajo denar v tej regiji. Španija je tudi drugi največji izvoznik v Gibraltar. Gibraltar ni tako bogat, kot se prikazuje, in je regija Cilja 2 za Evropski sklad za regionalni razvoj.
- (90) Razlike v davčnih stopnjah in davčnih osnovah med državami članicami in med avtonomnimi davčnimi regijami je suverena zadeva, ki ni v obsegu člena 87 Pogodbe ES. Namen pravil državne pomoči je napadati prednosti, ki jih da država ali so nekaterim določenim podjetjem dane preko državnih sredstev. Nižje davčne stopnje, splošno veljavne v okviru avtonomnega davčnega območja, ne zadovoljujejo te zahteve o materialni specifičnosti in zato ne predstavljajo državne pomoči. Konkurenca med davčnimi sistemi avtonomnih davčnih regij lahko nastane ne le zaradi razlike v davčnih stopnjah, ampak tudi zaradi različnih metod za izračunavanje obdavčljivega prihodka. Takšne razlike v metodi izračunavanja ne predstavljajo državne pomoči, če se davčni sistem uporablja na pristno nediskriminativen način znotraj avtonomnega davčnega območja. Ni jasno, kako bi reforma občutno škodila španskemu gospodarstvu s tem, da spodbuja podjetja, da se preselijo v Gibraltar. Združeno kraljestvo ne pozna nobenega španskega podjetja, ki se je preselilo v Gibraltar zato, da bi imelo korist od domnevnega „ugodnega davčnega sistema“, ki ga zagotavlja trenutni režim davka od dobička pravnih oseb. Tudi druge države EU, na primer Grčija in Irska, ter države pristopnice EU, na primer Estonija, Madžarska ali Ciper, imajo relativno „nizke“ splošne stopnje davka od dobička pravnih oseb.
- (91) Kritika sistema, da je kombinacija različnih davkov, je napačna. Logika reformiranega sistema je, da zaposlitve in posest predstavljata davčno osnovo, medtem ko donosnost predstavlja nižjo mejo za obveznost. Sistem preprosto opušča obdavčitev dobička kot obdavčljivega dogodka v primeru družb. Kriterija zaposlitve in prostorov veljata horizontalno za vse družbe v vseh sektorjih. Ne koristita, na primer, večjim družbam v primerjavi z manjšimi ali obratno. Opustitev omejitve 500 000 GBP davka na dobiček odstrani vse možnosti, da bi reforma lahko koristila večjim družbam v primerjavi z manjšimi. Dejstvo, da je pristojbina za registracijo 150 GBP za družbe, ki nimajo dobička, in 300 GBP za aktivne družbe, ne predstavlja državne pomoči, saj je razliko 150 GBP v pristojbini za registracijo treba obravnavati kot de minimis.
- (92) Čeprav je reformo mogoče pravilno opisati kot „davek nične stopnje na dobiček“ (zaradi izbire zaposlitve in prostorov kot davčne osnove in ne dobička), je opis „davek nične stopnje“ napačen. Pravilno stališče je, da je ključni element reforme splošna odprava davkov na dobičke družb (razen dopolnilne obdavčitve za finančne storitve in dejavnosti javnih gospodarskih služb) in nadomestitev tega z davkom na izplačane plače, ki ga plačujejo vse družbe.
- (93) Noben od dopolnilnih davkov (na finančne storitve ali javne gospodarske službe) ne predstavlja državne pomoči. Čeprav bi bilo mogoče o materialni selektivnosti razpravljati, takšni davki ne štejejo za „prednosti“ v primerjavi s splošno normo za definicijo pomoči; njihov namen je ravno nasproten. Zato je trditev, da sektorji nefinančnih storitev niso pokriti z dopolnilnim davkom, neutemeljena.
- (94) Predlog, da reforma predstavlja prednost za družbe iz Gibraltarja v primerjavi z družbami iz Združenega kraljestva, ni pravilen in predstavlja nerazumevanje koncepta regionalne specifičnosti, ustavnega položaja Gibraltarja in njegovega položaja v Pogodbi ES. Domneva se, da španska vlada ne namerava ohraniti takšnega argumenta, ki preprečuje vsakršno učinkovito decentralizacijo davčnih pristojnosti držav članic, in ki bi lahko, med drugim, ogrozil davčno avtonomijo svojih baskovskih provinc. Primeri, ki jih je navedla španska vlada⁽¹⁶⁾ v zvezi z regionalno specifičnostjo, niso pomembni niti kot zapletene situacije, kjer so zadevne regije imele neodvisno avtonomijo na področjih, je bila odobrena oprostitev od splošnega davčnega sistema. Davčna avtonomija, ki se jo omenja v določenih baskovskih primerih⁽¹⁷⁾, velja za odobritve povrnitev davkov v zvezi s splošnim španskim davčnim sistemom, medtem ko se v primeru Gibraltarja njegova avtonomija uveljavlja za ustanovitev davčnega sistema, ki je bistveno drugačen od davčnega sistema v Združenem kraljestvu.
- (95) Obtožbe, ki se navezujejo, med drugim, na utaje davkov in pranje denarja, so neutemeljene in nepomembne za trenutni postopek o državni pomoči. Zato ne bi bilo primerno izdelati podrobne zavrtnitve. Gibraltar pa upošteva visoke standarde za nadzor in finančne predpise, tako v javnem kot v privatnih sektorjih. Gibraltarska Komisija finančnih storitev je neodvisno in upoštevano telo. To mnenje je bilo podprto s strani več mednarodnih teles, ki so tudi pohvalile dejavnosti Gibraltarja
- ⁽¹⁶⁾ Sklep Komisije z dne 13. februarja 2001 N 147 A/2000 Francija (Loi d'orientation pour l'Outre-mer) in zadeva 248/84 Nemčija proti Komisiji [1987] PSES 4013.
- ⁽¹⁷⁾ Združene zadeve T-127/99, T-129/99 in T-148/99, *Diputacion Foral de Alava in drugi proti Komisiji*, str. 142.

pri boju proti pranju denarja. Gibraltar je bila ena prvih sodnih pristojnosti znotraj EU, ki je izvajala Direktivo EU o pranju denarja na podlagi vseh kaznivih dejanj. Poročilo Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF), objavljeno v novembru 2002, navaja, da „Gibraltar ima nameščen robusten arzenal zakonodaje, uredb in upravnih praks za boj proti pranju denarja“ in je „blizu popolni skladnosti s 40 priporočili FATF.“⁽¹⁸⁾ Poročilo IMF iz oktobra 2001 ugotavlja, da je bil Gibraltar skladen s 66 od 67 vzpostavljenih mednarodnih standardov za finančne predpise, in zaključilo, da „nadzor je splošno učinkovit in natančen ... Gibraltar je uvrščen kot dobro razvit nadzornik.“⁽¹⁹⁾ Gibraltar je bil v okviru pravil OECD uvrščen kot sodelujoča davčna sodna pristojnost.

VI. PRESOJA

Obstoj pomoči

- (96) Da bi ukrep obravnavali kot državno pomoč v okviru pomena člena 87(1) Pogodbe ES, mora izpolnjevati naslednje štiri kriterije. Prvič, ukrep mora upravičencem omogočati prednost, ki zmanjšuje stroške, ki bi jih normalno imeli v poteku poslovanja. Drugič, prednost mora odobriti država ali mora biti odobrena preko državnih sredstev. Tretjič, ukrep mora vplivati na konkurenčnost in trgovino med državami članicami. Končno, ukrep mora biti specifičen ali selektiven v tem, da podpira določena podjetja ali proizvodnjo določenega blaga.
- (97) V skladu s točko 16 Obvestila je glavni kriterij pri uporabi člena 87(1) ES za davčni ukrep, da „zagotavlja izjemo pri uporabi davčnega sistema v korist določenih podjetij v državi članici. Zato je treba določiti skupni sistem.“ Glede na to, da reforma vzbuja tako vprašanja o materialni selektivnosti kot regionalni selektivnosti, bo Komisija najprej preučila vidik regionalne selektivnosti. Vprašanje materialne selektivnosti različnih komponent reforme v zvezi z Gibraltarjem je preučeno ločeno, v odstavkih 128 do 152 spodaj.

Regionalna selektivnost

- (98) V sklepu o uvedbi formalnega preiskovalnega postopka o državni pomoči⁽²⁰⁾ je Komisija navedla načine, kako reforma kot celota zagotavlja prednosti za družbe v Gibraltarju v nasprotju z družbami v Združenem kraljestvu. Niti Združeno kraljestvo niti gibraltarska vlada nista nasprotovala dejanski podlagi za to primerjavo, zato je spodaj ponovljena in izboljšana.

- (99) V okviru režima davka od dobička pravnih oseb v Združenem kraljestvu je najvišja stopnja davka od dobička pravnih oseb 30 % dobička družb. V primerjavi s tem je v okviru reforme najvišja stopnja davka od dobička pravnih oseb za vse družbe v Gibraltarju, razen družb javnih gospodarskih služb, 15 %.

- (100) Razlika med režimom davka od dobička pravnih oseb v Združenem kraljestvu na eni strani, in režima davka od dobička pravnih oseb v Gibraltarju, kot je predviden v reformi, na drugi strani, pomeni, da bodo družbe, ki delujejo v Združenem kraljestvu, obdavčene po najvišji stopnji 30 % dobička, medtem ko bodo družbe (razen družb javnih gospodarskih služb), ki delujejo v Gibraltarju, obdavčene po najvišji stopnji 15 % dobička. Dodatno pa se bodo, kot je opisano v odstavkih 128 do 152 spodaj, nekatere vrste družb ali v celoti izognile davku ali pa bodo obdavčene po stopnji 5 % dobička. Te razlike v davčnem ravnanju predstavljajo prednost za družbe, razen za družbe javnih gospodarskih služb, ki so ustanovljene v Gibraltarju, v primerjavi z družbami, ustanovljenimi v Združenem kraljestvu.

- (101) Nadaljnje prednosti za družbe v Gibraltarju v primerjavi s tistimi v Združenem kraljestvu izvirajo iz drugih razlik v davčnem režimu. Komisija ugotavlja, da so v okviru nove reforme kapitalni dobički izključeni iz vsakršnih izračunov dobička. V nasprotju s tem se v Združenem kraljestvu kapitalni dobički v splošnem zaračunajo v davku na dobiček od pravnih oseb. Podobno, tudi razlike v minimalni amortizaciji omogočajo prednosti. V primerjavi s 331/3 % amortizacijo za zneske investicij na obrate in stroje, davčni režim v Združenem kraljestvu zagotavlja dovoljenje 25 % padajoče bilance in nima splošno veljavnih dovoljenj za prvo leto.

- (102) Kot je razvidno iz prejšnjih odstavkov, je bistvo stališča Komisije o regionalni selektivnosti predlogov za davčno reformo Gibraltarja, da zagotavljajo, v splošnem, nižjo stopnjo obdavčitve od tiste, ki velja v Združenem kraljestvu, in da ta razlika pomeni selektivno prednost za družbe, dejavne v Gibraltarju. Ta predpostavka je skladna s točko 16 Obvestila. Ta navaja „da je glavni kriterij pri uporabi člena 87(1) ES za davčni ukrep“, da „zagotavlja izjemo pri uporabi davčnega sistema v korist določenih podjetij v državi članici.“ Kot je poudarjeno v točki 17 Obvestila „praksa sprejemanja sklepov Komisije do sedaj kaže, da samo ukrepi, ki obsegajo celotno območje države članice, ne izpolnjujejo kriterija specifičnosti, določenega v členu 87(1)“ in „Pogodba sama označuje

⁽¹⁸⁾ FATF skupina bančnih nadzornikov proč od obale, Poročilo o skupni oceni (november 2002), str. 29.

⁽¹⁹⁾ Poročilo IMF (oktober 2001) „Gibraltar: Ocena predpisov in nadzora finančnih storitev“ odstavek 9.

⁽²⁰⁾ Glej opombo 1.

kot pomoč ukrepe, ki so namenjeni spodbujanju gospodarskega razvoja regije“⁽²¹⁾. Tudi če bi veljali avtomatično in enako za vse gospodarske subjekte, ki so obvezani plačilu davka v Gibraltarju, ne da bi vpeljevali kakršne koli razlike pri obravnavanju v korist enega ali več sektorjev ali dejavnosti, kar v tem primeru ne drži, so zgoraj omenjena znižanja davkov „namenjena izključno družbam s sedežem v določeni regiji v zadevni državi članici in predstavljajo za njih prednost, ki je družbe, ki nameravajo izvajati podobne gospodarske operacije v drugih regijah iste države, ne morejo koristiti“⁽²²⁾. V tem primeru zgoraj omenjena znižanja davkov dejansko koristijo podjetjem, obdavčenim v Gibraltarju, v primerjavi z vsemi podjetji, dejavnimi v Združenem kraljestvu.

oblasti držav članic v opredeljevanju političnega in gospodarskega okolja, v katerem delujejo podjetja, zaradi ukrepov, ki jih sprejemajo, storitev, ki jih zagotavljajo, in morda finančnih prenosov, ki jih izvajajo, sledi, da je ogroženo, v kateri bi bilo treba takšno primerjavo izvesti, gospodarstvo države članice. V zvezi s tem samo besedilo Pogodbe, ki uvršča ukrepe, namenjene „spodbujanju gospodarskega razvoja“ določene regije (člen 87(3)(a) in (c)), v državno pomoč, ki jo je mogoče obravnavati kot združljivo, nakazuje, da koristi, katerih obseg je omejen na del ozemlja države, ki je predmet pravil o pomoči, lahko predstavljajo selektivne koristi. Jasno je, če je referenčno ozadje za ocenjevanje teritorialne selektivnosti ukrepa ozemlje, v katerem ukrep velja, ukrepi, ki koristijo vsem podjetjem na ozemlju, po definiciji postanejo splošni ukrepi. Ustaljena praksa Komisije, ki jo je potrdilo Sodišče Evropskih skupnosti, je, v nasprotju s tem, sestavljena iz uvrščanja davčnih shem, veljavnih v določenih regijah ali ozemljih, ki so bolj ugodne od splošne sheme države članice, kot pomoči⁽²³⁾.

(103) Združeno kraljestvo, gibraltarska vlada in Alandski izvršilni organ se ne strinjajo s stališčem, da je ukrep selektiven, tj. da podpira „določena podjetja ali določene proizvode“. Trdijo, da je treba ločiti med primeri, kjer država odobri davčne olajšave omejenega obsega delu državnega ozemlja, in primeri, kjer takšne olajšave odobri infradržavna regionalna oblast za del ozemlja, ki spada pod njeno sodno pristojnostjo. Prve so selektivne, ker je njihov obseg omejen na nekatera podjetja pod sodno pristojnostjo države, medtem ko so zadnje splošni ukrepi, ker veljajo za vsa podjetja pod sodno pristojnostjo regionalne oblasti.

(105) Drugič, argumenta Združenega kraljestva, v skladu s katerim koristi omejenega ozemljskega obsega postanejo splošni ukrepi v zadevni regiji, samo zato ker jih vzpostavi regionalna, ne pa centralna oblast, in ker veljajo po vsem ozemlju pod sodno pristojnostjo regije, ni mogoče uskladiti s konceptom pomoči. Ta koncept je objektivni, pokriva vso pomoč, ki zmanjšuje dajatve, ki jih normalno nosijo proračuni enega ali več podjetij v različnih oblikah, ne glede na namen, upravičenost, cilj ali status javne oblasti, ki ga vzpostavi ali ki nosi breme dajatev. Razlikovanje, ki temelji samo na organu, ki odloča o ukrepu, bi odstranilo vso učinkovitost iz člena 87 Pogodbe, ki želi zadevne ukrepe zajeti izključno v skladu z njihovimi učinki na konkurenco in trgovino Skupnosti⁽²⁴⁾. Takšne pomoči zato ni mogoče obravnavati drugače kot ukrepe, ki imajo enake cilje, uporabljajo enaka sredstva in imajo enak učinek na trgovino in

(104) Komisija najprej meni, da element selektivnosti v konceptu pomoči temelji na primerjavi med prednostno obravnavo, odobreno nekaterim podjetjem, in obravnavo, ki velja za druga podjetja v istem referenčnem ogrodju. Definicija tega ogrodja je še posebej pomembna v primeru davčnih ukrepov, saj je sam obstoj prednosti mogoče določiti le, če je obdavčenje opredeljeno kot normalno. V teoriji tako iz splošne sheme Pogodbe, ki zadeva pomoč, ki jo odobri država ali izvira iz državnih sredstev, in iz temeljne vloge, ki jo imajo centralne

⁽²³⁾ Glej zlasti, v primeru ukrepov, ki so jih sprejele centralne oblasti, Odločbo Komisije z dne 21. maja 1997, pomoč N 847/96, o ustanovitvi prioritarnih najbolj oddaljenih regij in ukrepov o izboljšanjem gospodarskem dostopu v francoskih čezmorskih ozemljih (UL C 245, 12.8.1997). Odločbo Komisije z dne 16. decembra 1997, pomoč N 144/A/96, o shemi regionalne pomoči za investicijsko pomoč in pomoč za tekoče poslovanje, ki spreminja gospodarski in davčni sistem Kanarskih otokov (UL C 65, 28.2.1998) in Odločbo Komisije 2002/780/ES z dne 28. februarja 2001 o shemi pomoči „Investment allowance 1999“, ki jo Nemčija namerava izvesti za določena podjetja v novih deželah, vključno z Berlinom (UL L 282, 19.10.2002, str. 15). Glej tudi Odločbo Komisije 98/476/ES z dne 21. januarja 1998 o davčnih ugodnostih, v okviru člena 52(8) nemškega zakona o dohodnini (Einkommensteuergesetz) (UL L 212, 30.7.1998, str. 50), o katerem je Sodišče Evropskih skupnosti izdalo sodbo z dne 19. septembra 2000 v zadevi C-156/98 *Nemčija proti Komisiji* [2000] PSES I-6857. V primeru ukrepov, ki so jih odobrile regionalne oblasti, glej Odločbo Komisije 93/337/EGS z dne 10. maja 1993 v zvezi s shemo davčnih ugodnosti za investicije v Baskovski državi in Odločbo Komisije 2003/442/ES z dne 11. decembra 2002 o delu sheme, ki prilagaja državni davčni sistem specifičnim značilnostim Avtonomne regije Azorov, ki zadeva zmanjšanja stopenj dohodnine in davka od dobička pravnih oseb (UL L 150, 18.6.2003, str. 52).

⁽²⁴⁾ Zadeva 173/73 *Italija proti Komisiji* [1974] PSES 713, zadeva 323/82 *Intermills proti Komisiji* [1984] PSES 3809 in zadeva C-248/84 *Nemčija proti Komisiji* [1987] PSES 4013.

⁽²¹⁾ Glej zlasti Odločbo Komisije 93/337/EGS z dne 10. maja 1993 o davčnih ugodnostih za investicije v baskovski državi (UL L 134, 3.6.1993, str. 25).

⁽²²⁾ Mnenje g. generalnega pravobranilca Saggia v združenih zadevah C-400/97, C-401/97 in C-402/97 [2000] PSES I-1073.

konkurenco, samo v skladu s formalnim kriterijem stopnje avtonomije infradržavne oblasti, ki jo vzpostavi. V skladu z zgoraj omenjenimi zaključki g. generalnega pravobranilca Saggia v združenih primerih C-400/97, C-401/97 in C-402/97, „dejstvo, da so zadevne ukrepe sprejele regionalne oblasti z izključno pristojnostjo v okviru državnega prava, je (...) samo stvar oblike, ki ni zadostna za upravičenje ugodnejšega obravnavanja, omejenega na družbe, ki spadajo v pokrajinsko pravo. Če to ne bi bilo tako, bi se država na delu svojega ozemlja z lahkoto lahko izognila uporabi določb zakonodaje Skupnosti o državni pomoči, preprosto tako, da bi uvedla spremembe v notranji dodelitvi pristojnosti za določene zadeve in tako dvignila splošno naravo zadevnega ukrepa za tisto območje“.

- (106) Komisija poudarja, da bi uporaba čisto institucionalnega kriterija za razlikovanje med „pomočjo“ in „splošnimi ukrepi“ neizogibno vodila v razlike v obravnavanju pri uporabi pravil o pomoči za države članice, v skladu s tem, ali so sprejele centraliziran ali decentraliziran model dodelitve davčnih pristojnosti (ali drugih pristojnosti, npr. na področju socialne varnosti). Če bi sprejeli argument Združenega kraljestva, bi se države članice, katerih notranja upravna organizacija dovoljuje določenim regionalnim oblastem pod državnim nivojem, da uvajajo spremembe v splošni davčni sistem v obliki davčnih olajšav, ki veljajo za podjetja, ki delujejo v teh regijah, izognile pravilom o regionalni pomoči v zvezi s tistimi regijami in ukrepi.

- (107) Komisija meni, če za ukrepe, ki imajo popolnoma enake cilje, tehniko in učinke, ne veljajo ista pravila, je to v nasprotju z enakopravno obravnavo in bi ustvarilo resne motnje v delovanju skupnega trga. Obstoje pravil o pomoči regionalnim davčnim olajšavam bi moral temeljiti na objektivnih kriterijih in ne more biti odvisen izključno od institucionalnega dejavnika, kot je uporaba v določenem času s strani bolj ali manj obsežne davčne avtonomije v korist infradržavne oblasti bolj ali manj obsežnega teritorialnega obsega. Če bi to tehniko

posplošili, bi ogrozila enakost pri uporabi pravil o državni pomoči in jih tako spremenila v neučinkovite.

- (108) V pristopu Komisije davčna avtonomija regionalne oblasti, ki odobri koristi, nikoli ni veljala kot dejavnik, ki bi omogočil obravnavanje ukrepa kot pomoč. Priznanje v Odločbi 93/337/EGS⁽²⁵⁾, da „pristojne institucije v vsaki od treh baskovskih provinc lahko, pod določenimi pogoji, vzdržujejo, vzpostavljajo in urejajo davčni sistem znotraj svojega ozemlja“ Komisiji ni preprečilo, da bi ugotovila, da so zadevne davčne olajšave, ki so jih ustvarile te tri province, pokrite s členom 87(1), in jih razglasila za nezdržljive, ker niso skladne s pravili o regionalni in sektorski pomoči⁽²⁶⁾. Drugi primeri v zvezi z ukrepi, ki so jih sprejele baskovske province, so bili sprejeti na podlagi materialne selektivnosti⁽²⁷⁾. Vprašanja regionalne selektivnosti sodišče Skupnosti, pri oceni veljavnosti takšnih odločb⁽²⁸⁾, ni obravnavalo, saj se Komisija pri svoji odločitvi ni zanašala na ta kriterij: pripombe Združenega kraljestva in gibraltarske vlade o teritorialni pristojnosti torej niso pomembne. V poznejših odločbah o shemah davčnih olajšav, ki jih izvajajo avtonomne davčne uprave, je Komisija, čeprav je bila mnenja, da so preučevani ukrepi, zaradi njihove materialne selektivnosti, predstavljali pomoč, izrecno pustila odprto možnost za preučitev njihove teritorialne selektivnosti⁽²⁹⁾. V nedavni odločbi v zvezi z davčnimi ugodnostmi, ki so jih odobrile oblasti azorske regije, je Komisija sprejela sklep, da so bili zadevni ukrepi selektivni, čeprav so veljali za vsa podjetja, dejavna v tisti regiji⁽³⁰⁾.

- (109) Končno, Komisija želi poudariti, da uvrščanje teh ukrepov kot pomoč davčne avtonomije Gibraltarja, ki izhaja iz ustrezne ustavne ureditve in prakse, ne postavlja pod vprašaj. Želi le zagotoviti, da bi bile v primerih, kjer Gibraltar izvaja svojo avtonomijo tako, da znižuje davek, ki je obračunan na državnem nivoju, davčne olajšave, ki so s tem odobrene, skladne s pravili Komisije o regionalni pomoči in drugimi veljavnimi ogradnji na podlagi enakosti po vsem ozemlju Skupnosti. To je brez poseganja v možnost, da so takšne olajšave združljive s skupnim trgom.

⁽²⁵⁾ Navedeno zgoraj.

⁽²⁶⁾ V zvezi s tem glej sodbo Sodišča v združenih zadevah T-127/99, T-129/99 in T-148/99 *Territorio Histórico de Álava in drugi proti Komisiji* [2002] PSES II-1275, pri odstavku 237.

⁽²⁷⁾ Glej, na primer, Odločbo Komisije 2000/795/ES z dne 22. decembra 1999 o državni pomoči, ki jo Španija izvaja za Ramondín SA in Ramondín Cápsulas SA (UL L 318, 16.12.2000, str. 36).

⁽²⁸⁾ Glej združene zadeve T-92/00 in T-103/00, navedeno zgoraj, v zvezi z Odločbo 2000/795/ES.

⁽²⁹⁾ Glej zlasti Odločbo Komisije 2003/28/ES z dne 20. decembra 2001 o shemi državne pomoči, ki jo je izvajala Španija leta 1993 za določena na novo ustanovljena podjetja v Álavi (Španija) (UL L 17, 22.1.2003, str. 20), Odločbo Komisije 2003/86/ES z dne 20. decembra 2001 o shemi državne pomoči, ki jo je izvajala Španija leta 1993 za določena na novoustanovljena podjetja v Vizcayi (Španija) (UL L 40, 14.2.2003, str. 11) in Odločbo Komisije 2003/192/ES z dne 20. decembra 2001 o shemi državne pomoči, ki jo je izvajala Španija leta 1993 za določena na novo ustanovljena podjetja v Guipúzcoa-i (Španija) (UL L 77, 24.3.2003, str. 1).

⁽³⁰⁾ Glej Odločbo 2003/442/ES, navedeno zgoraj.

- (110) Komisija tudi ne more sprejeti, da so zgoraj omenjena znižanja davkov upravičena z naravo ali splošno shemo davčnega sistema ali da so zaradi gospodarske racionalnosti nujna oziroma funkcionalna v povezavi z učinkovitostjo tega sistema. Zlasti, če ta znižanja ne izhajajo iz veljavnih principov, npr. sorazmernosti ali postopnega obdavčevanja, saj v nasprotnem primeru koristijo podjetjem v določeni regiji, ne glede na njihovo finančno stanje, in jih ni mogoče obravnavati kot del davčnega sistema.
- (111) Združeno kraljestvo in vlada Gibraltarja predstavljata številne argumente, ki podpirajo njihovo mnenje, da dejstvo, da predlagana reforma v splošnem zagotavlja nižje obdavčevanje družb v Gibraltarju kot v Združenem kraljestvu, samo po sebi ne pomeni državne pomoči v okviru pomena člena 87(1) Pogodbe ES. Ti argumenti so preučeni spodaj.
- (112) Trditi, da je državna pomoč prisotna le, če so državna sredstva porabljena preko izpada davka in da v primeru Gibraltarja noben davek ni izpadel, saj ne obstaja nobena stopnja davka Združenega kraljestva za dejavnost, ki bi veljala tudi v Gibraltarju, je tudi argument o obliki ukrepa. Enako formalističen je, po mnenju generalnega pravobranilca Saggia, argument, da tudi če bi domnevni ukrep pomoči odpravili, standardna ali normalna stopnja Združenega kraljestva ne bi veljala, ter da je zato vsakršna primerjava, kjer se davčni sistem izdeluje lokalno, brez pomena za državno pomoč. Glede na to, da je enak rezultat mogoče doseči z različnim pravnimi tehnikami — z zagotavljanjem izrecnega odstopanja od sistema, ki bi drugače veljal, ali z vzpostavljanjem formalno ločenih sistemov, ki veljajo v podobnih stanjih — selektivnosti ukrepa ni mogoče ugotoviti zgolj s sklicevanjem na „če ne“ preizkus, primerjanjem stanja, ki nastane zaradi tega ukrepa, s stanjem, ki bi obstajalo, „če ne“ bi bilo ukrepa. Nasprotno, nujno je primerjati dejanski ukrep z drugimi ukrepi, ki veljajo v podobnih primerih, v tem primeru z davkom od dobička pravnih oseb v Združenem kraljestvu. Čeprav ocena ukrepa v okviru pravil o državni pomoči ne temelji na naravi ukrepa, ki je prej veljal, je možno poudariti, da davčni sistem, ki trenutno velja v Gibraltarju, v veliki meri sledi modelu iz Združenega kraljestva, z izjemo prednosti, odobrenih priobalnemu gospodarstvu.
- (113) Enako velja za argumente gibraltarske vlade, ki primerja regionalna (ali sekundarne) pooblastila za zmanjševanje državne stopnje davkov s svojimi, saj neodvisna pooblastila za celoten davčni sistem zadevajo notranje pristojnosti Združenega kraljestva in njegovih ozemelj. V vsakem primeru obseg davčne avtonomije, ki je dodeljena za dano ozemlje, ne more biti odločilni dejavnik, saj bi bilo, ker je ta element na razpolago državam članicam, pri tem nemogoče določiti jasno razločevanje in bi vodilo v neenakopravno obravnavo podobnih okoliščin. To bi bilo tudi proti načelu, da je pri oceni, ali ima dani ukrep značilnosti državne pomoči, treba upoštevati njegove učinke.
- (114) Združeno kraljestvo navaja, da ne obstaja skupni sistem, katerega predmet bi bile gibraltarske družbe, v primeru, da se ukrep odpravi. To je krožno razmišljanje, saj je odsotnost skupnega sistema posledica odobritve davčne avtonomije in zato je sam obstoj določene davčne sodne pristojnosti v dani regiji rezultat izbire ustrezne države članice. Kadar koli se centralna vlada odloči odreči se svojemu pooblastilu za vzpostavitev enotnega ogrodja obdavčitve za podjetja in dovoli poddržavni entiteti, da zniža stopnjo davka ali da uvede drug sistem obdavčitve, ki je bolj ugoden, je rezultat te decentralizacije pooblastil odstopanje od skupnega sistema. Dejansko, neposredno zagotavljanje zmanjšanja stopnje davka, odobritev možnosti ozemlju, da zmanjša skupno stopnjo davka, ali oprostitev ozemlja iz skupnega sistema in odobritev pooblastila, da si vzpostavi ugodnejši davčni sistem, vodijo do enakega rezultata; to družbam v določeni regiji omogoča, da plačajo nižje davke, medtem ko državna sredstva izpadejo.
- (115) Komisija ne more sprejeti predloga Združenega kraljestva, da bi davčni sodni pristojnosti, ki ne pokriva celotne države članice, bilo onemogočeno sprejemanje kakršne koli stopnje davka, razen tiste, ki velja v drugih davčnih sodnih pristojnostih v državi. Kot je omenjeno zgoraj, je za vsako analizo državne pomoči davčnih ukrepov ključnega pomena vzpostaviti skupni veljavni sistem, v tem primeru, davčni sistem Združenega kraljestva. S tem v zvezi je treba poudariti, da trenutna odločba ne zadeva mehanizma, ki bi vsem lokalnim oblastem na določenem nivoju (regije, ozemlja ali drugo) dovoljeval uvajanje in obračunavanje lokalnih davkov. Nasprotno, zadevni primer vključuje zmanjšanje, ki velja samo v Gibraltarju. Kakor koli, dejstvo, da davčna ugodnost predstavlja državno pomoč, ne pomeni, da ne more biti združljiva s skupnim trgom.
- (116) Argument, da bi uvedba višje stopnje obdavčitve v dani regiji avtomatično pomenila, da bi nižje stopnje davkov, ki bi veljale v ostalem delu države, postale državna pomoč, nima nobene veze s trenutnim primerom, ne sledi iz odločb Komisije in ni natančen. V takšnem primeru bi v vseh regijah, razen v eni, veljal skupni sistem. Takšen sistem po definiciji ne bi predstavljal državne pomoči. Očitno je, da odstopanje, ki bi nastalo

zaradi višje stopnje, ki bi veljala v dani regiji, ne bi predstavljalo prednosti in zato tudi ne bi štel kot državna pomoč. To še enkrat dokazuje, da ostaja možnost, da država članica odobri davčno avtonomijo določenim regijam, ne da bi pri tem nujno odobrila državno pomoč določenim družbam.

(117) Vzporednice, ki jih riše Združeno kraljestvo s Sporazumom STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih, niso pomembne, saj je pravna ureditev znotraj Evropske unije precej drugačna od katerega koli mednarodnega prava, predvidenega v Sporazumih STO; očitno je, da mora biti režim nadzora državne pomoči na enotnem trgu strožji od pravil, ki veljajo za subvencije, določene v svetovnem sporazumu, in dejstvo, da ukrep morda ne bo obravnavan kot „določena subvencija“ v okviru sporazuma o subvencijah, ne more zmanjšati obsega definicije pomoči v členu 87(1) Pogodbe ES ⁽³¹⁾.

(118) Kar se tiče posledic, glede državne pomoči, kakršne koli prihodnje odločitve Združenega kraljestva, da si deli suverenost nad Gibraltarjem s Španijo, so vsi podani argumenti popolnoma hipotetične narave in se nanašajo na razmere, ki bi jih v vsakem primeru morala urejati posebna ureditev v zvezi z uporabo prava ES. Trenutna dejstva primera se ne skladajo s hipotezo, ki jo je podalo Združeno kraljestvo, in zato nimajo pomena pri ugotavljanju obstoja državne pomoči ali drugače.

(119) Združeno kraljestvo nasprotuje primerjavi, ki jo je izvedla Komisija med različnimi oprostitvami in dovoženji, ki so na voljo v Gibraltarju, in tistimi v Združenem kraljestvu. Ugovor temelji na tem, da kjer so davčni sistemi ali davčne osnove različne, smiselnih primerjav ni mogoče izvesti. Smiselne primerjave je, v nasprotju s tem, kar trdi Združeno kraljestvo, mogoče izvesti, kot je določeno v odstavku 100 zgoraj. Ugotovljene razlike predstavljajo nadaljnje elemente analize, ki izkazuje, da so podjetja v Gibraltarju, v primerjavi z davčnim sistemom v Združenem kraljestvu („skupni veljavni sistem“), izpostavljena manjšemu davčnemu pritisku.

(120) Združeno kraljestvo se sklicuje na načelo subsidiarnosti, zato da trdi, če lahko zadevna država članica deluje z dvema ali več avtonomnimi davčnimi sodnimi pristojnostmi, ki konkurirajo za prihodke od davka od dobička pravnih oseb znotraj njenega teritorija, ne da bi to imelo pomemben negativen učinek na konkurenco, to po načelu subsidiarnosti Pogodbe ES ne postane naloga Skupnosti, da mora posredovati v ustavni ureditvi države članice. Ta argument temelji na napačni premisi, da ne obstajajo pomembni negativni učinki (ali da so takšni učinki v celoti zadržani znotraj Združenega kraljestva in Gibraltarja, ne da bi se razlegli v druge države članice) in na napačnem razumevanju načela subsidiarnosti. Člen 5 Pogodbe ES precej izrecno navaja, da princip subsidiar-

nosti velja samo v tistih območjih, ki ne spadajo pod izključno pristojnost Skupnosti. Ker je nadzor državne pomoči področje izključne pristojnosti Komisije, načelo subsidiarnosti ne velja. Pri preučevanju predlaganih reform, vključno z vprašanjem regionalne selektivnosti, kot pri vsaki preiskavi o državni pomoči za davčne ukrepe, Komisija ne išče davčne enotnosti, ampak le izpolnjuje svojo obveznost po Pogodbi, da nadzira državno pomoč.

(121) V nasprotju s tem, kar trdi Združeno kraljestvo, je načelo, da se država članica ne more sklicevati na svojo nacionalno zakonodajo, da bi se izognila obveznostim zakonodaje Skupnosti, pomembno za vprašanje selektivnosti. Kot je že bilo ugotovljeno, je način, kako je država članica urejena za obdavčitev, vprašanje oblike: ne more zagovarjati obstoja avtonomnih davčnih regij, ne glede na to, kako obsežna pooblastila imajo, zato da bi se izognila uporabi pravil o državni pomoči. To pa vseeno ne ovira možnosti držav članic, da decentralizirajo svoja pooblastila. Vprašanje zadeva izvajanje teh decentraliziranih pooblastil. Države članice in organi, na katere so pooblastila bila prenesena, morajo zagotoviti, da se ohranja zakonodaja Skupnosti, vključno z zakonodajo o državni pomoči. Bolj natančno, kjer so davčna pooblastila prenesena, a ostaja centralni sistem, morajo države članice zagotoviti, da so znižanja davkov, če predstavljajo pomoč, združljiva s skupnim trgov.

(122) Združeno kraljestvo dokazuje, med drugim, da Gibraltar ni del Združenega kraljestva, ima svoje ločene institucije in ustavni red; je avtonomen, s samostojno upravo in gospodarsko samozadosten.

(123) Komisija sprejema, da Gibraltar ni del Združenega kraljestva za domače pravo in ima svoje institucije, čeprav oblasti Združenega kraljestva ohranjajo določene pristojnosti in prerogative, vključno s pooblastilom za zagotavljanje, da ukrepi, ki jih Gibraltar sprejme za domače zadeve, ne nasprotujejo obveznostim Združenega kraljestva v okviru Pogodbe ES. Kot v primeru drugih avtonomnih regij, to dejstvo ne spremeni ocene ukrepov, ki so jih sprejele gibraltarske oblasti. Gibraltar je del Skupnosti zaradi povezav z Združenim kraljestvom. Vsa pravila Skupnosti, ki so predmet izjem, ki izhajajo iz člena 28 Akta o pristopu, saj je Združeno kraljestvo postalo država članica in zaradi tega članstva, veljajo za Gibraltar. Zato so državljani britanskih odvisnih ozemelj, ki pridobijo svoje državljanstvo iz povezave z Gibraltarjem, državljani Unije. Ti državljani in družbe, registrirani v Gibraltarju, uživajo pravice in svoboščine, ki jih priznava Pogodba, vključno s svobodo zagotavljanja storitev, svobodo ustanavljanja in prostega pretoka kapitala, ki so pomembne za gospodarske dejavnosti upravičencev. Združeno kraljestvo je odgovorno za zagotavljanje, da se zakonodaja Skupnosti v Gibraltarju, ki je za

⁽³¹⁾ Zadevi C-351/98 Španija proti Komisiji [2002] PSES I-8031, točka 44, in C-409/00 Španija proti Komisiji [2003] PSES I-1487, točka 56.

te namene obravnavan kot del njegovega ozemlja, upoštevajo (32). Gibraltar je zato treba obravnavati, kot da je, za namene pravil o državni pomoči, vključno z uporabo členov 87 in 88 za davčne ukrepe, del Združenega kraljestva.

(124) Čeprav je mogoče res, da pravo ES velja za Gibraltar zaradi člena 299(4) Pogodbe ES, ne pa člena 299(1), to dejstvo v Gibraltarju ne omogoča posebnega položaja za uporabo pravil o državni pomoči v splošnem, zlasti regionalne državne pomoči. Odstavki 1, 2 in 4 člena 299 vsi zagotavljajo, da določbe Pogodbe veljajo in med pravnimi režimi različnih ozemelj, naštetimi v vsakem odstavku, za katere veljajo določena in izključna odstopanja, ni mogoče zaznati razlik. Kot je razloženo zgoraj, Akt o pristopu ne izključuje Gibraltarja iz uporabe pravil o državni pomoči. Način, kako pravo EU velja v Gibraltarju, vključno s prenosom direktiv in vzpostavitvijo pristojnih oblasti, ni pomemben za ugotavljanje, ali reforma predstavlja državno pomoč ali ne. Način, kako država članica uveljavlja pravo EU je izključno stvar notranje delitve pristojnosti znotraj države. Dejstvo, da je ukrep sprejet na poddržavnem nivoju, na noben način ne vpliva na uporabo člena 87 Pogodbe ES (33).

(125) Končno, dejstvo, da je proračun danega ozemlja samozadosten, ni neposredno pomembno za ocenitev ukrepov, ki so jih sprejele oblasti tega ozemlja, v okviru državne pomoči. Takšna ocena mora temeljiti na učinkih, ki jih ima ukrep za upravičena podjetja, in ne na stanju organa, ki ukrep odobri. Zlasti majhna ozemlja, kot je Gibraltar, lahko postanejo samozadostna natančno zaradi svoje zmožnosti, da uporabljajo nižje davke in privlačijo podjetja, še posebej priobalne dejavnosti. Splošno pa je znano, da je Gibraltar od Združenega kraljestva odvisen glede, med drugim, svoje zunanje politike, vključno s članstvom v Evropski uniji, svoje obrambe in glede monetarne politike. Zato ima koristi od številnih storitev, ki jih zagotavlja Združeno kraljestvo. Iz veljavne institucionalne ureditve se tudi zdi, da finančna odgovornost za Gibraltar v končni fazi pade na Združeno kraljestvo.

(126) Kar se tiče pripomb Alandskega izvršilnega organa, da splošni davčni ukrep znotraj regije s samostojno upravo ni selektiven, se tudi oni zanašajo na podobne argumente, kot sta jih predstavila Združeno kraljestvo in gibraltarska vlada. Komisija se sklicuje na argumente, ki jih je razvila zgoraj, zlasti v odstavkih 104 do 109. Komisija nadalje opozarja, da je v primeru zavarovalnic

za zavarovanje lastnih tveganj v Alandskih otokih ugotovila materialno selektivnost ukrepa. Zato se za sprejetje končne negativne odločbe o ukrepu ni bilo treba zanašati na njihovo regionalno selektivnost.

(127) Komisija torej ugotavlja, da z zagotavljanjem sistema davkov na pravne osebe, v okviru katerega so podjetja v Gibraltarju obdavčena, v splošnem, po nižji stopnji kot podjetja v Združenem kraljestvu, reforma omogoča selektivno prednost podjetjem v Gibraltarju.

Materialna selektivnost

Zahteva, da mora podjetje imeti dobiček, da je zavezano davčni obveznosti

(128) Ena posledica omejevanja združene obveznosti za davek na izplačane plače in davek na poslovne prostore za dejavnost na 15 % dobička je, da ne glede na izplačila osebnih dohodkov in poslovne prostore, ki jih imajo, družbe, ki nimajo dobička, niso obdavčene. To učinkuje kot izjema za nedonosna podjetja in predstavlja prednost, ki takšne družbe obveznosti oprošča plačevanja davka na izplačane plače in davka na poslovne prostore za dejavnost, ki bi ga drugače morale plačati iz svojih proračunov.

(129) Ta oprostitve od davka na izplačane plače in davka na poslovne prostore za dejavnost je selektivna, saj velja samo za družbe, ki nimajo dobička. Poleg podjetij v težavah in podjetij, katerih glavni vir prihodka so kapitalni dobički, lahko v vsakem danem letu ta podjetja vključujejo, na primer, podjetja, ki delujejo v okoljih cikličnega poslovanja, podjetja na začetni stopnji poslovanja in podjetja, katerih dobički so izničeni z dodatnimi izplačili zaposlenim-delničarjem ali drugim zaposlenim. Komisija ne more sprejeti argumenta Združenega kraljestva, da prirojena količinska omejitev v sistemu, ki oprošča nedonosna podjetja, velja na enak način za vsa podjetja, ne glede na njihovo velikost ali sektor, in zato ni selektivna. Čeprav je na videz splošna, je mogoče imenovati določene opredeljive kategorije družb, ki imajo korist od oprostitve od davka, kot bo pokazano kasneje.

(130) Komisija tudi ne more sprejeti argumentov Združenega kraljestva, da je oprostitve za nedonosna podjetja, tudi če bi bila selektivna, upravičena z naravo ali shemo sistema davka od dobička pravnih oseb.

(32) Zadeva C-218/02, *Komisija proti Združenemu kraljestvu*, sodba z dne 29. januarja 2004 še ni sporočena, točka 15 izhodišča in točka 1 operativnega dela.

(33) Zadeva 248/84 *Nemčija proti Komisiji* PSES [1987] 4013, str. 17.

- (131) Medtem ko je oprostitev nedonosnih družb notranja lastnost sistema, ki temelji na obdavčitvi dobička, to ni tako v primeru, ko se davek obračuna glede na število zaposlenih ali na poslovno uporabo prostorov. Takšni sistemi so bili izdelani na način, ki vzpostavlja popolnoma drugačno osnovo za obdavčitev pravnih oseb. Na primer, v notranji logiki sistema davka na izplačane plače je, da mora vsak posamezni zaposleni za podjetje, ki ga zaposluje, predstavljati ustrezno obveznost za plačilo davka na izplačane plače. V tem smislu je vzporednica, ki jo je Komisija potegnila s prispevki za socialno varnost, veljavna, ne glede na dejstvo, kot je opozorilo Združeno kraljestvo, da je njihov namen drugačen od davčnega ukrepa. Četudi bi davek na izplačane plače bil uveden kot približek za davek na dobiček (to ni argument, ki bi ga predstavilo Združeno kraljestvo), bi nedonosne družbe znotraj logike sistema davka na izplačane plače davek še vedno morale plačati. Uporaba davka na izplačane plače kot približka za donosnost odstrani potrebo po ugotavljanju dobička ali odpravi težave pri tem. To ni stanje v Gibraltarju, kjer je, v okviru reforme, meritev dobička družbe značilnost pravil tako za davek na izplačane plače kot za dopolnilni davek.
- (132) Združeno kraljestvo navaja, da sistem temelji na dobičkonosni uporabi delovne sile in je kot tak koherenten. To nakazuje obstoj hibridnega sistema, kjer se v skladu s stanjem družb uporabljata dve različni davčni osnovi. V teh okoliščinah postane nemogoče ugotoviti naravo in splošno shemo sistema ter ga upravičiti. Zlasti nemogoče je katero koli dano lastnost takšnega sistema obravnavati, kot da tvori del splošne sheme, saj bi to vodilo v sprejetje avtomatične upravičenosti za tak sistem.
- (133) Komisija zato ugotavlja, da je oprostitev nedonosnih družb od plačila davka na izplačane plače in davka na poslovne prostore za dejavnost preko delovanja 15 % omejitve selektivna, in lahko, če so drugi pogoji izpolnjeni, predstavlja državno pomoč tistim družbam, ki imajo od te oprostitve korist. Ni je mogoče upravičiti z naravo ali splošno shemo predlaganega davčnega sistema. To je brez poseganja v oceno združljivosti takšnega ukrepa.
- 15 % omejitev za plačevanje davka na izplačane plače in davka na poslovne prostore za dejavnost**
- (134) Druga posledica omejitve za plačevanje združene obveznosti za davek na izplačane plače in davek na poslovne prostore za dejavnost na 15 % dobička je, da so donosne družbe, katerih davčna zavezanost bi drugače presegla to mejo, oproščene davka nad to mejo, ki bi ga drugače morale plačati. To znižanje davkov predstavlja prednost tistim družbam, ki imajo od njega korist, tako da jih oprošča dajatve, ki bi jo družbe drugače plačale iz svojih proračunov.
- (135) 15 % omejitev je tudi selektivna, saj bo ob njeni uporabi samo omejeno število družb koristilo takšno znižanje davka. Čeprav Združeno kraljestvo in Gibraltar ne trdita več, da bo le okrog 10 podjetij od omejitve imelo korist, to vseeno omejuje obseg uporabe davka na izplačane plače in davka na poslovne prostore za dejavnost. Upravičenci bodo družbe z intenzivno delovno silo, to so tiste, ki imajo v zadevnem davčnem letu majhen dobiček glede na število zaposlenih in zasedanje poslovnih prostorov. Uporaba čistega sistema davka na izplačane plače in davka na poslovne prostore za dejavnost bi za takšne družbe lahko pomenila visoko stopnjo obdavčitve.
- (136) Komisija je seznanjena z argumenti Združenega kraljestva in Gibraltarja, da ni mogoče določiti specifične skupine družb in da pravila splošno veljajo za vse družbe v Gibraltarju. To pa ne pomeni, da 15 % omejitev ni, *dejansko*, selektivna na način, opisan v prejšnjem odstavku. V zvezi s tem sklicevanja Združenega kraljestva in Gibraltarja na točko 14 Obvestila niso pomembna, saj točka ne izključuje možnosti, da navidezno splošni ukrepi predstavljajo državno pomoč. Zlasti točka 14 pokriva npr. davčne spodbude za določene investicije in ukrepe, namenjene zmanjševanju obdavčevanja delovne sile „za vsa podjetja“, kar v primeru 15 % omejitve ne drži, ker koristi samo družbam, ki imajo relativno majhen dobiček v primerjavi s številom zaposlenih. Dodatno, 15 % omejitev ni čisto tehnični ukrep v smislu prve alineje točke 13 Obvestila. Medtem ko konvencionalni sistemi davka od dobička pravnih oseb omejujejo razmerje dobička, plačanega z davki, s postavljanjem stopenj davka (sistemi, urejeni po pasovih, vključujejo vrhno ali najvišjo stopnjo davka), je enakovreden tehnični ukrep v sistemu davka na izplačane plače stopnja davka na zaposlenega, v primeru Gibraltarja določena na enotno stopnjo 3 000 GBP. Uvedba omejitve, povezane z drugim kriterijem, v sistem davka na izplačane plače in lastnino, še posebej stopnje dobička, se ne more primerjati z uporabo različnih stopenj v progresivnem sistemu obdavčevanja dobička, ki je upravičen z naravo in splošno shemo sistema (točka 24 Obvestila). 15 % omejitev tudi ne sledi splošnemu cilju gospodarske politike v smislu druge alineje točke 13 Obvestila, saj ne zmanjšuje davčne obremenitve, povezane z določenimi proizvodnimi stroški, za celotno gospodarstvo Gibraltarja, ampak koristi samo omejenemu številu podjetij. Nadalje, omejitev ni neposredno povezana s stroški delovne sile ali poslovnih prostorov, ampak z donosnostjo družb. To zadnje je element, ki je zunaj davka na izplačane plače in davka od dobička pravnih oseb.

(137) Komisija ne sprejema argumenta Združenega kraljestva, da je 15 % omejitev, če je selektivna, upravičena z naravo in/ali splošno shemo sistema, katerega del je. V sistemu obdavčitve dobičkonosne uporabe delovne sile in lastnine ni nobene notranje lastnosti, ki zahteva omejitev za razmerje dobička, ki ga mora družba plačati kot posledico lastne uporabe teh obdavčljivih dejavnikov. Prirojena logika takšnega sistema je, da več ljudi kot družba zaposluje in več lastnine kot ima, večja je njena davčna obveznost. Argumenti, ki jih je predstavilo Združeno kraljestvo so v bistvu gospodarske narave. Niso povezani z notranjo logiko predlaganega sistema.

(138) Združeno kraljestvo nakazuje, da je gospodarstvo Gibraltarja bolj od večine drugih ranljivo na sunke, ki jih ustvari davčna konkurenca in da se družbe morda ne morejo s takšno lahkoto preseliti iz druge države članice, kot se lahko preselijo iz Gibraltarja. Komisija pa opozarja, da je bilo navedenih malo dokazov v podporo tej hipotezi, ki, če je resnična, nakazuje, da je 15 % omejitev del strategije, namenjene ohranitvi, ali celo pridobitvi novega, mobilnega kapitala v Gibraltarju, na katerega bodo, glede na fizične omejitve ozemlja, verjetno ciljali pri finančnih in drugih storitvah. Podobno, argument, da regresivni element pri obdavčitvi javnih gospodarskih služb, ki zasedajo monopolne ali kvazimonopolne položaje na trgu Gibraltarja, ni potreben, nakazuje, da je cilj 15 % omejitve mobilni kapital.

(139) Kar se tiče domneve, da bi davek na delovno silo brez regresivnega elementa lahko sprožil masovna začasna odpuščenja in nestabilnost v časih cikličnih tržnih nihanj, Komisija preprosto opozarja, da je to prirojena lastnost takšnega sistema. V vsakem primeru pa bi, pri 3 000 GBP na zaposlenega, davek na izplačane plače predstavljal le majhen delež celotnih stroškov delovne sile na enoto⁽³⁴⁾. Torej bo spodbuda za umaknitev delovne sile, zato da bi nadzirali stroške, v podobnem obsegu obstajala z ali brez davka na izplačane plače.

(140) Komisija upošteva tudi vpliv, ki ga bo 15 % omejitev imela na priobalne in obalne sektorje gospodarstva Gibraltarja. Priobalni sektor sestavljajo izvzete in ustrezne družbe, za katere bo zakonodaja, kot del reforme, ukinjena. Izvzete družbe navadno niso fizično prisotne v Gibraltarju (nimajo zaposlenih ali lastnine) in plačujejo stalni davek med 200 GBP in 300 GBP na leto. Nasprotno pa ustrezne družbe so fizično prisotne v Gibraltarju (so pomembni delodajalci) in se za svojo stopnjo davka pogajajo z oblastmi. Velika večina ustreznih družb plačuje davek od dobička pravnih oseb

po stopnji med 2 % in 10 % dobičkov. 15 % torej omejuje vsakršno povečanje, s katerim bi se pri izvajanju reforme soočile ustrezne družbe. Nasprotno pa bi se stopnja davka obalnega gospodarstva (razen javnih gospodarskih služb) znižala s trenutno standardne 35 % stopnje davka od dobička pravnih oseb. Zdi se, da gibraltarska vlada tudi priznava, da je bila reforma kot celota (ki vključuje 15 % omejitev) izdelana tako, da ustreza posebnim davčnim „potrebam in preferencam“ sektorjev znotraj priobalne industrije finančnih storitev⁽³⁵⁾. Komisija tudi opozarja, da je Združeno kraljestvo nakazalo, da bo Gibraltar, s tem ko je opustil izvirni načrt za omejitve za davčno obveznost v višini 500 000 GBP, zmanjšal dopolnilni davek na finančne storitve iz 8 % na 4 — 6 %. To nakazuje, da je omejevanje davčne obveznosti namenjeno podpiranju družb finančnih storitev, mnogo katerih je ustreznih družb, ki so glavni vir zaposlitve v „Finančnem centru“ Gibraltarja.

(141) Komisija torej ugotavlja, da je 15 % omejitev v okoliščinah trenutnega primera selektivna in da lahko, če so izpolnjeni drugi pogoji, predstavlja državno pomoč tistim družbam, ki imajo korist od nje. Ni je mogoče upravičiti z naravo ali splošno shemo predlaganega davčnega sistema. To je brez poseganja v oceno združljivosti takšnega ukrepa.

Predlagana uporaba davka na izplačane plače in davka na poslovne prostore za dejavnost za gospodarstvo Gibraltarja

(142) Točka 13 Obvestila navaja, da „davčni ukrepi, ki so odprti za vse gospodarske subjekte, ki delujejo znotraj države članice, so načeloma splošni ukrepi. Učinkovito morajo biti odprti za vsa podjetja na osnovi enakega dostopa in ne sme se jim, dejansko, znižati obseg, na primer, z diskrecijsko pravico države članice, da jih odobri, ali z drugimi dejavniki, ki omejujejo njihov praktični učinek. Ta pogoj pa ne omejuje pristojnosti držav članic, da določajo gospodarsko politiko, ki se jim zdi najbolj primerna, in zlasti, da davčno obremenitev razporejajo po različnih proizvodnih dejavnikih, kot se jim zdi potrebno. Pod pogojem, da veljajo brez razločevanja za vsa podjetja in za proizvodnjo vsega blaga, naslednji ukrepi ne predstavljajo državne pomoči:

— davčni ukrepi čisto tehnične narave (na primer, določanje stopnje obdavčitve, pravila o amortizaciji in pravila o prenosu izgub; določbe za preprečevanje dvojne obdavčitve ali izogibanja plačilu davka),

⁽³⁴⁾ Spletna stran gibraltarske vlade (www.gibraltar.gov.gi) navaja, da so „plače [v Gibraltarju] na splošno v skladu s plačami v Združenem kraljestvu“. Povprečne plače za polni delovni čas v Združenem kraljestvu so približno 24 000 £ (vir: New Earnings Survey 2002, <http://www.statistics.gov.uk/pdfr/nes1002.pdf>). Stroški delovne sile za delodajalce vključujejo druge stroške (npr. prispevke za socialno varnost).

⁽³⁵⁾ Sporočilo za javnost vlade Gibraltarja 008/2003, 14. januar 2003.

- ukrepi, ki sledijo splošnim ciljem gospodarske politike z zmanjševanjem davčne obremenitve za določene proizvodne stroške (raziskave in razvoj (R&R), okolje, usposabljanje, zaposlovanje).“

(143) Brez poseganja v pomisleke v zvezi z učinki predlogov reforme (kot celote) v odstavkih 147 do 152 ali tistih v zvezi z regionalno selektivnostjo v odstavkih 98 do 127, je mogoče davek na izplačane plače, v okviru katerega so obvezana vsa podjetja v znesku določene vsote na zaposlenega na leto, vsaj v okviru posebnih okoliščin obravnavati kot selektivnega, kadar se uporablja ob odsotnosti splošnega sistema obdavčitve dobička družb in nadomešča tak sistem. To velja za ta primer, če se upoštevajo posebne lastnosti gibraltarskega gospodarstva in zlasti obstoj velikega priobalnega sektorja brez davčne prisotnosti, ki bi se izognil vsakršni obdavčitvi v okviru sistema davkov na izplačane plače in poslovne prostore za dejavnost. Čeprav tak sistem formalno velja, brez diskriminacije, za vsa podjetja, dejansko koristi trenutno „izvzetim družbam“, ki v Gibraltarju nimajo zaposlenih. Predstavlja specifično prednost v korist podjetij, ki v Gibraltarju niso dejansko prisotni, zato posledično ne plačujejo davka od dobička pravnih oseb. Ta prednost ni učinkovito odprta vsem podjetjem na enaki osnovi v smislu drugega stavka točke 13 Obvestila. Praktičen učinek te prednosti je omejen na določena podjetja. Dodatno, davek na izplačane plače, ki ga je predlagal Gibraltar, v bistvu ne predstavlja davčnega ukrepa čisto tehnične narave v pomenu prve alineje točke 13 Obvestila, saj ni tehnična prilagoditev splošnega sistema, ampak se nanaša na davčno osnovo. V tem specifičnem primeru izjema ne predstavlja ukrepa, ki sledi splošni gospodarski politiki v smislu druge alineje točke 13 Obvestila, saj ne zmanjšuje nobenih proizvodnih stroškov, ampak povečuje stroške delovne sile. Enako sklepanje velja za davek na poslovne prostore za dejavnost, ki se uporablja ob odsotnosti splošnega sistema obdavčitve dobičkov družb in nadomešča tak sistem, v okviru katerega je davčna obveznost vsakega podjetja določena po stopnji, ki je enakovredna enakemu določenemu odstotku njegove obveznosti do splošnih stopenj za lastnino. Tudi tak ukrep daje prednost trenutno „izvzetim družbam“, ki navadno niso fizično prisotne v Gibraltarju. V skladu s tem Komisija ugotavlja, da je predlagani sistem, v okviru okoliščin trenutnega primera in ob upoštevanju obstoja velikega priobalnega gospodarstva v Gibraltarju, materialno selektivna pomoč.

(144) Poleg tega tak sistem, ki upošteva samo število zaposlenih ali poslovno rabo ozemlja tam, kjer veliko število družb nima zaposlenih in nima ozemlja, ne uživa enakega splošnega značaja kot obdavčitev dobičkov družb, ki je namenjena obdavčitvi gospodarske dejavnosti kot celote. Zato ga je mogoče, vsaj v okoliščinah, ki veljajo v tem primeru, obravnavati kot selektivnega. To stanje je treba ločiti od sistema, kjer je davek na

izplačane plače ali davek na poslovne prostore za dejavnost dodan na splošni davek od dobička, kar zagotavlja široko obdavčitev vseh gospodarskih sektorjev in tako predstavlja manjši vidik obdavčitve podjetij.

Pristojbina za registracijo

(145) Čeprav morda drži, kot trdi Španija, da določitev pristojbine za registracijo diskriminira v korist družb, ki nimajo prihodka, ta diskriminacija ni vir državne pomoči. Kot poudarja Združeno kraljestvo, razlika 150 GBP (približno 225 EUR) v pristojbini za registracijo med tema dvema razredoma družb spada globoko pod *de minimis* mejo⁽³⁶⁾, ki znaša 100 000 EUR v obdobju treh let. Pod pogojem, da so upoštevani vsi ustrezni pogoji, je razlika v pristojbini za registracijo *de minimis* in ne predstavlja državne pomoči.

Dopolnilni davki na finančne storitve in dejavnosti javnih gospodarskih služb

(146) Španija trdi, da odsotnost dopolnilne obdavčitve v sektorjih, razen sektorjih finančnih storitev in javnih gospodarskih služb, predstavlja prednost za družbe v takih sektorjih. Komisija se s tem ne strinja. Čeprav morda drži, da kjer država omogoči korist za določljivo skupino podjetij, to lahko *prima facie* predstavlja državno pomoč, enako ne velja, kjer država ustvari škodo. Če država naloži izredno davčno obremenitev na družbe, kot je kazenski davek, to lahko predstavlja državno pomoč le, če je mogoče dokazati, da iz tega izhaja ustrezna prednost za določljive poslovne konkurente tistih, ki morajo škodo nositi. V nasprotju s tem, kar trdi Združeno kraljestvo, namen dopolnilnih davkov ni pomemben pri ugotavljanju, ali so vir državne pomoči. Ne glede na to, Komisija ugotavlja, da je takojšen učinek dopolnilnih davkov, samih po sebi, povzročiti škodo prizadetim družbam. Ta odločba je brez poseganja v obravnavo tega dopolnilnega davka kot del sistema, ki *dejansko* predvideva različne davčne stopnje za različne vrste podjetij.

Prednosti, ki nastanejo za določene gospodarske sektorje zaradi predlaganega davčnega sistema kot celote

(147) Tabela 1 spodaj prikazuje podatke⁽³⁷⁾ za različne kategorije družb v Gibraltarju in njihov nivo obveznosti za davek, izmerjen na dobičku, kot rezultat predlagane reforme. Opozoriti je treba, da, kljub temu da bo v nekatere primerih davčna obveznost katerega koli podjetja določena tudi s številom zaposlenih ali s poslovno uporabo prostorov, združen učinek različnih omejitev in dopolnil pomeni vzpostavljane različnih splošnih nivojev obdavčitve, izmerjene na dobičku, za različne gospodarske sektorje.

⁽³⁶⁾ Glej Uredbo Komisije (ES) št. 69/2001 o *de minimis* pomoči (UL L 10, 13.1.2001, str. 30).

⁽³⁷⁾ Številke za število družb so približne. Vir: informacije sta posredovala Združeno kraljestvo in/ali Gibraltar v teku te preiskave in preiskav izvzetih in ustreznih družb.

Tabela 1: Podatki o gibraltarskih družbah

		Davčna stopnja	
		Trenutno	Po reformi
Vse družbe (razčlenitev po sektorjih)	29 000		
Finančne storitve	179	0 — 35 %	5 — 15 % ⁽³⁾
Javne gospodarske službe	23	35 %	35 %
Drugo	28 798	0 — 35 %	0 — 15 %
Vse družbe (razčlenitev po dohodku)	29 000		
Z dohodkom	10 400	0 — 35 %	0 — 15 % ⁽¹⁾
Brez dohodka	18 600	-	-
Družbe z dohodkom (razčlenitev po statusu)	10 400		
Neizvzete	1 400	0 — 35 %	0 — 15 % ⁽¹⁾
Izvzete	9 000	0 %	0 — 5 % ⁽²⁾ ⁽³⁾
Neizvzete z dohodkom (razčlenitev po dobičku)	1 400		
Imajo dobiček	540	0 — 35 %	0 — 15 % ⁽¹⁾
Nimajo dobička	500	-	-
Neizvzete z dohodkom (razčlenitev po statusu)	1 400		
Ustrezne	140	2 — 10 % ⁽⁴⁾	0 — 15 %
Neustrezne	1 260	35 % ⁽⁵⁾	0 — 15 %
Javne gospodarske službe	23	35 %	35 %
Izvzete z dohodkom (razčlenitev po sektorjih)	9 000		
Finančne storitve	70	0 %	5 % ⁽²⁾ ⁽³⁾
Nefinančne storitve	8 930	0 %	0 % ⁽²⁾

Opombe:

⁽¹⁾ Ob predvidevanju, da bi bil dopolnilni davek na finančne storitve določen na 5 %.⁽²⁾ Ne upoštevajoč javnih gospodarskih služb, ki bi bile obdavčene po 35 %.⁽³⁾ Ob predvidevanju, da izvzete družbe niso fizično prisotne v Gibraltarju in zato niso obvezane davku na izplačane plače ali davku na poslovne prostore za dejavnost.⁽⁴⁾ Večina ustreznih družb. Nekaj jih ima davčne stopnje zunaj tega območja.⁽⁵⁾ Ob predvidevanju, da so obdavčena po polni, standardni stopnji davka od dobička pravnih oseb

- (148) Tabela 1 prikazuje, kako bi izvajanje reforme, izraženo v obdavčitvi, vplivalo na nekatere jasno določene sektorje v gospodarstvu Gibraltarja. Čeprav Komisija priznava, da bi bilo v okviru reforme formalno razločevanje med priobalnim in obalnim gospodarstvom odpravljeno, primerjava obdavčitev služi za prikaz prirojeno selektivne narave predlaganega davčnega sistema. Različne vrste družb bodo predmet različnih stopenj obdavčitve, kar je dodaten element, ki potrjuje, da predlagani sistem daje selektivne prednosti sektorjem, ki imajo korist od nižjih stopenj.

(149) Priobalni sektor Gibraltarskega je trenutno predmet dveh vzporednih preiskav o državni pomoči glede izvzetih družb in ustreznih družb. V zvezi s tem Komisija meni, da gibraltarske oblasti, s tem ko jih izvezajo od davka, izvzetim družbam dajejo državno pomoč⁽³⁸⁾. Podobno je Komisija, v odločbi, sprejeti na isti dan kot ta, ugotovila, da gibraltarske oblasti, s tem ko jim zagotavljajo nižjo stopnjo davka v primerjavi s standardno stopnjo obdavčitve, ustreznim družbam dajejo državno pomoč⁽³⁹⁾.

(150) Iz tabele 1 je jasno razvidno, da bodo ob izvajanju reforme izvzete družbe, ki so zunaj sektorja finančnih storitev, še naprej obdavčene po učinkoviti stopnji nič. Razlog za to je, da izvzete družbe navadno niso fizično prisotne v Gibraltarju. V skladu s tem v Gibraltarju nimajo niti zaposlenih niti poslovnih prostorov in zato ne bi bile obvezane niti plačevanju davka od izplačanih plač niti davka na poslovne prostore za dejavnost. Reforma ohranja njihov privilegiran položaj ničnega davka, kar jim, dejansko, še naprej daje državno pomoč. Izvzetim družbam v sektorju finančnih storitev bo, ob izvajanju reforme, naložen 5 % davek. Tudi če bodo prvič obdavčene, se bo njihov privilegiran položaj v gospodarstvu Gibraltarja v veliki meri ohranil, saj bo njihova davčna obveznost omejena na 5 % dobička. V nasprotju s tem bo ostalo gospodarstvo Gibraltarja predmet zgornje meje 15 % ali 30 %.

(151) Komisija ugotavlja, da reforma ohranja obstoječe razmere, v katerih izvzete družbe koristijo državno pomoč. Bolj splošno, sistem zagotavlja različne nivoje obdavčitve dobičkov glede na različne gospodarske sektorje in tako daje selektivno prednost podjetjem, ki pripadajo sektorjem, kjer veljajo nižje stopnje. Tudi iz tega razloga je prijavljena shema materialno selektivna.

(152) Prijavljeni ukrepi torej pomenijo tako regionalno kot materialno selektivnost, zadnja izhaja iz številnih specifičnih lastnosti predlaganega sistema in iz analize tega sistema kot celote.

Prednost, ki jo odobri država ali je odobrena preko državnih sredstev

(153) Odobritev davčnih oprostitvev in zmanjšanj davkov, ki je bila podrobno ocenjena v odstavkih od 98 do 152 zgoraj, vključuje izgubo prihodkov od davka, ki je, v skladu s točko 10 Obvestila, enakovredna uporabi državnih sredstev v obliki davčnih odhodkov. Kot je potrdilo Sodišče Evropskih skupnosti, to načelo velja

tudi za prednosti, ki jih odobrijo regionalni ali lokalni organi v državah članicah⁽⁴⁰⁾. Argument, da ne bi prišlo do izpada prihodkov od davka, saj davki Združenega kraljestva ne bi veljali v Gibraltarju, je že bil obravnavan zgoraj. Zato sledi, da prednost odobri država in je odobrena preko državnih sredstev.

Učinek na trgovino in izkrivljanje konkurence

(154) Gibraltar je odprto tržno gospodarstvo. Mnogo družb, ustanovljenih v Gibraltarju (in skupine, katerim pripadajo), bo verjetno dejavnih v sektorjih, kjer obstaja trgovina med državami članicami. To še posebej drži za sektor storitev, kjer ustrezne določbe zakonodaje Skupnosti v celoti veljajo za Gibraltar. Sodišče Evropskih skupnosti je večkrat razsodilo, da kadar pomoč, ki jo odobri država, izboljša položaj podjetja vis-à-vis drugemu podjetju, ki konkurira v trgovini znotraj Skupnosti, je treba to drugo podjetje obravnavati, kot da je nanj vplivala tista pomoč. Za to ni nujno, da podjetje, ki pomoč prejema, samo izvaža svoje proizvode. Če država članica odobri pomoč podjetju, se zaradi tega lahko ohrani ali poveča domača proizvodnja, kar pomeni, da imajo podjetja, ustanovljena v drugih državah članicah, manj možnosti za izvoz svojih proizvodov na trg v tisto državo članico. Podobno, če država članica odobri pomoč podjetjem, ki delujejo v industrijah storitev in distribucije, za to, da bi pomoč imela učinek na trgovino Skupnosti, ni nujno, da morajo podjetja, ki pomoč prejmejo, sama izvajati svoje posle zunaj države članice, še posebej v primeru podjetij, ustanovljenih blizu meje med dvema državama članicama. Relativno majhen znesek pomoči ali relativno majhna velikost podjetja, ki pomoč prejme, sama po sebi ne izključujeta možnosti, da je prizadeta trgovina znotraj Skupnosti⁽⁴¹⁾. Zato, v kolikor imajo gibraltarske družbe, ki delujejo v sektorjih, kjer obstaja trgovina znotraj Skupnosti, korist od te oprostitve, to vpliva na trgovino med državami članicami, kar izkrivlja ali grozi, da bo izkrivilo konkurenco.

Splošne opombe

(155) Združeno kraljestvo, gibraltarska vlada in Španija so vsak predstavili pripombe o združljivosti reforme s kriteriji, določenimi v etičnem kodeksu, in z drugimi mednarodnimi predpisi. Kot je ugotovila gibraltarska vlada, pa ocena ukrepa kot škodljivega (ali drugače, kot je v primeru z reformo⁽⁴²⁾) v okviru Kodeksa nima neposrednega vpliva na njegovo oceno glede državne pomoči v

⁽³⁸⁾ Zadeva E7/2002, primerni ukrepi predlagani v uradnem pismu C(2002) 4481 konč. z dne 27. novembra 2002.

⁽³⁹⁾ Zadeva C 52/2001.

⁽⁴⁰⁾ Glej zadevo 284/84 *Nemčija proti Komisiji*, [1987] PSES 4013, točka 17.

⁽⁴¹⁾ Glej zadeve 730/79 *Philip Morris proti Komisiji*, [1980] PSES 2671, 142/87 *Belgija proti Komisiji*, [1990] PSES I-959, združene zadeve C-278/92, C-279/92 in C-280/92 *Španija proti Komisiji* [1994] PSES I-4103, odstavki 40-42, in zadevo C-310/99, *Italija proti Komisiji*, PSES [2002] I-2289, odstavki 84-86.

⁽⁴²⁾ Glej sklepe seje Sveta gospodarskih in finančnih ministrov, 3.6.2003.

okviru člena 87 Pogodbe ES. Enako, so trditve, ki jih je predstavila Španija in spodbijalo Združeno kraljestvo, v zvezi z utajami davkov in pranjem denarja, kot poudarja Združeno kraljestvo, nepomembne za preiskavo o državni pomoči.

- (156) Komisija zavrača pripombo gibraltarske vlade, da Komisija v svojih dejavnostih glede državne pomoči ni upoštevala enakosti obravnave. V podporo temu argumenti niso bili predloženi nobeni specifični dokazi. Kakor koli, pri preiskovanju možnosti državne pomoči v okviru pomena člena 87 Pogodbe ES je Komisija obvezana, da preuči vsak ukrep izključno na podlagi vsebine. Čeprav gibraltarska vlada trdi, da ukrepi v okviru členov 95 do 97 Pogodbe ES predstavljajo primerno ukrepanje, Komisija poudarja, da je točka 15 Obvestila treba brati skupaj s točko 6, ki jasno nakazuje možna ukrepanja v povezavi z učinki splošnih davčnih ukrepov znotraj držav članic. V tej trditvi je implicitna zahteva, da se Gibraltar obravnava kot samostojna država članica, enako kot Alandski izvršilni organ trdi, da bi bilo treba neposredne davčne ukrepe, ki jih sprejmejo regije s samostojno upravo, presojati, kot če bi jih sprejela država članica. V Pogodbi ES pa ni podlage za takšno trditev.

Združljivost

- (157) Niti Združeno kraljestvo niti Gibraltar nista poskusila dokazati, da je reforma, če predstavlja pomoč, mogoče obravnavati kot združljivo s skupnim trgov. Komisija zato ohranja svoje stališče, določeno v njeni presoji združljivosti ob uvedbi postopka. Ta presoja je ponovljena in izboljšana takole.
- (158) V tem primeru ni mogoče uporabiti nobenih oprostitev v okviru člena 87(2) Pogodbe ES, saj reforma ni namenjena ciljem, ki so navedeni v tej določbi.
- (159) V okviru člena 87(3)(a) se ukrep pomoči obravnava kot združljiv s skupnim trgov, če je osnovan tako, da spodbuja gospodarski razvoj območij, kjer je življenjska raven neobičajno nizka, ali kjer je podzaposlenost velika. Ta območja so navedena v zemljevidu regionalne pomoči Združenega kraljestva za obdobje 2000 do 2006, kot ga je odobrila Komisija v okviru številke državne pomoči N 265/00⁽⁴³⁾. Ker Gibraltar ni takšno območje, ta določba ne velja.

- (160) Kar se tiče izjem, določenih v členu 87(3)(b) in (d), reforma ni namenjena spodbujanju izvajanja pomembnega projekta, ki bi bil skupnega evropskega interesa, niti ni namenjena izboljšanju resne motnje v gospodarstvu Združenega kraljestva, niti ni namenjena spodbujanju ohranjanja kulture ali dediščine.

- (161) Končno, treba je preučiti, ali lahko reforma ustreza izjemi, določeni v členu 87(3)(c), ki navaja, da je pomoč, ki je namenjena spodbujanju razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih področij, kjer takšna pomoč nima tako škodljivega vpliva na pogoje trgovine, da bi bil v nasprotju s skupnim interesom, mogoče obravnavati kot združljivo s skupnim trgov.

- (162) Elementi reforme, za katere je bilo pokazano, da povzročajo prednost, in reforma kot celota, če jo primerjamo s sistemom davka od dobička pravnih oseb v Združenem kraljestvu, zadevna podjetja oprosti dajatev, ki bi jih navadno nosili njihovi proračuni ob normalnem izvajanju poslovanja. Ta oprostitev ni povezana niti z investicijami niti z ustvarjanjem delovnih mest, zato predstavlja pomoč za tekoče poslovanje, njene koristi pa bodo prenehale takoj, ko bo umaknjena. V skladu s stalno prakso Komisije takšne pomoči ni mogoče obravnavati, kot da podpira razvoj določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih področij. Dodatno, Gibraltar sploh ni zajet v zemljevidu regionalne pomoči za Združeno kraljestvo⁽⁴⁴⁾.

VII. ZAKLJUČKI

- (163) Komisija ugotavlja, da reforma predstavlja shemo regionalne pomoči v okviru pomena člena 87(1) Pogodbe ES. Nobena odstopanja, ki jih zagotavljata člen 87(2) ali člen 87(3), ne veljajo. Zato Združeno kraljestvo ni pooblaščen za izvajanje te reforme.

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Predlogi, ki jih je priglasilo Združeno kraljestvo za reformo sistema davka od dobička pravnih oseb v Gibraltarju, predstavljajo shemo državne pomoči, ki ni združljiva s skupnim trgov.

Zato se teh predlogov ne sme izvajati.

⁽⁴³⁾ UL C 272, 23.9.2000, str. 43.

⁽⁴⁴⁾ Glej prejšnjo opombo.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske.

V Bruslju, 30. marca 2004

Za Komisijo

Mario MONTI

Član Komisije

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 20. aprila 2004

glede podpore, ki jo je Francija izvrševala v korist Zadruga za izvoz francoskih knjig (CELF)

(notificirano pod dokumentarno številko K(2004) 1361)

(Besedilo v francoskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2005/262/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 88, odstavek 2, prva alineja Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62, odstavek 1, točka (a) Sporazuma,

po tem, ko je povabila tretje osebe, da predstavijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi (¹), in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

Komisije za ukrepe podpor za promocijo, prevoz in trženje, ki so jih francoske oblasti dodelile zadrugi CELF, podpor, ki niso bile predhodno prijavljene pri službah Komisije, v nasprotju s členom 93, odstavek 3 (danes člen 88, odstavek 3) Pogodbe.

(4) S pošto z dne 2. aprila 1992, je Komisija, ki je spomnila francoske oblasti, da mora biti vsak načrt, ki skuša uvesti ali spremeniti podpore, predhodno prijavljen pri njenih službah, zahtevala, da jo francoske oblasti poučijo o naravi in namenu ukrepov podpor, ki jih je omenila družba SIDE.

I/ POSTOPEK

(1) Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti je s sodbo z datumom 28. februar 2002 (²) razveljavilo člen 1, zadnji stavek, odločbe 1999/133/ES Komisije z dne 10. junija 1998 glede državne podpore za Zadrugo za izvoz francoskih knjig (CELF) (³), ki je določal, da:

„Podpora, namenjena Zadrugi CELF za obravnavo naročil na drobno knjig v francoskem jeziku, je podpora v smislu člena 92, odstavek 1, Pogodbe ES. Ker je francoska vlada pozabila Komisijo uradno obvestiti o tej podpori pred njeno izvršitvijo, je bila le-ta podeljena nezakonito. Podpora je kljub temu združljiva s Pogodbo, saj izpolnjuje pogoje za izjemo predvideno v členu 92, odstavek 3, točka (d) te Pogodbe.“ (⁴)

(2) Ta sodba je sledila dolgemu postopku, katerega glavne faze so povzete tu spodaj.

(5) Francoske oblasti so s pošto z dne 29. junija 1992 Komisiji potrdile obstoj podpor v korist zadruga CELF. Natančneje so obrazložile, da so s pomočjo teh ukrepov skušale nefrankofonske države seznaniti s francosko literaturo in francoskim jezikom, in da je bilo v ostalem zadrugi CELF zaupano vodenje treh programov enkratnih podpor, prav tako namenjenih lažšanju dostopa do francoskih knjig oddaljenim bralcem.

(6) S pošto z dne 7. avgusta 1992, je Komisija družbi SIDE potrdila obstoj podpor v prid zadrugi CELF, točneje obrazložila njihov namen in jo poučila, da ti ukrepi niso bili prijavljeni. Obrazložila je, da kljub vsemu sporne podpore po vsem videzu niso take, da bi neugodno vplivale na izmenjave med državami članicami. V teh razmerah je bila družba SIDE povabljen, naj predstavi svoje pripombe.

A/ PRVA FAZA POSTOPKA

(3) S pošto z datumom 20. marec 1992 je Mednarodna distribucijska in založniška družba (SIDE), ki se predstavlja kot „francosko podjetje, ki deluje na trgu izvoza knjig in ki mora prenašati konkurenco založniške zadruga, ki je upravičena do državne podpore“ (⁵), vzbudila zanimanje

(7) S pošto z dne 7. septembra 1992 je družba SIDE Komisiji dala vedeti, da namerava vložiti tožbo zoper diskriminacijski značaj (⁶) ukrepov in posledice, ki jih imajo na trgovanje znotraj Skupnosti, ne da bi pri tem oporekala kulturnemu cilju Ministrstva za kulturo, ki deluje v skrbi za razširjanje francoskega jezika in francoske literature.

(¹) UL C 366, 5.12.1996, str. 7.

(²) Sodni primer T — 155/98, Mednarodna distribucijska in založniška družba (Société Internationale de diffusion et d'édition (SIDE)) c/ Komisija, PSES str. II — 1179.

(³) UL L 44, 18.2.1999, str. 37.

(⁴) Podčrtana poved ustreza povedi, ki jo je Sodišče razveljavilo.

(⁵) Izvleček iz pošte družbe SIDE z datumom 20. marec 1992.

(⁶) Družba SIDE zlasti opozori, da ji je Ministrstvo za kulturo odklonilo dostop do podpor, ki so dodeljene zadrugi CELF.

- (8) Potem ko je Komisija začela s presojanjem spornih ukrepov, ni obdržala ugovore družbe SIDE in je menila, z odločbo z datumom 18. maj 1993 ⁽⁷⁾, da ob upoštevanju posebnega položaja konkurence na področju knjige in kulturnega cilja teh programov podpore, izjema, ki jo predvideva člen 92, odstavek 3, točka (c) (danes člen 87, odstavek 3, točka d)) Pogodbe, zanje uporabna.
- (9) Družba SIDE je s tožbo z dne 2. avgusta 1993, ki jo je predložila Sodišču, hotela uveljaviti razglasitev ničnosti te odločbe. S sodbom z dne 18. septembra 1995 ⁽⁸⁾ je Sodišče deloma ugodilo prošnji družbe SIDE s tem, ko je razglasilo odločbo Komisije z dne 18. maja 1993 za ničnostno, toda izključno, kjer se nanaša na določene ukrepe v korist naročil na drobno.
- (10) V ostalem je Sodišče potrdilo naslednje tri programe podpore, ki jih vodi zadruga CELF na račun države :
- (a) podpore letalskemu tovoru ali letalskim poštnim torbam,
 - (b) program „Stran na Stran“ ⁽⁹⁾ (podpora distribuciji knjig v francoskem jeziku v državah Srednje in Vzhodne Evrope),
 - (c) „Program Plus“ (univerzitetni učbeniki v francoskem jeziku, namenjeni študentom podsaharske Afrike).
- (11) Sodišče je ocenilo, da je Komisija pridobila dovolj podatkov glede teh treh zadnjih programov, da je lahko upravičila ugotovitev, da je njihov vpliv na pravilno delovanje konkurence zanemarljiv. Sodišče zlasti spomni, da je lahko vsak operater, ki je izpolnjeval posebne pogoje, določene s temi programi, poleg zadruge CELF vložil prošnjo za subvencije. Jasno je izrazil, da tožnica ni predložila nikakršnega elementa, ki bi dokazal, da podelitev teh treh programov podpor lahko vpliva na trgovanje med državami članicami.
- (12) Sodišče je sklenilo, da Komisija lahko sprejme odločbo, ki je naklonjena tem trem programom podpor, ki jih vodi zadruga CELF, in da lahko zato zavrne navedene razloge družbe SIDE kot neutemeljene.
- (13) V ostalem Sodišče opozori, da „*Glede kulturnega cilja spornih podpor se sprti strani strinjata, da je cilj, ki ga zasleduje francoska vlada, razširjanje francoskega jezika in literature*“. Sodišče vrh tega ugotavlja, da so bili podatki, s katerimi je Komisija razpolagala, ko je sprejemala odločbo z dne 18. maja 1993, vključno s tistimi iz pisma z dne 7. septembra 1992 sveta družbe SIDE, taki, da so podpirali njeno oceno glede resničnosti in zakonitosti tega cilja. V takih okoliščinah je Sodišče ocenilo, da je bilo mogoče zaključiti, da ocena kulturnega cilja spornih podpor za Komisijo ni predstavljala posebnih težav in da ni bilo potrebno pridobiti nadaljnje podatke za priznanje kulturnega značaja tega cilja.
- (14) Kar zadeva nadomestila, ki so bila dodeljena izključno zadrugi CELF za naročila na drobno, je Sodišče nasprotno ocenilo, da bi morala Komisija začeti poglobljeno preiskavo razmer konkurence na tem področju, preden je izrazila svoje mnenje o združljivosti ukrepov s skupnim trgom.
- (15) Sodišče je v točki 76 sodbe sklenilo, da bi morala Komisija začeti postopek, ki je nasproten členu 93, odstavek 2 (danes člen 87, odstavek 2) Pogodbe, in da je zato primerno razveljaviti odločbo Komisije z dne 18. maja 1993, „*kolikor se nanaša na nadomestilo dodeljeno izključno zadrugi CELF za kritje povišanja stroškov pri naročilih na drobno knjig v francoskem jeziku s strani knjigarn na tujem*“.

B/ DRUGA FAZA POSTOPKA

- (16) Z odločbo z datumom 30. julij 1996, je Komisija odločila, v skladu s sodbom Sodišča z dne 18. septembra 1995, da bo odprla formalni postopek preiskave proti omenjenim podporam. Odločba o odprtju je bila objavljena v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* ⁽¹⁰⁾. Tretje prizadele osebe, ki so bile povabljene, naj predložijo svoje pripombe Komisiji, so ji naslovile svoje komentarje v mesecih december 1996 in januar 1997.
- (17) Na koncu te preiskave je Komisija sprejela novo pozitivno odločbo, odločbo 1999/133/ES.
- (18) Družba SIDE je Sodišču predložila pritožbo z datumom 28. september 1998 z namenom, da bi bil člen 1, zadnji stavek, odločbe 1999/133/ES razveljaven.
- (19) Družba SIDE je nakazala naslednjih sedem možnosti razveljavitve :
- (a) napaka pri postopku,
 - (b) pomanjkljiva utemeljitev,
 - (c) dejanska zmota,
 - (d) očitna napaka pri oceni,

⁽⁷⁾ Odločba NN 127/92 „Podpore izvoznikom francoskih knjig“ (UL C 174, 25.6.1993, str. 6).

⁽⁸⁾ Sodni primer T-49/93, Mednarodna distribucijska in založniška družba (SIDE) c/Komisija, PSES str. II — 2501.

⁽⁹⁾ Ki je postal kasneje program „Na vzhod Evrope“.

⁽¹⁰⁾ Glej opombo 1.

- (e) kršitev načela nediskriminacije,
- (f) kršitev člena 92, odstavek 3, točka (d) (danes člen 87, odstavek 3, točka (d)) Pogodbe,
- (g) odsotnost skladnosti odločbe, ki jo načenjata člena 85 in 86 (danes člena 81 in 82) Pogodbe.
- (20) S sodbo z datumom 28. februar 2002 je Sodišče razglasilo razveljavitev člena 1, zadnji stavek, te odločbe na podlagi očitne napake pri oceni, ne da bi imel za potrebno analizirati ostale možnosti, ki so omenjene v pritožbi.
- (21) Sodišče je, potem ko je spomnilo na načela, ki izhajajo iz sodne prakse Skupnosti in se nanašajo na stopnjo medsebojne zamenljivosti proizvodov, menilo, da bi bila morala Komisija začeti s preverjanjem, potrebnim za pridobitev ustreznih podatkov, da bi lahko razločila trg za trgovsko posredovanje od tistega za izvoz knjige v francoskem jeziku na splošno.
- (22) Sodišče ugotavlja, da je Komisija zato, ker tega ni preverila, zagrešila očitno napako pri oceni, s tem ko je obdržala trg za izvoz knjige v francoskem jeziku na splošno kot referenčni trg, medtem ko je bilo določeno, da je bila sporna podpora namenjena samo izvoznim posrednikom.
- (23) Sodišče je sklenilo, da je bila Komisija v takih okoliščinah nesposobna koristno oceniti posledice spornih podpor na ustreznem trgu, in na tej podlagi razglša razveljavitev člena 1, zadnji stavek, odločbe 1999/133/ES.
- (24) Sicer pa so francoske oblasti predložile zadevo Sodišču Evropskih skupnosti 8. septembra 1998 z namenom razveljavitve odločbe 1999/133/ES, ker je odstranila v tem primeru uporabo člena 90, odstavek 2 (danes člen 86, odstavek 2) Pogodbe. Po mnenju Francije so sporne podpore dejansko imele za cilj nadomestiti stroške storitve v splošnem gospodarskem interesu, ki je bila zaupana zadrugi CELF s strani Ministrstva za kulturo.
- (25) Francoska vlada je trdila, da izhaja iz člena 92 in člena 93, odstavka 2 in 3 (danes člen 87 in člen 88, odstavka 2 in 3) Pogodbe, da se, v nasprotju z obstoječo podporo, ne more izvesti nove podpore, preden ne bo proglašena za združljivo s skupnim trgom, razen v primeru, ko je podjetje, ki izpolnjuje ukrepe, zmožno izpolnjevati pogoje za izjeme predvidene v členu 90, odstavek 2, Pogodbe. Francija je zagovarjala stališče „nujne“ neuporabnosti obveznosti do odloga v primeru dodeljenih podpor nekemu podjetju, ki je zadolženo za vodenje storitve v splošnem gospodarskem interesu.
- (26) Sodišče v svoji sodbi z dne 22. junija 2000 ⁽¹¹⁾, ovrže francosko utemeljevanje, ne da bi se dotaknilo bistva zadeve, potem ko je spomnilo na pomembnost zaščitnega mehanizma, ki ga uvaja zadnji stavek člena 93, odstavek 3 (danes člen 88, odstavek 3) Pogodbe. Sodišče pojasnjuje, da dejstvo, da neka država članica meni, da je neka podpora skladna s skupnim trgom, še ne pooblašča to državo „da gre preko jasnih določb člena 93“.
- (27) Zato Sodišče zavrne pritožbo Francije in potrdi, da se obveznost predhodne prijave in posledica odloga, ki se veže nanjo, uporabljata nerazdružljivo. Dejstvo, da gre za podporo, ki izpolnjuje določbe člena 86 pogodbe, ne vpliva na obveznost prijave.
- (28) Končno je družba SIDE 5. oktobra 1999 vložila tožbo na Komisiji proti zadrugi CELF zaradi posedovanja in izrabljanja vodilnega položaja na podlagi določb členov 81 in 82 Pogodbe. Družba SIDE prav tako omenja odgovornost Francije v skladu s členom 10 Pogodbe, ker je podpirala te protikonkurenčne prakse.
- (29) Ta dokument obravnavajo ločeno pristojne službe Komisije.
- C/ TRETJA FAZA POSTOPKA
- (30) Po delni razveljavitvi odločbe 1999/133/ES je Komisija prosila francoske oblasti in družbo SIDE, s pošto z dne 14. junija 2002, naj se izrazijo glede razlogov za razveljavitev odločbe in še posebej glede podatkov, ki se nanašajo na obravnavani trg.
- (31) Francoske oblasti so bile povabljene, naj bolj podrobno komentirajo posebnosti ponudbe zadruge CELF v odnosu do drugih akterjev na trgu, med katerimi je družba SIDE.
- (32) Družba SIDE je bila povabljena, naj komentira bolj podrobno pojem naročil na drobno in naj pojasni, kaj naj bi bila morebitna posebnost njene ponudbe v razmerju do tiste od zadruge CELF in drugih akterjev na trgu.
- (33) S pošto z dne 8. julija 2002 je družba SIDE zaprosila za podaljšanje roka za odgovor, ki ji je bil podeljen s pošto z dne 25. julija 2002. Francoske oblasti, ki bi se morale srečati s službami Komisije 17. julija 2002, so prav tako zaprosile za podaljšanje roka za odgovor s pošto z dne 10. julija 2002. Dodeljen jim je bil dodaten rok s pošto z dne 1. avgusta 2002.

⁽¹¹⁾ Sodni primer C-332/98, Francija c/Komisija, „Podpora za Zadrugo za izvoz francoskih knjig (Coopérative d'exportation du livre français)“, PSES str. I — 4833.

- (34) Družba SIDE je svoj odgovor naslovila na Komisijo s pošto z dne 12. avgusta 2002. Francoske oblasti so svoj odgovor predale s pošto z dne 17. septembra 2002.
- (35) Potem ko je Komisija s pošto z dne 19. septembra 2002 družbo SIDE prosila, naj ji sporoči, ali njen odgovor vsebuje zaupne podatke, in je prejela negativen odgovor 30. septembra 2002, je s pošto z dne 17. oktobra 2002 odgovor družbe SIDE, pospremljeno s prilogami, posredovala francoskim oblastem v komentar. Ob tej priložnosti jim je prav tako postavila novo serijo dopolnilnih vprašanj.
- (36) S pošto z dne 30. oktobra 2002 je Komisija prav tako postavila serijo dopolnilnih vprašanj družbi SIDE, na katera je bilo odgovorjeno s poštama z dne 31. oktobra 2002 in z dne 9. decembra 2002. Družba SIDE je s pošto z dne 23. decembra 2002, ki je bila odgovor na vprašanje Komisije z dne 16. decembra 2002 Komisiji dala vedeti, da njeni odgovori ne vsebujejo nikakršnih zaupnih podatkov in da so lahko posredovani v komentar francoskim oblastem.
- (37) V tem času, ko francoske oblasti niso odgovorile v dogovorjenem roku, je bila Komisija prisiljena nanje nasloviti opomin s pošto z datumom 27. november 2002. S pošto z dne 19. decembra 2002 so francoske oblasti prosile Komisijo za nov odlog.
- (38) 9. januarja 2003 je Komisija naslovila na francoske oblasti odgovor družbe SIDE z dne 23. decembra 2002 v komentar. S pošto z dne 17. januarja 2003 so francoske oblasti odgovorile na vprašanja Komisije z dne 17. oktobra 2002.
- (39) S pošto z dne 4. februarja 2003 so francoske oblasti prosile Komisijo za nov odlog, ki se nanaša na zahtevo po komentarjih na drugi odgovor družbe SIDE z dne 23. decembra 2002. Komisija je deloma ugodila prošnji za odlog s pošto z dne 11. februarja 2002. S pošto z datumom 11. marec 2003 so francoske oblasti na Komisijo naslovile svoj odgovor.
- (40) V tem času je bila družba SIDE na svojo prošnjo sprejeta pri službah Komisije in je lahko na sestanku dne 4. marca 2003 predstavila svoj pogled na zadevo vse od njenega začetka.
- II/ OPIS OBRAVNAVANIH UKREPOV: PODPORA NAMENJENA OHRANJANJU DELOMA NEDONOSNE DEJAVNOSTI**
- (41) Ministrstvo za kulturo se je leta 1980 odločilo, v skladu z usmeritvami splošne politike francoske vlade glede promocije knjig in literature v francoskem jeziku, da bo podelilo podpore izvoznim posrednikom, ki bodo sprejeli vsak tip naročil, ne glede na njihov znesek in donosnost. Ti ukrepi so bili izvedeni z namenom, da bi olajšali nepopolnost trga in da bi promovirali ohranitev dejavnosti „nedonosnih naročil na drobno“ na trgu trgovskega posredovanja.
- (42) Francoske oblasti razložijo, da so majhne knjigarne, ki se nahajajo na predvsem nefrankofonskih območjih in ki so včasih težko dosegljive in/ali oddaljene, naletale na resne težave pri preskrbi, ker njihovo povpraševanje ni moglo biti zadovoljeno preko tradicionalnega distribucijskega pretoka, ko so bile količine naročenih del nezadostne ali še ko skupna cena naročenih knjig ni bila dovolj visoka, da bi storitev lahko bila donosna.
- (43) Obravnavane subvencije za poslovanje so nameravale spodbuditi podjetja, da bi posredovala pri takih strankah (knjigarne in ne končni porabniki), ki ne bi mogle biti postrežene znotraj „normalnega“ trgovskega razmerja, osnovanega izključno na dobičku.
- (44) Obravnavane podpore so torej imele cilj omogočiti izvoznim posrednikom, da bi oskrbovali vsa naročila, ki bi prihajala iz knjigarn na tujem na predvsem nefrankofonskih območjih, ne glede na njihov znesek, donosnost in namembni kraj. Namen je bil, da bi se, glede na francosko politiko podpiranja kulturne raznolikosti, zagotovila optimalna distribucija knjig v francoskem jeziku, in da bi se tako spodbujalo razširjanje literature v francoskem jeziku po celem svetu.
- (45) Mehanizem podpore, ki so ga francoske oblasti obdržale, imenovan „Program naročila na drobno“, je vseboval eno subvencijo za poslovanje, ki je imela za cilj nadomestiti povišane stroške pri obravnavi naročil na drobno v znesku manjšem ali enakem od 500 francoskih frankov (FRF), kar je okrog 76 eurov.
- (46) Načrtovana sta bila še dva druga sistema financiranja, ki sta bila sestavljena iz neposrednih podpor knjigarnam ali iz neposrednih podpor založnikom, toda te alternativne rešitve so bile nazadnje izločene, ker so francoske oblasti presodile, da so premalo učinkovite in predrage. Sistem, ki mu je družba SIDE ugovarjala, se jim je zdel z ekonomskega vidika še najbolj pameten in zanesljiv glede na uporabo javnih sredstev.

- (47) V skladu s „Programom naročila na drobno“, se je moralo podjetje, ki je prejelo subvencije, obvezati, da bo sporočilo Vodstvu za knjigo in branje Ministrstva za kulturo vse podatke, ki se nanašajo na splošno dejavnost podjetja (celotni promet, finančna poročila, začasni proračuni, kopije odločitev, ki potrjujejo te podatke, če je potrebno, poročilo računovodje in povzetek plačilne lestvice), kot tudi vse dokumente, ki se nanašajo na subvencionirano dejavnost, zlasti stroške subvencioniranja zaposlitev, ki upravičujejo izvajanje storitve, ki ji je bila prejšnje leto dodeljena subvencija.
- (48) V praksi je samo eno podjetje, zadruga CELF, prejelo „Program naročila na drobno“. Podjetje je moralo vsako leto upravičiti povišane stroške, ki jih je ustvarilo s storitvijo „naročila na drobno“ v podporo svoji vlogi za pridobitev podpore za naslednje leto ⁽¹²⁾.
- (49) Konkretno je bila četrtna podpora, dodeljena prejšnje leto, plačana na začetku leta, ostanek pa je bil dodeljen šele potem, ko so javne oblasti pregledale začasne proračune podjetja, ki je prejelo podporo, in zabeležile nihanja v prvem delu izvajanja dejavnosti.
- (50) Dogovorjeno je bilo, da se v primeru, ko znesek podpore ni bil v celoti porabljen, preostanek vsote odbije od podpor predvidenih za naslednje leto.
- (51) Treba je točneje pojasniti, da so bile podpore znižane leta 2002 (glej v prilogi I tabelo, ki prikazuje spremeni-
ljanje podpor podeljenih od leta 1980 v eurih).

III/ PRIPOMBE DRUŽBE SIDE IN PRIZADETIH TRETJIH OSEB

A/ RAZLOGI ZA POSREDOVANJE DRUŽBE SIDE

- (52) V skladu s členom 2 njenih statuten je cilj družbe SIDE ⁽¹³⁾: „Prodaja, v Franciji in na tujem, knjig, tiska, vseh kulturnih proizvodov, založništvo, ustanovitev ali pridobitev ter izkoriščanje vseh trgovinskih sredstev in bolj na splošno vse industrijske, trgovinske in finančne operacije, premičninske in nepremičninske, ki se lahko posredno ali neposredno nanašajo na družbene cilje ali so sposobne olajšati njihovo širitev ali razvoj“.
- (53) S pošto z datumom 20. marec 1992 je družba SIDE Komisiji predložila pritožbo ⁽¹⁴⁾, kot odgovor na zavrnitev Ministrstva za kulturo njene prošnje za podelitev podpor opisanih v delu II.
- (54) Družba SIDE je Komisijo v glavnem prosila, naj sprejme odločbo, ki bi naredila konec izkrivljenju konkurence, katerega žrtev je tožnica na trgu za izvoz knjig v francoskem jeziku. Razkrite težave naj bi izvirale iz podpor, ki so bile dodeljene izključno zadrugi CELF.
- (55) Družba SIDE opozori, da je odklonila odobritev spornih podpor, ki ji jih je ponudilo Ministrstvo za kulturo na sestanku dne 26. septembra 1996. Družba SIDE razloži, da ni mogla sprejeti to zapoznelo ponudbo, ki se je pojavila ravno ob pravem času po sodbi Sodišča z dne 18. septembra 1995. Družba razloži, da ni hotela pridobiti programa, v katerega združljivost s pravnimi predpisi Skupnosti bi Komisija lahko podvomila, in da so ji vrh tega to ponudili samo zato, da bi zaključila postopek, ki ga je sama izzvala.
- (56) Vrh tega družba SIDE pravi, da je prepričana, da dejavnost izvoznega posredništva ne potrebuje nobene podpore. Zato spodbija uporabnost „Programa naročila na drobno“. Kljub temu ne izključuje več vsake možnosti, da bi v prihodnje imela dostop do njega „tako da se bodo njene dejavnosti izvajale v razmerah nepopačene konkurence“, toda izključno pod pogojem, da bodo francoske oblasti sprejele mehanizem, ki bo jasno združljiv s predpisi Pogodbe.
- (57) Družba SIDE opozori, da „se na trgu izvoznega posredništva upošteva kot ‚splošne‘ izvoznike tiste posredovalce, ki realizirajo promet v glavnem s poslovanjem z vmesnimi členi, kot so knjigarne, in ne s končnimi uporabniki“. Zanj sta edina splošna posrednika zadruga CELF in družba SIDE. Družba jasno razloži, da sicer obstajajo izvozni knjigar-
narji, ki prodajajo neposredno končnim uporabnikom.
- (58) Družba SIDE je na sestanku dne 4. marca 2003 Komisiji dala vedeti, da v glavnem posreduje v Zahodni Evropi. Prav tako deluje na trgih Vzhodne Evrope, toda malo zaradi programa „Na Vzhod Evrope“ ⁽¹⁵⁾, ki ga je deležna zadruga CELF. Družba SIDE deluje prav tako v Severni Ameriki in v Jugovzhodni Aziji. Delovala je tudi v Argentini pred sedanjo krizo, ki je nastopila v tej državi. Družba SIDE je pojasnila, da ne želi posredovati v Afriki, ker je na teh območjih malo takih odjemalcev, še posebej v črni Afriki. Prav tako ne bo posredovala na območjih, ki niso pokrita z zavarovanjem COFACE ⁽¹⁶⁾.

⁽¹²⁾ Vrh tega je Ministrstvo za kulturo prisostvovalo upravnim odborom in generalnim skupščinam zadruga CELF v vlogi povabljenega opazovalca.

⁽¹³⁾ Družinska družba, ustanovljena leta 1980.

⁽¹⁴⁾ Glej uvodno izjavo 3.

⁽¹⁵⁾ Komisija pojasni, da ta program omogoča odobritev popusta knjigarjem na javne cene. Zadruga CELF sodeluje pri programu enako kot drugi pretejerji; v tem primeru ne gre za posredništvo pri izvozu.

⁽¹⁶⁾ Zavarovanje, ki krije tveganja, povezana s plačilom izvoženih proizvodov. Družba SIDE odklanja dostavljanje v države, ki niso krite s tem zavarovanjem.

- (59) Družba SIDE oporeka tezi francoskih oblasti, ki trdi, da so večja naročila donosna, medtem ko naj „naročila na drobno“, ne bi bila, kar naj bi upravičilo, da se jih subvencionira, v primeru, da se jih izvaja. Končno tudi doda, da so „naročila na drobno“ v celoti bolj donosna kot pomembnejša naročila.
- (60) Družba SIDE pojasni, da sta pojma „naročila na drobno“ in „pragovi donosnosti“ dokaza, na katera se opira francoska vlada zato, ker poskuša upravičiti podporo, ki jo je dodelila izključno za delovanje zadruga CELF pod krinko podpore za ravnanje z naročili na drobno francoskih knjig, ki so namenjene za tujino, medtem ko dejansko gre za preprosto podporo delovanju.
- (61) Družba SIDE zagotavlja, da ne obstaja prag donosnosti za tak tip dejavnosti. Točneje navaja, da se ekonomije obsega prav gotovo lahko uresničijo, če je več izvodov z istim naslovom naročenih istočasno. To je razlog, zaradi katerega tabela cen družbe SIDE predvideva dodatne popuste v višini 5 % za vsak naslov naročen v desetih ali več izvodih.
- (62) Družba SIDE trdi, da imajo vsa naročila popolnoma enake stroške obravnave in donosnost, saj sta pomembni samo število prevzetih vrst na eno osebo na dan, kot tudi količina knjig na vsako naročeno vrsto. Jasno pove, da je celotni znesek izstavitvene fakture brezpredmeten za ocenitev stroškov storitve. Družba razloži, da oseba, ki prevzame v enem dnevu tisoč vrst naročenih knjig porabi približno točno toliko časa, kot naročilo stranke, ki vsebuje dva ali sto vrst. Edina razlika je v tem, da bo morala pri vsakem naročilu identificirati stranko, na katero se nanaša, kar pa ne traja več kot nekaj sekund. Znesek prometa uresničenega v danem obdobju torej ni odvisen od števila strank, ampak je izključno odvisen od števila nabavljenih vrst v tem istem obdobju.
- (63) Družba SIDE prav tako pove, da sprejme, tako kot zadruga CELF, vsa naročila, ki so naslovljena nanjo, ne glede na njihov znesek. Edini kriterij pri izbiri predstavlja za družbo SIDE plačljiva zmogljivost stranke.
- (64) Vendar družba SIDE jasno pove, da lahko nekatera naročila vsebujejo povpraševanje po delih, ki niso na seznamu, kar implicira posebno iskanje; ta tip naročil se približuje 4,5 % njene dejavnosti.
- (65) Družba SIDE zato meni, da podpore, ki so dodeljene zadrugi CELF za obravnavanje naročil na drobno, omogočajo zadrugi, da odjemalcem predlaga še posebej privlačne popuste, ki jih sama ne more ponuditi.
- (66) Družba SIDE, poleg tega, da spodbija samo načelo obstoja povišanih stroškov, ki bi upravičili sporne podpore, opaza tudi nekatere napake, ki jih vsebujejo podatki iz izračuna stroškov zadruga CELF, ki so jih predložile francoske oblasti in jih je Komisija uporabila v podporo odločbe 1999/133/ES. Tako spodbija obstoj povišanih stroškov, ki bi bili vezani na dostavo na daljavo naročil na drobno, takšnih ki izhajajo iz odločbe 1999/133/ES. Prav tako opaza, da so nekateri od podatkov iz izračuna stroškov zadruga CELF, ki se nanašajo na socialna bremena, drugačna od tistih, ki se nanašajo na isto mesto v splošnih obračunih podjetja, in da so zato računovodski podatki zadruga CELF, ki so jih sporočile francoske oblasti, neustrezni.
- (67) Družba SIDE pojasnjuje, da se je odločila, da bo prikazala v svoji ponudbi javnosti samo založnike, ki ponujajo najbolj privlačne popuste. Dodaja, da je seznam založnikov, ki jih ponuja, veliko bolj omejen kot tisti od zadruga CELF, ker nima možnosti, da bi ponudila privlačne popuste za vse založnike, nasprotno od zadruga CELF, ki ima to priložnost, zahvaljujoč se podporam, ki jih prejema, in privilegiranim zvezam, ki jih vzdržuje z založniki.
- (68) Družba SIDE pojasnjuje, da je utrpela izgubo, ker naj bi se nekatere od njenih strank odvrnile od njenih storitev, da bi šle k zadrugi CELF, ki ponuja, zahvaljujoč se podporam, ki jih prejema in ustrežljivosti založnikov, še posebno privlačne popuste⁽¹⁷⁾. Družba SIDE meni, da je zadruga CELF na tak način pridobila vodilen položaj na trgu izvoznega posredništva.
- (69) Družba SIDE natančno pojasnjuje, da je odslej utrpela drugi tip izgube, ki izvira iz sprememb tarifne politike zadruga CELF, ki uporablja „*že najmanj dve leti pogoje, ki odvrtaajo od manjših zneskov*“⁽¹⁸⁾⁽¹⁹⁾. Dejansko odkar zadruga CELF ne prejema več kot simboličen del spornih subvencij in, še bolj, od popolne ukinitve leta 2002 dalje, manjši zneski privabljajo storitve družbe SIDE. To novo povpraševanje ji povzroča novo izgubo „*ker so stranke, ki so najbolj zanimive, tudi tiste, ki imajo veliko količino naročil*“.
- (70) Družba SIDE zaključí, da je „*tako vodena politika s strani CELF očitno v popolnem nasprotju z njeno trditvijo, po kateri naj bi ga njeno domnevno poslanstvo javnega podjetja, ki po njenem mnenju in mnenju francoske vlade upravičuje podporo, ki jo prejema, prisililo, da obravnava na popolnoma enak način vsa naročila in vse stranke*“.

⁽¹⁷⁾ V ta namen predloži zlasti dokument z naslovom „Določitev izgub, ki jih je utrpela družba SIDE zaradi subvencij, ki jih je Ministrstvo za kulturo dodelilo zadrugi CELF med 1. aprilom 1980 in 31. marcem 1996“.

⁽¹⁸⁾ Leta 2000/2002. Gre za obdobje med začetkom pomembnih znižanj subvencij in njihovo ukinitvijo.

⁽¹⁹⁾ Družba SIDE predloži zlasti pošto zadruga CELF z datumom 18. marec 2002, v kateri obvesti nemško stranko o spremembi njenih splošnih pogojev prodaje za „manjše zneske“, ki se kaže v povišanju njenih tarif.

- (71) V podporo svojim ugovorom je družba SIDE predložila dve zunanji poročili za leto 1996, prvo je od Nacionalne fundacije političnih ved, drugo pa od Računskega sodišča.
- (72) Poročilo Nacionalne fundacije političnih ved, z naslovom „podprta distribucija znanstvenih in univerzitetnih francoskih knjig“, objavljeno novembra 1996, se nanaša na poseben segment trga, in sicer na distribucijo znanstvenih in univerzitetnih francoskih knjig. Družba SIDE nakazuje, da ta dokument, čeprav izstopa iz okvira sedanjega postopka, vsebuje še posebej zgovorne podatke, ki bi jih Komisija mogla upoštevati v svoji odločbi 1999/133/ES, pri ocenjevanju zakonitosti spornih podpor.
- (73) Družba SIDE je prav tako predložila poročilo Računskega sodišča, objavljenega oktobra 1996, ki na splošno kritizira politiko Ministrstva za kulturo glede subvencij, in bolj podrobno meri na nekatere programe, financirane s strani Ministrstva za kulturo, med katerimi je tudi „Program Stran na stran“, ki ga je vodila zadruga CELF.
- (74) Družba SIDE sproži druga bolj konkretna vprašanja. Razkrije rekapitalizacijo zadruga CELF s strani države leta 1980, ki jo ocenjuje kot konstitutivno za podporo reševanju. Meni, da je zadruga CELF pridobila drugo rekapitalizacijo leta 1993, ki je bila prav tako konstitutivna za državno podporo, preko vmesnega člena Zveze za razvoj francoskega založništva (ADEF). Družba SIDE končno predstavi koristi, ki jih je zadruga CELF imela zahvaljujoč se „vodenju javnih programov“, ki ji je bilo zaupano, kot tudi celo vrsto enkratnih ugodnosti, povezanih s privilegiranimi zvezami, ki jih to podjetje vzdržuje z javnimi oblastmi.
- B/ MNENJA PRIZADETIH TRETJIH OSEB
- (75) Po objavi odločbe o odprtju z dne 30. julij 1996 v Uradnem listu Evropskih skupnosti ⁽²⁰⁾ in pred njo se je izrazilo več prizadetih tretjih oseb ⁽²¹⁾.
- (76) Gospod Van Ginneken ⁽²²⁾ v svojem mnenju z dne 21. decembra 1996 predstavi, v vlogi izvoznika grosista francoskih knjig v nefrankofonske države, da „si je zadruga CELF že naložila nalogo ⁽²³⁾ postati donosen izvoznik grosist, v nasprotju z razlogom, zaradi katerega je bila ustanovljena kot organizem za storitve“.
- (77) Gospod Van Ginneken prav tako omeni problematiko možnega dogovora med zadrugo CELF in založniki, pri čemer so slednji deloma člani zadruga CELF ⁽²⁴⁾. Gospod razkrije „očitno nepravilne“ razmere, v katerih je privatna pobuda izvoznikov na debelo na slabšem.
- (78) Hexalivre, izvozna družba francoskih knjig ⁽²⁵⁾, posreduje, prav tako pod podpisom Gospoda Van Ginnekena, ki je njen predsednik, kot knjigarar, katerega odjemalci so „institucionalist“, ki so nastanjeni v tujini. Družba opozori, v svojem mnenju z dne 23. decembra 1996, da se dejavnost zadruga CELF, katere poslanstvo naj bi bilo oskrbovanje knjigararjev na tujem, načeloma ne bi smela križati z njenimi lastnimi dejavnostmi. Hexalivre vztraja, da končno sporna subvencija koristi „privatni družbi, ki jo podpira administracija in ki kolikor se da teži k monopolnemu položaju“.
- (79) Gospod Fenouil, od Lavoisier Tec et Doc, bivši sodelavec zadruga CELF, založnik in knjigarar-izvoznik, specializiran za znanstvena in tehnična dela, v svojem mnenju z datumom 7. januar 1997 ne zanika upravičenosti do podpor podeljenih zadrugi CELF od leta 1980 dalje in celo omenja *brezpogojno podporo do leta 1994* ⁽²⁶⁾. Nasprotno pa spodbija spreminjanje dejavnosti zadruga CELF ⁽²⁷⁾, ki naj bi bila financirana zahvaljujoč se spornim subvencijam. Prav tako opozori, da je 50 % naročil, ki jih obravnava njegovo podjetje, naročil na drobno po manj kot 500 FRF. Končno gospod Fenouil „poziva k ponovni vzpostavitvi razmer normalne konkurence pri izvozu, zlasti z ukinitvijo podpor, ki niso utemeljene na podlagi resničnega poslanstva javnega podjetja ali nespornega kulturnega cilja, ki se ga ne da doseči z obstoječimi sredstvi“.
- (80) Gospod de la Rochefoucauld, od „Aux amateurs de Livres international“, posreduje z mnenjem z dne 2. januarja 1997. Ugovarja in obžaluje, da lahko zadruga CELF oskrbuje tuje knjižnice in/ali institucionalne stranke, čeprav prejema subvencije, da zadovolji potrebe drugega trga. Želi si, da bi zadruga CELF omejila svojo prodajo samo na tuje knjigarne, izključujoč vse ostale odjemalce. Gospod de la Rochefoucauld meni, da je odškodninska subvencija omogočila zadrugi CELF, da je svojim strankam odobrila 3 odstotkovne točke dodatnega popusta. Po njegovem mnenju „je podpora hipokrizija“, „čudi se, da lahko podpora ustreza več kot 60 % zneska naročil“. Gospod sklene, da podpora služi razvoju trgovskih dejavnosti zadruga CELF. Zato meni, da bi podpore morale biti razdeljene „med ostale knjigarne sorazmerno glede na njihov promet v tretjih državah“ in da bi se spodobilo prepovedati zadrugi CELF, da oskrbuje tudi druge stranke kot knjigararje na tujem.

⁽²⁰⁾ Glej opombo 1.

⁽²¹⁾ Pripomniti je treba, da sta bili dve od tretjih oseb odkupljeni s strani zadruga CELF. Gospod Van Ginneken je prav tako posredoval v imenu Hexalivre leta 1996.

⁽²²⁾ Bivši trgovski zastopnik zadruga CELF, katerega odnosi z zadrugo CELF „so se slabo končali“. Zadruga CELF ga je odkupila.

⁽²³⁾ Sklicujoč se na leti 1996/1997.

⁽²⁴⁾ Za informacijo, Komisija je lahko opazila, da je članov zadruga CELF v povprečju kakih sto, medtem ko trg šteje več tisoč založnikov.

⁽²⁵⁾ Hexalivre je bila leta 1998 odkupljena s strani hčerinske družbe zadruga CELF, ki je bila potem sama odkupljena s strani zadruga CELF.

⁽²⁶⁾ Krepko in podčrtano je dodala Komisija.

⁽²⁷⁾ Zadruga CELF bi morala po mnenju Tec et Doc omejiti svoje dejavnosti na posredništvo pri izvozu in ne bi smela posegati na področje izvoza znanstvenih knjig.

- (81) Nacionalni sindikat uvoznikov in izvoznikov knjig (SNIEL) v svojem mnenju z dne 31. decembra 1996 opozori, da se mu trditve družbe SIDE, ki se nanašajo na zadrugo CELF, niso zdale dovolj verjetne, da bi se že takoj na začetku pridružil njeni sodni dejavnosti. Kljub temu pa ugovarja dejstvu, da je zadruga CELF od leta 1996 dalje lahko posredovala „na področjih, kjer izvorno ni bilo predvideno, da bi posredovala“ ⁽²⁸⁾, in misli, da je razvila dejavnosti zahvaljujoč se prejetim odškodninskim subvencijam, za katere meni, da so previsoke.
- (82) Na enak način je družba SIDE v svojem mnenju z dne 6. januarja 1997 opozorila, da „...če tudi domnevamo, da ima pojem naročil na drobno nek trgovski pomen, se je prav hitro izkazalo, da se zadruga CELF ni omejevala na to domnevno nedonosno dejavnost“.
- (83) Zadruga CELF, ki poseže vmes tudi kot tretja oseba, spodbija trditve tožnice in predloži več pisem založnikov, ki izražajo svoje zadovoljstvo glede njenih storitev.
- (84) Francoske oblasti opozorijo, da je bilo obravnavanje naročil knjig na drobno dolgo časa zagotovljeno s strani družb Hachette in Messagiers du livre. Ti podjetji sta igrali vlogo distributerjev za številne založniške hiše, ki niso premogle distribucijskih struktur, prilagojenih za enkratna naročila na drobno in/ali ki jih niso želele razviti.
- (85) Zadruga CELF, ki združuje različne akterje iz sveta založništva, je bila ustanovljena leta 1977, na začetku kot zadruga z variabilnim kapitalom, z namenom, da se ublaži ugotovljeno nepopolnost trga izvoznega posredništva, v trenutku, ko sta se družbi Hachette in Messagiers du livre odločili, da se bosta odrekli svoji dejavnosti posrednika, ker ni bila donosna ⁽²⁹⁾. Kapital zadruge CELF, ki je na začetku znašal 50 000 FRF, se je pozneje zvišal na 80 500 FRF. Od leta 1979 je zadruga CELF naletela na resne finančne težave, ki pa so bile pričakovane, saj sta se obe podjetji, ki sta prej vodili dejavnost, raje umaknili s trga ravno zato, ker sta menili, da je nedonosna. Stroka, založniki, Nacionalni sindikat založništva (SNE) in javne oblasti so menili, da se mora dejavnost zadruge CELF ohraniti v vsakem primeru, da bo zagotovljena optimalna distribucija knjig v francoskem jeziku na tujem. Ker noben drug operater ni bil pripravljen zagotoviti storitve, je bilo leta 1980 odločeno, da bo zadruga CELF prestrukturirana in rekapitalizirana.
- (86) Francoske oblasti opozorijo, da je bila zadruga CELF v teh razmerah spremenjena v anonimno zadrugo s fiksnim kapitalom. Njen kapital se je povečal z 80 500 FRF na 1 280 500 FRF. Rekapitalizacija je bila realizirana polovico s strani delničarjev in polovico s strani ADEF ⁽³⁰⁾, družbe, ki jo je financirala država. ADEF so razpustili leta 1994; njene dejavnosti so bile brezplačno prepuščene sindikatu SNE, ki je sam sodeloval z zadrugo CELF.
- (87) Francija opozori, da je zadruga CELF do danes ostala anonimna zadruga, ki deluje na podlagi svojih lastnih sredstev. Francija pojasni, da gre za strukturo, ki je bila vedno odprta za vse, nikakršen pogoj narodnosti se ni zahtevalo, da si lahko postal delničar. Edina obveznost je bila vedno ta, da si „imel neko dejavnost, ki se je kakor koli nanašala na izvoz knjig v francoskem jeziku“. Tako lahko založniki del v francoskem jeziku, ki se nahajajo v neki drugi državi članici, prav tako sodelujejo z zadrugo in imajo koristi od njenih posredovanj ⁽³¹⁾.

IV/ KOMENTARJI FRANCOSKIH OBLASTI

- (84) Francoske oblasti opozorijo, da je bilo obravnavanje naročil knjig na drobno dolgo časa zagotovljeno s strani družb Hachette in Messagiers du livre. Ti podjetji sta igrali vlogo distributerjev za številne založniške hiše, ki niso premogle distribucijskih struktur, prilagojenih za enkratna naročila na drobno in/ali ki jih niso želele razviti.
- (85) Zadruga CELF, ki združuje različne akterje iz sveta založništva, je bila ustanovljena leta 1977, na začetku kot zadruga z variabilnim kapitalom, z namenom, da se ublaži ugotovljeno nepopolnost trga izvoznega posredništva, v trenutku, ko sta se družbi Hachette in Messagiers du livre odločili, da se bosta odrekli svoji dejavnosti posrednika, ker ni bila donosna ⁽²⁹⁾. Kapital zadruge CELF, ki je na začetku znašal 50 000 FRF, se je pozneje zvišal na 80 500 FRF. Od leta 1979 je zadruga CELF naletela na resne finančne težave, ki pa so bile pričakovane, saj sta se obe podjetji, ki sta prej vodili dejavnost, raje umaknili s trga ravno zato, ker sta menili, da je nedonosna. Stroka, založniki, Nacionalni sindikat založništva (SNE) in javne oblasti so menili, da se mora dejavnost zadruge CELF ohraniti v vsakem primeru, da bo zagotovljena optimalna distribucija knjig v francoskem jeziku na tujem. Ker noben drug operater ni bil pripravljen zagotoviti storitve, je bilo leta 1980 odločeno, da bo zadruga CELF prestrukturirana in rekapitalizirana.
- (86) V skladu s členom 3 njenih statuten, si je zadruga CELF za cilj postavila „Neposredno obravnavanje naročil ⁽³²⁾ iz tujine in čezmorskih držav in ozemelj knjig, brošur in vsakršne podpore komunikacije ter bolj na splošno izvajanje vseh postopkov, ki imajo zlasti namen razvijati promocijo francoske kulture po svetu, s pomočjo zgoraj navedenih podpor. V te namene bo zadruga izvajala vse industrijske, komercialne in finančne operacije, premičninske in nepremičninske za uresničitev družbenega cilja. Zaradi posebnega cilja zadruge nobena fizična ali moralna oseba ne bo mogla postati delničar, če ne bo izvajala dejavnosti, ki se kakor koli nanaša na zgoraj omenjene izvozne operacije“.
- (87) Francoske oblasti pojasnijo, da je zadruga CELF 6. novembra 2002 štela 76 delničarjev zadrugarjev, ki so v glavnem, toda ne izključno založniki. Vsak delničar razpolaga z enim samim glasom v generalni skupščini, ne glede na znesek njegove udeležbe. Francoske oblasti pojasnijo, da je bila medpoklicna sestava te družbe jamstvo za transparentnost, skrb za skupni interes in za dobro vodenje odobrene subvencije.

⁽³⁰⁾ Ta zveza je združevala določeno število založnikov, katerih intervencijski osi sta bili razvoj prisotnosti francoske knjige na tujem in podpora naložbam izvoznim založnikom. Ta zveza je prejela državno podporo prek Uprave za knjigo in branje Ministrstva za kulturo.

⁽³¹⁾ Eno samo tuje podjetje je sedaj član zadruge CELF. Gre za Editeur Casterman, katerega sedež se nahaja v Belgiji; gre za francosko hčerinsko podjetje Flammarion, ki je samo hčerinsko podjetje Italien Rizzolija.

⁽³²⁾ Pred razpravo generalne skupščine na datum 29. junij 1994, so se statuti zadruge CELF izrecno nanašali na naročila na drobno. V njih je bilo nakazano, na mestu, ki je bil prej člen II statuten, da je cilj Zadruge neposredna obravnava ali lajšanje obravnave naročil na drobno v tujini in v čezmorskih državah in ozemljih

⁽²⁸⁾ Naročila na drobno predstavljajo po mnenju SNIEL 6 % dejavnosti zadruge CELF, kar pomeni, po mnenju tega sindikata, da je „zadruga CELF razvila 94 % svoje dejavnosti na področjih, na katerih sprva ni bilo mišljeno, da posreduje“.

⁽²⁹⁾ Pošta Nacionalnega sindikata založništva z datumom 18. julij 1980, ki ga je predložila tožnica, potrjuje to dejstvo.

- (90) Glavni akterji distribucije knjig so:
- (a) založniki, ki „proizvajajo“ knjige;
 - (b) distributerji, ki so ali niso vključeni v založniške hiše, ki zagotavljajo komercialno promocijo knjig pri malih trgovcih ali nekaterih velikih institucionalnih uporabnikih;
 - (c) distributerji, ki so ali niso vključeni v založniške hiše, ki zagotavljajo logistiko distribucije založnikov; sprejmejo naročila od knjigarnarjev, nekaterih velikih institucionalnih uporabnikov ali različnih posrednikov in se oskrbijo pri založnikih;
 - (d) grosisti, ki ne posežejo vedno v distribucijski obtok in ki so posredniki med distributerji in malimi trgovci ali nekaterimi velikimi institucionalnimi uporabniki;
 - (e) posredniki, ki se obračajo samo na male trgovce in ne na končnega uporabnika.
- (91) Francija pojasni, da se mora elektronske knjigarne odslej šteti med akterje, ki so prisotni na trgu in da se jih mora prav tako upoštevati kot možne konkurente izvoznim posrednikom. Vendarle pa je nezmožna sporočiti podatke, ki se nanašajo na tržni delež teh novih prišlekov ⁽³³⁾.
- (92) Francoske oblasti razlagajo, da bi raznolikost operaterjev, ki so prisotni na trgu, morala omogočiti distribucijo in promocijo knjige pri vseh tipih javnosti, načeloma ne glede na njen geografski položaj, pri čemer je „Program naročila na drobno“ omogočil, da se je koristno ublažilo pomanjkljivosti zapletenega mehanizma distribucije knjig.
- (93) Francoske oblasti so sporočile nekatere podatke, ki se nanašajo na celoten trg izvoza knjig v francoskem jeziku. Podatki prikazujejo poslovno politiko zadruga CELF, ki, v skladu s svojimi statuti in obveznostmi, ki jih je sprejela do francoskih oblasti, daje prednost območjem, kjer je malo založnikov.
- (94) Tako je prikazano v tabeli 1, da je zadruga CELF malo dejavna na območjih, kjer so založniki zelo dejavni, in obratno, zadruga CELF je zelo dejavna na območjih, kjer je malo založnikov.

Tabela 1

Primerjalna geografska razdelitev frankofonskega založništva glede na promet/tržni delež zadruga CELF na celotnem trgu izvoza knjig v francoskem jeziku			
Regije	Založništvo	CELF	Delež zadruga CELF
Evropska skupnost	38,2 %	20,23 %	0,97 %
Severna Amerika	17,4 %	6,03 %	0,64 %
Ostala Evropa	16 %	1,11 %	0,13 %
ČDO	8,4 %	0,87 %	0,19 %
Azija	3,7 %	19,9 %	9,95 %
Frankofonska Afrika	5,5 %	11,58 %	3,85 %
Magreb	4,4 %	28,43 %	11,84 %
Bližnji in Srednji Vzhod	2,3 %	1,09 %	0,87 %
Vzhodna Evropa	2 %	2,21 %	2,03 %
Latinska Amerika	1,5 %	7,6 %	9 %
Antili	0,32 %	0,7 %	4,27 %
Nefrankofonska Afrika	0,16 %	0,21 %	2,47 %
	100 %	100 %	

⁽³³⁾ Ta trg ni bil identificiran v carinskih statistikah.

- (95) Francoske oblasti poudarjajo, da „Program naročila na drobno“ ni bil mišljen kot posebna podpora za zadrugo CELF, ampak kot program podpore za distribucijo knjig v francoskem jeziku, ki je lahko uporabljala kanal drugih operaterjev, sposobnih odgovoriti na isti tip naročil.
- (96) Francoske oblasti razložijo, da je bilo strukturno preoblikovanje zadruge CELF leta 1980 pospremljeno z odločbo o dodelitvi podpor v okviru „Programa naročila na drobno“. Francoske oblasti potrjujejo, da je bila zadruga CELF v praksi edini splošni operater, ki je prejel sporne subvencije⁽³⁴⁾, toda noben drug operater, razen družbe SIDE, dvanajst let po izvedbi programa, ni prosil zanje, pa čeprav so v stroki vedeli zanje.
- (97) Francija ne zanika, da je Ministrstvo za kulturo zavrnilo odobritev podpor družbi SIDE⁽³⁵⁾ leta 1991, ker to podjetje ni izpolnjevalo pogojev transparentnosti, ki jih je zahtevalo za pridobitev teh podpor in je odklonila, da bi se podredila omejitvam, neločljivo povezanim z njihovo odobritvijo. Vrh tega Francija spomni na to, da je Ministrstvo za kulturo leta 1996 pristopilo k družbi SIDE z namenom, da ji ponudi te podpore in da jih je družba SIDE odklonila.
- (98) Francoske oblasti poudarijo, da je bil eden od ciljev kulturne francoske politike zagotoviti razširjanje del v francoskem jeziku po celem svetu. Ta cilj mora biti razumljen kot poslanstvo javnega podjetja. Zato so francoske oblasti menile, da mora Komisija analizirati te ukrepe z upoštevanjem določb člena 86, odstavek 2, Pogodbe.
- (99) Francija spomni, da je bila zadruga CELF ustanovljena in so ji bile potem dodeljene sporne subvencije v trenutku, ko so se gospodarski akterji, ki so bili zadolženi za to dejavnost, odločili, da se bodo umaknili s tržišča. V odsotnosti izvajanja spornih ukrepov bi bila distribucija knjig v francoskem jeziku v male knjigarne, ki se pogosto nahajajo v oddaljenih območjih, kjer je povpraševanje v smislu prometa in količine manj pomembno, očitno oškodovana.
- (100) Francoske oblasti so zato sklenile, da bodo izvedle sporni program, s čimer se bo lahko obravnavalo vsa naročila, vključno z nedonosnimi naročili frankofonskih del, pod enakimi pogoji kot pomembnejša naročila.
- (101) Francija poudarja, da je Ministrstvo za kulturo ponudilo „svojo podporo pri operativnih stroških javne storitve zadruge CELF, ki so povezani z naročili na drobno“ in da je bilo zadrugi CELF zato podeljeno pravo poslanstvo v splošnem interesu.
- (102) Za podkrepitev svojega utemeljevanja so francoske oblasti Komisiji sporočile več besedil:
- (a) dekret št. 82-394 z dne 10. maja 1982 glede organizacije Ministrstva za kulturo vztraja na vlogi le-tega pri „širjenju francoske kulture in francoske umetnosti v svobodnem dialogu kultur sveta“;
- (b) dekret št. 93-797 z dne 16. aprila 1993 glede pooblastil ministra za kulturo in frankofonijo, ki določa, da „minister za kulturo in frankofonijo ... izvaja, skupaj z drugimi ministri, dejavnosti, ki jih vodi država, z namenom zagotoviti širjenje francoske kulture in frankofonije po svetu“;
- (c) odloki glede organizacije Uprave za knjigo in branje, od katerih zadnji datira iz leta 1996, ki so osnovani na omenjenih dekretih, ki točneje določajo naloge Ministrstva za kulturo na področju izvoza knjig.
- (103) Francoske oblasti nakažejo, da je Uprava za knjigo in branje vsako leto na podlagi teh besedil sklenila pogodbe s partnerji, ki so jih pooblastile za izvedbo dejavnosti, ki so izvirale iz kulturne politike vlade. Te pogodbe določajo cilje sodelovanja med ministrstvom in organizmi, ki jih subvencionira, kot tudi obojestranske obveznosti strank.
- (104) Francoske oblasti razložijo, da je Ministrstvo za kulturo vsako leto z zadrugo CELF⁽³⁶⁾ podpisalo pogodbo, ki jo je pooblastilo za izvedbo naloge v splošnem interesu, ki je bila „spoštovati vsako naročilo del v francoskem jeziku, ki prihajajo od tujih knjigarn, ne glede na njihov znesek“.
- (105) Drugače pa francoske oblasti pojasnjujejo, da ne glede na razmejitve trga, na katerega se sklicujejo, družba SIDE in zadruga CELF nista v konkurenci pri naročilih majhnih količin.
- (106) Francoske oblasti predvsem poudarijo protislovnost družbe SIDE, ki, čeprav trdi, da dela z istim tipom strank kot zadruga CELF in da obravnava vse svoje stranke na enak način „ne glede na znesek njenih naročil“, uporablja pri naročilih, ki znašajo manj kot deset izvodov, stopnjo popusta nižjo od petih točk.
- (107) Francoske oblasti menijo, da je prav ta zgovorna „kazen“, ki jo družba SIDE uporablja pri manjših naročilih nižjih od deset izvodov, dokaz, da naročila na drobno ne predstavljajo privilegirane ciljne skupine družbe SIDE, za razliko od naročil, ki ji omogočajo, da realizira znatne ekonomije obsega, kot so tista s strani institucionalnih strank, ki so privilegirana ciljna skupina družbe SIDE.
- ⁽³⁴⁾ Nekatera podjetja, Servedit za frankofonsko Afriko od leta 1988 do 1993, in Ecole des loisirs leta 1995 za države mediteranske kotline, so lahko prejemale enake podpore toda za specializirane sektorje.
- ⁽³⁵⁾ Edino drugo podjetje, ki je vložilo prošnjo.
- ⁽³⁶⁾ Do leta 2001, ker je bila subvencija ukinjena leta 2002.

- (108) Bistvena razlika poslovne strategije se izraža zlasti s povprečnim številom knjig na vrsto in na fakturo, kar je razločno bolj pomembno za družbo SIDE kot za zadrugo CELF.
- (109) Francoske oblasti nakazujejo, da mora biti zadruga CELF v zameno za podpore, ki so ji dodeljene, in tudi v primerih, ko stroški niso nadomeščeni s pomočjo podpor „Programa naročila na drobno“, sposobna ponuditi svojim odjemalcem zelo široko in raznoliko ponudbo založnikov, saj je cilj Ministrstva za kulturo čim širša distribucija knjig v francoskem jeziku. Francoske oblasti opozorijo na to, da je na stotine založnikov, ki se pojavljajo v ponudbi zadruga CELF, v resnici zelo majhnih založnikov, zvez ali različnih zelo malo poznanih organizmov ⁽³⁷⁾, katerih založniška dejavnost ni taka, da bi ustvarjala pomembna in donosna naročila. S tem ko zadruga CELF ponuja ta razširjen seznam založnikov, spodbuja raznolikost. Zato se mora oskrbeti pri velikem številu ponudnikov za zneske, ki so velikokrat zelo nizki, kar jo prav tako prisili, da vodi posle s številnimi založniki z malimi zneski, ne da bi bilo to nadomeščeno s kakršnimi koli podporami.
- (110) Založniki z malimi zneski pa so ekonomsko manj donosni, ker v nasprotju z velikimi založniki ne ponujajo zelo zanimive pogoje. Družba SIDE s svoje strani sledi poslovni politiki, ki daje prednost bolj popularnim založnikom, ki so sposobni ustvariti velika naročila. Francoske oblasti izpostavijo, da je zato primerno razlikovati med „malimi zneski“ in „naročili na drobno“. Pojem „naročila na drobno“ seveda ustreza označitvi spornega „programa“, kljub temu pa nezadostno upošteva pendant „strank malih zneskov“, ki predstavljajo „ponudnike malih zneskov“.
- (111) Dodelitev subvencij je seveda osnovana na podlagi povišanih stroškov, ki nastajajo pri naročilih na drobno, toda operater, ki te podpore dobiva, mora tudi izpolnjevati obveznosti, ki strogo vzeto niso „kompenzirane“.
- (112) Francoske oblasti opozarjajo, da so bile kompenzacijske podpore dodeljene zadrugi CELF zato, da bi kompenzirale dodatne stroške, ki so jih ustvarila naročila na drobno, katerih prag je bil na empiričen način določen pri 500 FRF. Ta prag je predstavljal referenco, ki ni predpostavljala, da se mora vsako naročilo v vrednosti med 0 in 500 FRF nahajati ravno na pragu donosnosti. Nekatera naročila v višini 500 FRF so bila lahko donosna, medtem ko druga niso bila. Vse je bilo odvisno od števila naslovov in knjig, ki jih je vsebovalo naročilo, od vrste knjig, kvalitete predloženega naročila, od dejstva, da je stranka imela ali ne jamstvo zavarovanja COFACE, kot tudi od sredstev in rokov plačila.
- (113) Francoske oblasti pojasnjujejo, da tisto, kar je bilo nasprotno očitno, je to, da nekatera naročila v višini med 0 in 500 FRF, na splošno niso bila donosna in načeloma ne bi bila pokrita s strani operaterjev, ki bi upoštevali zgolj ekonomska merila. Francoske oblasti jasno prikažejo ta zadnji argument s pomočjo analize stroškov za referenčno leto 1994.
- (114) Kot to prikazujeta tabeli 2a in 2b, francoske oblasti pojasnjujejo, da je bila zadruga CELF v zadnjih letih in še posebej od začetka njihove finančne oprostitve obveznosti v letih 1996/97 privedena do tega, da naredi svoje dejavnosti bolj raznolike, zlasti tako, da razvije odnose z donosnimi odjemalci, ki jih sestavljajo knjigarne velikih zneskov in institucionalne stranke, kot so knjižnice, univerze ali kulturni centri. V istem času je bilo opaziti znižanje prometa „manjših zneskov“, kot tudi zmanjšanje števila strank. Vzporedno s tem je bilo ugotovljeno splošno zvišanje prometa zadruga CELF. Francoske oblasti v teh okoliščinah priznavajo, da je bilo za zadrugo CELF obravnavanje naročil na drobno dejavnik pri pojemanju njenih dejavnosti.

Sestava prometa zadruga CELF

Tabela 2a — primer Nemčije

NEMČIJA 3,4 % prometa zadruga celf predstavlja 27,2 % dejavnih strank malih zneskov			
	1999	2000	2001
Promet	2 331 713 FRF	2 548 430 FRF	2 906 533 FRF
število strank	593	561	444
CA < 5 000 FRF	480	462	344
CA < 10 000 FRF	47	35	38
CA + 100 000 FRF	0	2	4

⁽³⁷⁾ Na primer: Ensemble baroque Limoge; samostan Sainte Madeleine.

Tabela 2b — Evropska skupnost

zneski strank Evropske skupnosti			
	1999	2000	2001
Promet	15 253 754 FRF	14 241 785 FRF	14 436 006 FRF
število dejavnih strank	1 567	1 440	1 249
promet < 5 000 FRF	1 059	950	782
promet < 10 000 FRF	162	154	139
promet + 100 000 FRF	19	15	18

V/ OCENA KOMISIJE

(115) Zadruga CELF in družba SIDE sta konkurenčni podjetji v Franciji, ki izvajata zlasti dejavnost izvoznega posrednika knjig v francoskem jeziku ⁽³⁸⁾. To dejavnost predstavlja distribucija ⁽³⁹⁾ knjig v francoskem jeziku, z namenom, da bi se zadovoljila naročila trgovcev na drobno (male knjigarne ali institucije kot so knjižnice ali univerze), v glavnem v nefrankofonskih državah in območjih. Na področjih kot so frankofonski deli Belgije, Kanade ali Švice, zagotavljajo distribucijo založniki sami ali s pomočjo posredništva distribucijskih mrež, saj je velikost trga dovolj pomembna, da podjetja investirajo v integrirane distribucijske mreže. Ta tip storitve omogoča zagotovitev optimalne distribucije številnih del.

(116) Družba SIDE in francoske oblasti se strinjajo pri razlagi, da posrednik v praksi združi naročila, ki so posamično malo pomembna in katerih obravnava bi bila predraga za založnike in tradicionalne distributerje. Ta storitev omogoči strankam, pa naj so knjigarnarji ali institucionalisti, da se jim ni treba obrniti na številne ponudnike.

(117) Vzporedno s tem so naročila naslovljena na založnike in/ali distributerje, ki imajo tako samo eno mesto dostave: posrednika. Zahvaljujoč se taki vrsti storitev prihranijo tudi na času in denarju, s tem ko se izognejo vzdrževanju zvez s številnimi strankami, ki so po možnosti geografsko zelo razpršene.

(118) Izvozni posredniki so torej bistveni ponudniki storitev pri obtoku izvoženih knjig proti državam, kjer je povpraševanje nestalno, fragmentarno in/ali manjšega obsega. Zatekanje k storitvam izvoznega posrednika je torej pogosto edino sredstvo za kupca (nikoli ne gre za končno stranko), ki se nahaja v nefrankofonski deželi, da preda in sprejme svoja naročila. Storitve posrednika omogoči zmanjšanje fiksnih stroškov, povezanih z obravnavanjem vsakega naročila.

⁽³⁸⁾ Zadruga CELF je izključno posrednik za knjige v francoskem jeziku, kar ne velja za družbo SIDE, ki obravnava tudi knjige v drugih jezikih.

⁽³⁹⁾ Dejavnost zadruge CELF, nasprotno od dejavnosti družbe SIDE, je usmerjena izključno v izvoznitvo.

(119) V tem primeru je ugotovljeno, da so francoske oblasti izvedle sporni „Program naročila na drobno“ zato, da bi znotraj trga izvoznega posredništva podprle naročila na drobno, ki so manjša ali enaka 500 FRF in za katera se meni, da so v glavnem nedonosna. Potrebno bi bilo torej preveriti, če je bil ta neprijavljeni program, do katerega je bila v praksi upravičena samo zadruga CELF, združljiv s Pogodbo.

A/ UPORABNOST DOLOČB ČLENA 87 POGODBE

1/ SPORNI UKREPI SO PODPORE V SMISLU ČLENA 87, ODSTAVEK 1, POGODBE

(120) Člen 87, odstavek 1, Pogodbe določa, da „Razen predvidenih izjem s strani Pogodbe podpore, ki jih dodeli država ali so pridobljene s pomočjo državnih sredstev v kakršni koli obliki, in ki popačijo ali grozijo, da bodo popačile konkurenco s tem, ko bodo dajale prednost nekaterim podjetjem ali nekaterim izdelkom, niso v skladu s skupnim trgov, ker vplivajo na izmenjave med državami članicami“.

(121) Sporni ukrep daje zadrugi CELF določno prednost, ker gre za subvencijo, namenjeno zmanjševanju stroškov pri naročilih na drobno. Sicer pa te točke francoske oblasti niso nikoli zanikale.

(122) Subvencija je financirana s pomočjo proračunskih sredstev, s katerimi upravlja Uprava za knjigo in branje Ministrstva za kulturo, torej s pomočjo državnih sredstev.

(123) Subvencija je namenjena posrednikom za knjige in v praksi jo je dobivala samo zadruga CELF. Torej je selektivna.

(124) Kar zadeva popačenje izmenjav med državami članicami in izkrivljenost konkurence, ki jo povzroča ta ukrep, je Komisija upoštevala to, kar sledi.

- (125) Podpora je dodeljena francoskim posrednikom, ki izvažajo knjige v francoskem jeziku v glavnem v nefrankofonske države. Ti francoski posredniki so torej vsaj načeloma v konkurenci z drugimi izvoznimi posredniki francoskih knjig, ki se nahajajo v drugih frankofonskih državah Skupnosti (v glavnem Belgija in Luksemburg). Vsekakor je potrebno omeniti, da je, ob upoštevanju znatnega razkoraka med količino knjig v francoskem jeziku, ki jih v nefrankofonske države izvažata Francija na eni strani ter Belgija in Luksemburg na drugi strani, izkrivljanje konkurence na trgu, ki jo povzroča podpora, zelo omejena.
- (126) Podpora lahko prav tako povzroča izkrivljanje konkurence in neugodno vpliva na izmenjave s tem, ko ima sekundarne učinke na ostale dejavnosti zadruga CELF. Vendarle izgleda, da so le-te omejene na distribucijo v tujino in spletna stran zadruga CELF ⁽⁴⁰⁾ jasno označuje, da zadruga ne prodaja niti v Franciji niti posameznikom. Sporna podpora je bila dodeljena zadrugi CELF s „Programom naročila na drobno“, ki je skušal zagotoviti, da bo poskrbljeno za vsa naročila, ki prihajajo od tujih knjigarn na nefrankofonskih območjih, ne glede na njihov znesek. Komisija poudarja, da je sporni mehanizem koristil tako kupcem kot založnikom, saj so imeli prvi koristi od čudovitih cen, drugim pa je olajšal prodajo. Tako vplivanje na izmenjave je vendarle zelo posredno in konec koncev tudi precej omejeno, če upoštevamo zelo šibko zamenljivost med knjigami v francoskem jeziku in knjigami v drugih jezikih.
- (127) V teh okoliščinah predstavlja podpora, dodeljena zadrugi CELF, državno podporo v smislu člena 87, odstavek 1, Pogodbe, ker izpolnjuje štiri pogoje, ki so neločljivo povezani s pojmom podpore. Kljub temu je potrebno omeniti, da sta vpliv na izmenjave in popačenje konkurence, ki ju povzroča ta ukrep, zelo šibka.
- (128) Sicer pa je potrebno poudariti, da so države članice, v skladu s členom 88, odstavek 3, Pogodbe, dolžne obvestiti Komisijo v primernem času o načrtih, s katerimi skušajo uvesti podpre.
- (129) Toda francoska vlada spornega programa ni uradno prijavila, nič bolj kot podpore v korist zadruga CELF za obravnavanje naročil na drobno, preden je začela z njihovo dodelitvijo. Podpore so bile zato podeljene protizakonito.
- (130) Vrh tega, ker je Sodišče delno razveljavilo odločbo Komisije z dne 18. maja 1993, potem odločbo 1999/133/ES, ki so odobrile podpore, namenjene zadrugi CELF, je podpora, ki je bila podeljena zadrugi CELF za obravnavo naročil na drobno, ostala protizakonita.
- (131) Sedaj je potrebno preveriti, če je bila v tem primeru uporabna ena od izjem, predvidenih v členu 87, odstavek 2 in 3, tako da bi bili lahko sporni ukrepi oproščeni splošne prepovedi, predvidene v odstavku 1 tega člena.
- 2/ OCENA UKREPOV NA PODLAGI DOLOČB ČLENA 87, ODSTAVEK 2 IN 3 POGODBE
- (132) Komisija poudarja, da izjeme člena 87, odstavek 2, Pogodbe v tem primeru niso uporabne, ker sporni ukrepi očitno niso nameravali doseči ciljev, ki so tam določeni. Prav tako podpora ni izpolnjevala pogojev, določenih z izjemo, predvideno v členu 87, odstavek 3, točka (a), Pogodbe, ker ni bila namenjena spodbujanju regijskega razvoja, s čimer bi lahko uporabljala to določbo. Izjema, predvidena v členu 87, odstavek 3, točka (b), ki se nanaša na promocijo uresničevanja projekta, ki je pomemben za skupni evropski interes, v tem primeru prav tako ne bi mogla biti uporabljena, saj sporni ukrep ni nameraval promovirati tak tip projekta. Ker podpora tudi ni nameravala odpravljati resno krizo francoskega gospodarstva, izjema iz drugega dela člena 87, odstavek 3, točka (b), v tem primeru prav tako ni uporabna. Končno se prav tako ne more sklicevati na člen 87, odstavek 3, točka (c), ki se nanaša na prispevanje k razvoju nekaterih dejavnosti ali nekaterih gospodarskih območij, ker podpora ni zasledovala regionalnih ali horizontalnih ciljev, in Komisija meni, da ta določba v tem primeru ne more biti uporabljena na sektorski osnovi.
- (133) Nasprotno člen 87, odstavek 3, točka (d) Pogodbe določa, da: „Podpore, ki so namenjene promociji kulture in ohranjanju dediščine in v primeru, ko ne kvarijo pogojev izmenjav in konkurence v Skupnosti v meri, ki bi bila v nasprotju s skupnim interesom, se lahko ima za združljive s skupnim trgov [...].“
- (134) Ugotovljeno je, da je bil kulturni cilj spornih podpor, ki ga je tožnica sprva priznavala ⁽⁴¹⁾, odslej priznan s strani Komisije v njeni odločbi z dne 18. maja 1993, potem potrjen s strani Sodišča v njegovi sodbi z dne 18. septembra 1995, ponovno potrjen z odločbo 1999/133/ES, in ni bil ponovno obravnavan v sodbi Sodišča z dne 28. februarja 2002.
- (135) Ta cilj jasno potrjuje francoska vlada, ki je želela voditi premišljeno politiko, ki je skušala spodbujati razširjanje del v francoskem jeziku po celem svetu. Ta želja izvira iz težnje, ki skuša bolj in bolj ohranjati in spodbujati kulturno raznolikost na mednarodni ravni.

⁽⁴⁰⁾ www.celf.fr⁽⁴¹⁾ Pošta sveta družbe SIDE Komisiji z dne 7. septembra 1992.

- (136) Komisija se je glede te teme že izrazila v svojem sporočilu Svetu in Evropskemu parlamentu, pod naslovom „Naproti mednarodnemu instrumentu za kulturno raznolikost“⁽⁴²⁾. Komisija meni, da je kulturna raznolikost postala glavni predmet mednarodnih debat mednarodnih in regionalnih organizacij, ki omogoča odgovoriti na naraščajočo skrb civilne družbe in vlad glede ohranitve kulturnih posebnosti kot skupne dediščine ljudstev.
- (137) Ohranjanje in promocija kulturne raznolikosti se pojavljata med ustanovitvenimi načeli evropskega modela. Vpisana sta v Pogodbo, v člen 151, odstavek 1, ki določa: „Skupnost prispeva k razcvetu kultur držav članic, v spoštovanju njihove nacionalne in regionalne raznolikosti, hkrati pa tudi poudarja skupno kulturno dediščino“, ali še v člen 151, odstavek 4, ki določa: „Skupnost pri svoji dejavnosti upošteva kulturne vidike v skladu z drugimi določbami iz Pogodbe, zlasti zato, da se spoštuje in promovira raznolikost njenih kultur“.
- (138) Pogodba zahteva od Skupnosti in od držav članic, ki jo sestavljajo, da v mednarodnih odnosih promovirajo kulturne raznolikosti v imenu prispevka k ureditvi sveta, osnovani na trajnostnem razvoju, mirnem sobivanju in dialogu med kulturami. Francoske oblasti so, s tem ko so spodbujale in finančno podpirale razširjanje del v francoskem jeziku, izvajale kulturno politiko, ki ustreza ciljem, določenim s Pogodbo.
- (139) V teh okoliščinah Komisija meni, da so podpore, ki so bile dodeljene zadrugi CELF z namenom razširjanja del v francoskem jeziku, in sicer ne glede na znesek naročila, pač zasledovale kulturni cilj iz Pogodbe.
- 3/ ZDRUŽLJIVOST SPORNIH PODPOR Z ZAKONODAJO SKUPNOSTI
- (140) Na podlagi člena 87, odstavek 3, točka (d) Pogodbe, so podpore, namenjene promociji kulture in ohranjanju dediščine, lahko združljive s skupnim trgov, v primeru, ko ne kvarijo pogojev izmenjav in konkurence v meri, ki je v nasprotju s skupnim interesom.

a/ Uvodne pripombe Komisije glede mnenj tretjih oseb

- (141) Komisija ugotavlja, da se tretje osebe, ki so se pojavile po objavi odločbe o odprtju postopka, niso predstavile, z izjemo družbe SIDE in zadruga CELF, kot izvozni posredniki, ampak bolj kot specializirani ponudniki storitev „na debelo“. Nobena od tretjih oseb, ki so posegle vmes, ni nakazala, da je vložila prošnjo pri Ministrstvu za kulturo za pridobitev spornih podpor.
- (142) Vse kaže, na podlagi več mnenj tretjih oseb, da mehanizem podpore, ki so ga izvedle francoske oblasti, ni bil, vsaj ne v prvem času, sporen za predstavnike stroke, ki so se oglasili.
- (143) Komisija je prav tako lahko ugotovila, da tožnica, tako kot tudi tretje osebe, ni prezrla podpor, ki so bile podeljene zadrugi CELF od njene ustanovitve leta 1980 dalje. Toda šele leta 1991⁽⁴³⁾ je družba SIDE zahtevala od Ministrstva za kulturo, naj tudi njej dodeli sporne podpore. Zadeva pa je bila predložena Komisiji šele več mesecev kasneje, marca 1992.
- (144) Komisija poudarja, da so mnenja tretjih oseb v glavnem kritična do politike diverzifikacije njenih dejavnosti s strani zadruga CELF⁽⁴⁴⁾. Očitajo ji, da je sčasoma in s pomočjo založnikov, ki so ji namenjali preferenčne popuste, posegla na trge, druge od tistega, za katere je bila izvirno ustanovljena, torej za trg naročil na drobno.
- (145) Na podlagi predloženih dokumentov je razvidno, da je zadruga CELF v trenutku njene ustanovitve dejansko oskrbovala zgolj knjigarne. Šele pozneje, v letih 1990 je začela pridobivati druge tipe odjemalcev. Kljub temu ni razvidno, da bi se diverzifikacijo njenih dejavnosti financiralo s pomočjo spornih subvencij, ravno nasprotno, saj so le-te imele za cilj in učinek nadomestiti izključno povečane stroške, ki so jih povzročila naročila na drobno, kot je to prikazano v uvodni izjavi 198 in nadalje.
- (146) Nekatere od tretjih oseb, ki se predstavijo kot grosisti izvozniki ali pa izvozne knjigarne, trdijo, da so bile podpore neuporabne za zadovoljitev povpraševanja, ne da bi pri tem predložile ustrezne podatke, ki bi potrjevali to trditev.
- (147) Končno so nekatere od tretjih oseb trdile, da je zadruga CELF imela koristi zaradi privilegiranih odnosov, ki jih je to podjetje vzdrževalo z nekaterimi javnimi organizacijami, kot je „France édition“. Posebno Hexalivre je kritiziral odnos založbe „France édition“, ki naj bi zadrugo CELF obravnavala na privilegiran način, s tem ko ji je dajala dostop do razstavišnega prostora na mednarodnih sejnih, ravno to, kar je podjetju Hexalivre odklonila.
- (148) Komisija je lahko ugotovila, kot to potrjujejo dokumenti, ki so jih sporočile francoske oblasti, da je zadruga CELF, ki je članica založbe „France édition“, plačala tako najem lokacije na razstaviščnem prostoru založbe „France édition“ kot tudi kataloge naročene pri založbi „France édition“. Vsekakor, kot so to napisale francoske oblasti, se ta tip odnosov na noben način ni nanašal na javne oblasti.

⁽⁴²⁾ COM(2003)520 konč.

⁽⁴³⁾ Pošti družbe SIDE z datumom 22. maj 1991 in z datumom 4. junij 1991.

⁽⁴⁴⁾ Glej uvodno izjavo 81.

- (149) Vendarle, ker ti podatki niso bili vključeni v odločbo o odprtju postopka z datumom 30. julij 1996, se ne nanašajo na problematiko „naročil na drobno“. Zato se Komisija v tem postopku ne bo izrazila glede tega vprašanja.
- (150) Francoskim oblastem se prav tako očita, da so dajale prednost zadrugi CELF po ovinkih s pomočjo javnih naročil. Te trditve se nanašajo predvsem na podporo, namenjeno izvedbi programa „novosti“, ki ga je vodilo Ministrstvo za zunanje zadeve in pri katerem so igrala vlogo naročila s strani združenj povezanih s tem ministrstvom in z Ministrstvom za sodelovanje, kot so *Združenje za razširjanje francoske misli* (ADPF) in *Združenje za razvoj izobraževanja in kulture v Afriki in na Madagaskarju* (AUDECAM).
- (151) Ker ti podatki niso bili vključeni v odločbo o odprtju postopka z datumom 30. julij 1996, se ne nanašajo na problematiko „naročil na drobno“. Zato se Komisija v tem postopku ne bo izrazila glede tega vprašanja.
- (152) Končno družba SIDE razkrije „zapleteno celoto podpor, od katerih ni imela koristi samo zadruga CELF, ampak tudi različne organizacije, ki so kot ona združevale založnike in javne oblasti v največji netransparentnosti“, kot tudi kulturno politiko, ki so jo na splošno vodile javne oblasti.
- (153) Za podkrepitev svojih trditev družba SIDE predloži zlasti poročilo Računskega sodišča z datumom november 1996. Komisija opazi, da to poročilo v glavnem vsebuje splošne kritike glede načina, kako so bile v Franciji razdeljene podpore za kulturo. Poročilo ne vsebuje nobenega podatka glede podpor dodeljenih zadrugi CELF za obravnavo naročil na drobno. Zadruga CELF je sicer omenjena, toda izključno v povezavi s „Programom stran na stran“ in akcijo „program plus“, programov, ki jih je Sodišče v svoji sodbi z dne 18. septembra 1995 ⁽⁴⁵⁾ proglasilo za veljavne.
- (154) Zato Komisija meni, da pri tem postopku sklepi iz poročila Računskega sodišča ne pripomorejo k jasnejši oceni. Vsekakor splošne kritike, ki jih je družba SIDE izrazila glede francoske politike v zvezi s podporami za kulturo, niso bile vključene v odločbo o odprtju postopka z datumom 30. julij 1996, ki se nanaša na „Program naročila na drobno“. Zato se v tem postopku Komisija ne bo izrazila glede tega vprašanja.

b/ Odgovor na s tem povezane trditve, ki jih je izrazila družba SIDE

- (155) V prvi fazi postopka preiskave podpor je družba SIDE odprla nekatera konkretna vprašanja glede rekapitalizacije zadruga CELF in koristi, ki jih je imela zaradi „uprav-

ljanja javnih programov“. Družba SIDE prav tako ugovarja celi vrsti enkratnih ugodnosti, povezanih s privilegiranimi odnosi, ki jih je zadruga CELF vzdrževala z javnimi oblastmi.

Rekapitalizacija zadruga CELF leta 1980

- (156) Potrebno je omeniti, da se je kapital zadruga CELF leta 1980 povečal z 80 500 FRF na 1 280 500 FRF. Operacija je bila financirana deloma s strani ADEF, v višini 50 % in deloma s strani (privatnih) delničarjev zadruga CELF, v višini 50 %.
- (157) Glaven cilj ADEF, ki je združevala določeno število založnikov, je bil ta, da spodbuja prisotnost knjig v francoskem jeziku v tujini in da podpira naložbe, ki so jih izvedli založniki ali izvozniki. Zveza je prejela državni prispevek, ki ji ga je dodelilo Ministrstvo za kulturo.
- (158) Potem ko je analizirala dokumentacijo, ki so ji jo predložile francoske oblasti, je Komisija prišla do zaključka, da sporno povišanje kapitala ni izhajalo iz državne podpore, ampak je bilo preprost učinek participacije. Dejansko ni zanikano, niti ni sporno, da so bili privatni investitorji udeleženi pri ustanovitvi podjetja v današnji obliki. Ministrstvo za kulturo ni poseglo v kapital zadruga CELF in ADEF, zveza, ki jo je resda deloma financirala država, je vendarle delovala kot privatni investitor v tržnem gospodarstvu. Subskripcija zveze ADEF dejansko popolnoma odgovarja točki 3.2, tretja črtica, sporočila Komisije glede uporabnosti členov 92 in 93 Pogodbe ES za javno participacijo ⁽⁴⁶⁾. V teh okoliščinah postopek ni vseboval elementa državne pomoči v smislu člena 87, odstavek 1, Pogodbe.
- (159) Vrh tega se je ta rekapitalizacija zgodila že več kot deset let od tega, ko je družba SIDE naslovila svojo prvo pismo na Komisijo, dne 20. marca 1992, in ko je Komisija francoske oblasti zaprosila za podatke s pošto z dne 2. aprila 1992. Zato in v skladu z določbami člena 15 uredbe (ES) št. 659/1999 Sveta z dne 22. marca 1999, ki je prinašal spremembe pri izvajanju člena 93 Pogodbe ES ⁽⁴⁷⁾, Komisija ne bi mogla v tem primeru zahtevati izterjavo prirastka kapitala, pa četudi bi šlo za državno podporo.

Rekapitalizacija zadruga CELF prek zveze ADEF leta 1993

- (160) Družba SIDE prav tako razkriva podporo, ki naj bi bila dodeljena zadrugi CELF leta 1993, prek odstopa dejavnosti zveze ADEF sindikatu SNE, ki je sodelavec zadruga CELF.

⁽⁴⁵⁾ Glej uvodno izjavo 10.

⁽⁴⁶⁾ Poročilo Evropskih skupnosti 9- 1984.

⁽⁴⁷⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

(161) V svojih pripombah z dne 5. decembra 2003 je družba SIDE opozorila Komisijo, da bi se morala, v skladu s spisi, ki ji jih je predložila na zaslišanju z dne 4. julija 2001, izraziti glede podpor, ki naj bi bile po njenem podeljene zadrugi CELF pri likvidaciji združenja ADEF junija 1993.

(162) Komisija poudarja, da ta točka ni bila vključena v odločbo o odprtju postopka z datumom 30. julij 1996. Zato se v tem postopku ne bo izrazila glede tega vprašanja.

Ugodnosti zadruge CELF, povezane z „upravljanjem javnih programov“

(163) Družba SIDE pojasnjuje, da se je zadruga CELF lahko ohranila na trgu in nadaljevala z nudenjem enakega tipa popusta svojim odjemalcem po ukinitvi „Programa naročila na drobno“, ker je drugače še nadalje prejela številne državne subvencije preko ovinka s pomočjo programov kot so „Na vzhod Evrope“, ki je nastopil namesto programa „Stran na stran“, ali pa „Program plus“, ki naj bi mu bila dodeljena vedno višja sredstva.

(164) Potrebno je spomniti, da so bili ti programi, ki jih je Komisija že odobrila v svoji odločbi z dne 18. maja 1993, prav tako proglašeni za veljavne s strani Sodišča v njegovi sodbi z dne 18. septembra 1995 ⁽⁴⁸⁾.

(165) Iz tega sledi, da se o teh vidikih ni poročalo v odločbi o odprtju postopka z datumom 30. julij 1986. Zato se Komisija v tem postopku ne bo izrazila glede tega vprašanja.

c) Podpora naročilom na drobno ni bila taka, da bi neugodno vplivala na pogoje izmenjav in konkurence v Skupnosti v meri, nasprotni skupnemu interesu.

(i) *Mehanizem, namenjen promociji dejavnosti, ki jo je stroka opustila*

(166) „Program naročila na drobno“ je Ministrstvo za kulturo zasnovalo leta 1980, v trenutku, ko je stroka (Skupina Hachette in Messageries du livre) želela zapustiti trg izvoznega posredništva. Sporni mehanizem je bil zasnovan tako, da je spodbujal operaterje, da so posegli na tržišče z namenom zadovoljitve vseh naročil knjig v francoskem jeziku, ki prihajajo od knjigarn na nefrankofonskih območjih.

(167) Komisija na prvem mestu ugotavlja, v skladu z nekaterimi mnenji tretjih oseb, ki so posegle v postopek, da so „Program naročila na drobno“, ki je dejansko spremljal ustanovitev zadruge CELF v njeni sedanjí obliki, poznali ljudje iz stroke, ki so ga, vsaj sprva, tudi dobro sprejeli ⁽⁴⁹⁾ ali mu vsaj niso ugovarjali, ne da bi zato tudi zaprosili zanj.

(168) Družba SIDE trdi, da je bil „Program naročila na drobno“ namenjen izključno zadrugi CELF. Po njenem naj bi to dejstvo potrjevala zavrnitev, ki ji ga je predložilo Ministrstvo za kulturo leta 1991. Istočasno pa družba SIDE ne zanika, da je bila zavrnitev njene prošnje za dodelitev podpor upravičena zaradi njene lastne odklonitve, da bi se podredila obveznosti po transparentnosti, ki je bila zahtevana za pridobitev teh podpor.

(169) Sicer pa je leta 1996 po razveljavitvi odločbe Komisije z dne 18. maja 1993 Ministrstvo za kulturo, zato, da bi zaključilo postopek, spomnilo družbo SIDE, da program pomoči za naročila na drobno ni bil rezerviran za zadrugo CELF. S pošto z dne 3. septembra 1996 ji je predlagalo sestanek, da bi preučilo, če je sposobna nuditi, pod enakimi pogoji transparentnosti, enake storitve, kot jih nudi zadruga CELF.

(170) Na sestanku, ki je potekal dne 26. septembra 1996, so vodilni iz družbe SIDE odklonili ponudbo, ki jim je bila predložena. Ministrstvu za kulturo so dali vedeti, da odklanjajo pridobitev programa, katerega združljivost z zakonodajo Skupnosti bi bila lahko postavljena pod vprašaj s strani Komisije.

(171) Da bi podprla svoje trditve, je družba SIDE predložila poročilo Državnega sklada za družbene vede, ki predvsem kritizira odločitve francoskih oblasti, da subvencij ni plačevala neposredno knjigarjem. Glede tega Komisija spomni, da so državne oblasti svobodne pri izbiri načina subvencij, ki se jim zdi najbolj prilagojen ciljem, ki jih zasledujejo, pod pogojem, da spoštujejo ustrezno zakonodajo Skupnosti. Vsekakor Komisija poudari pomanjkljivost umestnosti dokumenta, ki je bil predložen, in vrh tega pripomni, da sami pisci tega dokumenta kritično gledajo na lastno oceno ⁽⁵⁰⁾.

(172) Končno družba SIDE vztraja pri tem, da so bile podpore nekoristne. Glede tega Komisija poudarja, da so bili prejemniki podpore zavezani, da obravnavajo vsa naročila manjša od 500 FRF. To je zagotavljalo, da so lahko knjige v francoskem jeziku dosegle vse knjigarne, vključno z najmanjšimi v oddaljenih krajih, tudi če so potrebovale le nekaj knjig, vrh tega pogosto izdanih pri različnih založnikih. Tega pa ni zagotavljala družba SIDE, ki vrh tega, kot je bilo to že povedano, ni oskrbovala vseh držav.

(173) V skladu s predhodnimi podatki je Komisija lahko ugotovila, da je bil „Program naročila na drobno“ načeloma dosegljiv vsem podjetjem, ki bi vložili prošnjo zanj, od trenutka, ko bi sprejeli pogoje, ki se nanašajo na dodelitev podpor. Prav tako Komisija poudari, da je družba SIDE, od leta 1996 dalje, dala jasno vedeti, da ne želi prejeti teh podpor. V teh okoliščinah Komisija meni, da sporne podpore niso bile diskriminacijske in da so bile nujne za doseg ciljev, za katerimi so stremele francoske oblasti.

⁽⁴⁸⁾ Glej uvodno izjavo 10.

⁽⁴⁹⁾ Najmanj do leta 1991. Glej uvodne izjave 79 in nadalje.

⁽⁵⁰⁾ Stran 163 poročila, ki ga je sporočila družba SIDE.

(174) Na vsak način Komisija meni, da četudi bi se lahko domnevalo, da so bile sporne podpore do leta 1996 rezervirane izključno za zadrugo CELF, so francoske oblasti pooblašene, da presodijo, kateri ukrepi so najbolj primerni in uporabni za doseg zasledovanih ciljev na optimalen način, seveda dokler podpore ne presežejo uresničevanja zastavljenega cilja, kot bo to pokazano tu spodaj.

(ii) *Preverjanje Komisije na podlagi številčnih podatkov, ki so jih sporočile francoske oblasti in tožnica*

Trg izvoznega posredništva za knjige v francoskem jeziku

(175) Zadruga CELF in družba SIDE sta v svoji dejavnosti izvoznega posrednika distribuirale knjige v nefrankofonske države in ozemlja. Dejansko v frankofonskih deželah, kot so Belgija, Kanada in Švica, lokalni trg pokrit z velikimi založniki s pomočjo njihovih podružnic ali njihovih zastopnikov.

(176) Izvozno posredništvo torej igra zgolj postransko vlogo na trgih, ki predstavljajo glavna tržišča za knjige v francoskem jeziku, torej tri zgoraj omenjene države.

(177) Ugotovljeno je bilo, da je bila zadruga CELF ustanovljena konec sedemdesetih let zato, da bi olajšala nepopolnosti trga, ko so ga ljudje iz stroke zapustili zaradi nedonosti, in da je sporna podpora imela za cilj podpirati očitno nedonosni del dejavnosti posrednikov.

(178) V svoji odločbi 1999/133/ES je Komisija določila trg, na katerem je preverila učinke sporne podpore, kot da bi to bil trg za izvoz knjig v francoskem jeziku „na splošno“. Sodišče, ki je v tem sledilo utemeljitvam družbe SIDE⁽⁵¹⁾, je sankcioniralo to analizo in ocenilo, da je Komisija zagrešila očitno napako pri ocenjevanju, ker izvoz knjig v francoskem jeziku in posredništvo pri izvozu knjig v francoskem jeziku ne predstavljata zamenljiva trga, ampak različna trga, pri čemer je drugi pod-trg prvega.

(179) Komisija, ne da bi s tem ugovarjala oceni Sodišča, opazuje, da dokumenti, ki so bili predloženi med preiskavo zadeve tako s strani družbe SIDE kot s strani francoskih oblasti, kažejo na to, da so mehanizmi razširjanja knjig v francoskem jeziku v tujino zelo različni⁽⁵²⁾, dopolnjujoči se in včasih zamenljivi, pri čemer izvozno posredništvo predstavlja zgolj enega izmed številnih obstoječih sistemov.

(180) Komisija ugotavlja, da se družba SIDE in francoske oblasti očitno strinjajo, ko priznavajo, da ni vedno lahko določiti točnih robov različnih trgov v posebnem sektorju distribucije knjig.

(181) Družba SIDE v svojih zadnjih pripombah pokaže, da so na spornem državnem trgu prisotni splošni posredniki, kot sta ona sama in zadruga CELF. Drugi operaterji, ki jih definira enkrat kot posrednike, drugič kot izvozne knjigarnarje⁽⁵³⁾, prav tako prodajajo, na postranski način, neposredno končnim uporabnikom in naj bi bili v konkurenci na izredno postranski način z dvema splošnima posrednikoma.

(182) Francoske oblasti se deloma strinjajo z analizo družbe SIDE, pri čemer jasno izrazijo, da so knjigarnarji izvozniki, na katere se sklicuje tožnica, v resnici specializirani posredniki. Seznamu potencialnih konkurentov dodajo določeno število knjigarnarjev, ki strežejo, pa četudi priložnostno, naročilom tujih knjigarnarjev. Francija pojasni, da se mora odslej elektronske knjigarne šteti med konkurente splošnim posrednikom. Komisija meni, da je ta pripomba umestna, pa čeprav točni podatki, v smislu obsega za ta iz uporabe novih tehnologij izhajajoči del, še niso na voljo.

(183) Potrebno je opozoriti, da je družba SIDE Komisiji sporočila nekatere številčne podatke, ki skušajo ponazoriti „vodilni položaj“, ki ga zaseda zadruga CELF⁽⁵⁴⁾ na zadevnem pod-trgu.

(184) Komisija se v tej odločbi ne bo, kot je bilo to povedano v uvodni izjavi 29, izrazila glede pritožbe družbe SIDE, utemeljene na podlagi členov 81 in 82 Pogodbe, ker to vprašanje predstavlja predmet ločene preiskave. Glede tega je potrebno pojasniti, da je bilo dne 7. avgusta 2003 na družbo SIDE naslovljeno pismo, ki je sporočalo o predhodnem namenu Komisije, da bo zavrnila tožbo.

(185) Kljub temu in ne da bi to jemala kot dokončno stališče, ki ga bo morala zavzeti v neki drugi vrsti uradnih spisov, Komisija spomni, da je bila zadruga CELF, družba, ki združuje več poklicev, ustanovljena zato, in kar zlasti ni bilo zanikano v primeru mnenj tretjih oseb, da bi zapolnila nepopolnosti trga, ki so ga zapustili ljudje iz stroke. Tudi ni čudno, da so tržni deleži tega podjetja zelo veliki.

⁽⁵¹⁾ Družba SIDE se v več svojih pisnih komentarjih referira na podpore za izvoz knjig.

⁽⁵²⁾ Glej uvodno izjavo 90.

⁽⁵³⁾ Pošti z datumom 7. september 1992 in datumom 9. december 2002, ki se nanašajo na „Aux amateurs du livre international“.

⁽⁵⁴⁾ Zadruga CELF naj bi prešla od 86,60 % tržnega deleža leta 1992 na 92,75 % tržni delež leta 2001, kar naj bi pomenilo, da znesek podpor ne vpliva na položaj zadruge CELF, saj so se podpore, ki so ji bile dodeljene, od 1996/97 vztrajno zniževale.

(186) Komisija meni, da je položaj zadruga CELF na obravnavanem trgu vendarle brez neposredne povezave z vprašanjem o dodelitvi odobrenih podpor. Komisija si prizadeva izključno za preverjanje združljivosti podpore na trgu izvoznega posredništva s členom 87, odstavek 3, točka (d) Pogodbe.

Umestnost pojma „naročila na drobno“ znotraj izvoznega posredništva

(187) Posredništvo pri izvozu knjig obstaja v tem, da zadovolji manj pomembna naročila. Ta trg so konec sedemdesetih let založniki in tradicionalni distributerji zapustili, ker ni bil dovolj donosen. Izvozno posredništvo se torej vsekakor nanaša na naročila na drobno.

(188) Družba SIDE in francoske oblasti se ujemajo pri definiciji obravnavane storitve. Nasprotno pa se njihova stališča razhajajo, ko je potrebno znotraj trga izvoznega posredništva identificirati „manj pomembna“ naročila (npr.: naročilo enega poceni dela s strani afriške knjigarne), ki povzročajo tako povišanje stroškov, da storitev ne more biti donosna.

(189) Ministrstvo za kulturo je določilo znesek „naročil na drobno“, ki jih je bilo potrebno subvencionirati, na pragu 500 FRF (76,22 evrov). Vendar so francoske oblasti pojasnile, da so lahko nekatera naročila, manjša od 500 FRF, donosna, medtem ko nekatera, ki so višja od tega zneska, niso. Cilj je bil najti ekonomsko sprejemljivo metodo, ki bi prepričala operaterje, da bi bili pripravljeni sprejeti naročila, ki so bila zaradi nezadostne donosnosti opuščena.

(190) Komisija je prosila tožnico in francoske oblasti, naj se izjasnijo glede problematike donosnosti dejavnosti. V ta namen jim je zlasti naročila, naj opišejo različne naloge, ki jih je potrebno opraviti pri izvedbi storitve, tako da bi se v tem primeru določilo, kaj naj bi bil izvor povišanih stroškov, ki jih je potrebno kompenzirati.

(191) Francoske oblasti in družba SIDE se na splošno strinjajo glede postopka obravnave naročila, ki je opisan v prilogi III s strani SIDE in ki ga francoske oblasti ne spodbijajo.

(192) Njihova razhajanja se torej nanašajo predvsem na vprašanje donosnosti, povezane s storitvami. Po mnenju družbe SIDE so vsa naročila donosna, ne glede na tip. Po mnenju francoskih oblasti nekatere storitve očitno niso donosne, kar upravičuje dodeljene podpore.

(193) Komisija v tem pogledu zabeleži nekatere trditve družbe SIDE, ki se, če so brane skupaj, lahko izkažejo za protislovne. Tako je na primer z naslednjima trditvama : „*najbolj zanimive stranke so tiste, ki imajo velik obseg naročil*“, in „*naročila na drobno so v celoti bolj donosna kot večja naročila*“.

(194) Komisija je lahko opazila, da družba SIDE in zadruga CELF ne merita sistematično na isti tip odjemalcev. Družba SIDE se je bolj zanimala za institucionalne odjemalce, medtem ko je zadruga CELF dajala prednost knjigarnarjem. Družba SIDE ugovarja tej zadnji točki. Kljub temu pa ni želela sporočiti Komisiji, kot jo je slednja prosila, točnih navedb glede tipologije njenih odjemalcev. Tožnica je v svojih pisnih komentarjih preprosto uveljavljala, da je bilo število njenih strank med letoma 1991 in 2002 1 308 in da je služila istemu tipu strank kot zadruga CELF.

(195) Da bi preverila umestnost protislovnih komentarjev, ki so ji bili predloženi, je Komisija na podlagi podatkov, sporočenih tako s strani družbe SIDE kot francoskih oblasti, rekonstruirala naslednje primerjalne tabele 3a, 3b in 3c :

Tabela 3a

(podatki podani v eurih)

1999	SIDE	CELF naročila na drobno	CELF brez naročil na drobno	CELF Skupaj
Promet	818 297	329 204	10 027 299	10 358 503
Število faktur	2 187	9 688	13 210	22 898
Število vrst	27 470/27 978	21 978	263 080	285 058
Število knjig	88 163	26 996	575 593	602 589

(podatki podani v eurih)

1999	SIDE	CELF naročila na drobno	CELF brez naročil na drobno	CELF Skupaj
Število strank ⁽⁵⁵⁾	NI PODATKOV	2 171	718	2 889
Povprečno število vrst na fakturo	13,07	2,26	20	12
Povprečno število knjig na vrsto	3,21	1,22	2	2
Povprečno število izvodov na fakturo	40,84	2,79	44	28
Povprečna cena prodanega izvoda	9,09	12,19	17	17
Povprečna vrednost vrste	29,17	14,98	38	38
Povprečna vrednost računa stranke	NIPODATKOV	151,84	13 968	3 585

Tabela 3b

2000	SIDE	CELF naročila na drobno	CELF brez naročil na drobno	CELF SKUPAJ
Promet	1 021 831	301 604,53	11 151 915	11 480 519
Število faktur	2 069	8 763	12 565	21 448
Število vrst	29 006	20 387	258 124	278 511
Število knjig	102 229	25 229	586 643	610 872
Število strank	NI PODATKOV	2 007	631	2 638
Povprečno število vrst na fakturo	14,97	2,32	20	13
Povprečno število knjig na vrsto	3,52	1,24	2	2
Povprečno število izvodov na fakturo	52,75	2,87	46	28
Povprečna cena prodanega izvoda	9,87	11,95	19	19
Povprečna vrednost vrste	29,17	14,79	43	41
Povprečna vrednost računa stranke	NI PODATKOV	150,28	17 684	4 344

Tabela 3c

2001	SIDE	CELF naročila na drobno	CELF brez naročil na drobno	CELF SKUPAJ
Promet	905 077	275 068	12 817 252	13 092 330
Število faktur	2 137	7 702	12 195	19 897
Število naročenih vrst	23 990	17 681	256 019	273 700
Število knjig	105 518	21 853	590 278	512 129
Število strank	NI PODATKOV	1 659	835	2 494

⁽⁵⁵⁾ Komisija obžaluje, da družba SIDE ni želela predložiti podatkov, ki se nanašajo na število njenih strank in na povprečno vrednost računa stranke.

2001	SIDE	CELF naročila na drobno	CELF brez naročil na drobno	CELF SKUPAJ
Povprečno število vrst na fakturo	11,23	2,30	21	14
Povprečno število knjig na vrsto	4,27	1,24	2	2
Povprečno število izvodov na fakturo	47,97	2,84	48	31
Povprečna cena prodanega izvoda	8,66	12,59	22	21
Povprečna vrednost vrste	37,73	15,56	50	48
Povprečna vrednost računa stranke	NI PODATKOV	165,80	15 360	5 250

(196) Komisija ugotavlja, da podatki, reproducirani v tabelah 3a, 3b in 3c prikazujejo, da zadruga CELF, z izjemo tistega, kar dojemajo kot „naročila na drobno“, proda povprečno število knjig na fakturo, ki je primerljivo povprečnemu številu družbe SIDE (44 proti 41 leta 1999, 46 proti 53 leta 2000 in 48 proti 48 leta 2001). Prav tako odgovarja na veliko število posebno majhnih naročil (v povprečju manjših od treh knjig in v približni povprečni vrednosti 35 eurov) : 9 688 naročil leta 1999, 8 763 leta 2000 in 7 702 leta 2001. Iz tega sledi, da je v celoti (stolpec „CELF skupaj“) število knjig na naročilo nedvoumno nižje za zadrugo CELF kot za družbo SIDE: 28 proti 41 leta 1999, 28 proti 53 leta 2000 in 31 proti 48 leta 2001.

(197) Iz zgoraj povedanega sledi, da je za dejavnost zadruge CELF še posebej značilno veliko število zelo majhnih naročil (v povprečju manjših od treh knjig in v višini približno 35 eurov), kar ga jasno razločuje od družbe SIDE in kar je lahko utemeljilo dodelitev spornih podpor.

Preverjanje elementov, ki so bili vzrok za dodelitev podpore: povišani stroški, povezani s „Programom naročila na drobno“

(198) Potem, ko je utemeljila primernost merila „naročila na drobno“ kot referenčnega elementa za upravičenje dodelitve podpor, je Komisija začela z analizo podatkov iz izračuna stroškov, ki so ji jih predložile francoske oblasti. Ti računovodski podatki upravičujejo povišane stroške zadruge CELF na delu „naročila na drobno“. Podatki, ki so jih francoske oblasti sporočile Komisiji, so za leto 1994, leto, v katerem je zadruga CELF od Ministrstva za kulturo prejela subvencijo v višini 2 000 000 milijonov FRF (304 900 eurov).

(199) Preverjanje Komisije sloni na podatkih iz izračuna stroškov, ki se nanašajo na stroške naročil na drobno v vrednosti manjši od 500 FRF. Komisija je upoštevala obrazložitve francoskih oblasti, ki pojasnjujejo, da je bil prag v višini 500 FRF, ki je pridržan za opredelitev „naročil na drobno“, določen na empiričen način ⁽⁵⁶⁾.

(200) Francoske oblasti so predlagale prikaz dejstva, da obravnava naročil na drobno povzroča očitno povišanje stroškov. To zadnjo trditev jasno razložijo v primeru analize stroškov, ki se opira na osnovne podatke naslednje tabele 4 za referenčno leto 1994 :

Tip naročil	Naročila na drobno	Drugo	Skupaj
Promet (*)	2 419 006	48 148 971	50 102 869
Število faktur	9 725	10 947	20 672
Število knjig	24 933	442 740	467 673

(*) V francoskih frankih.

(201) Kot je to podrobno opisano v prilogi III, obravnava naročila zahteva izvedbo več nalog :

(a) prejem naročilnice knjigarnarja;

(b) kodifikacija naročila;

(c) prevzem naročila;

(d) pošiljanje naročila k založniku;

(e) prejem del;

(f) dodelitev fizičnega prostora za vsako stranko, „zaboj“ v katerega so uskladiščene naročene knjige;

(g) embalaža.

⁽⁵⁶⁾ Glej uvodni izjavi 112 in 113.

(202) Analitičen pristop računovodstva omogoči zabeleženje celote prilivov, ki se nanašajo na zgoraj omenjene postopke. Faktura v višini 100 FRF načeloma zahteva toliko dela kot faktura v višini 10 000 FRF.

(203) Obrazložitve francoskih oblasti so Komisiji omogočile, da je ocenila stroške in da jih je prisodila različnim nalogam, povezanim z obravnavo naročila. Donosnost naročila je zlasti odvisna od tipa in števila knjig, od natančnosti podatkov na naročilnici kot tudi od težavnosti izvedbe naročila - 20 % naročil zadrage CELF in 4,5 % naročil družbe SIDE se lahko označi kot „težko“ izvedljive⁽⁵⁷⁾. Povrh tega se naročila v vrednosti manjši od 500 FRF nanašajo, v 67 % primerov, na založniške hiše obrtniškega tipa⁽⁵⁸⁾. Končno obravnava naročil na drobno implicira vodenje številnih manjših računov.

(204) Stroški bodo višji pri naročilih na drobno, v toliko kolikor mora operater, ki obravnava naročilo, ne glede na njegov znesek, nujno ponoviti, za vsako posebej, iste materialne postopke. Podjetje, ki obravnava številna naročila na drobno, bo moralo izvesti organizacijo, ki bo sposobna prevzeti nase pomnožene različne etape postopka obravnave in torej iz tega izvirajoče dodatne stroške.

(205) Francoske oblasti razložijo, da je bil za vsak tip postopka uporabljen določen količnik. V ta namen se je upoštevalo različne dejavnosti, ki so bile izvedene v vsakem od postopkov, ki so opisani v prilogi IV.

(206) Na podlagi podatkov, ki jih je izročila Francija, je Komisija sposobna zaključiti, da so se leta 1994 stroški za obravnavo naročil na drobno zvišali na 4 446 706 FRF. Promet naročil manjših od 500 FRF je znašal 2 419 006 FRF. Podpore za to isto leto so se povišale na vsoto 2 000 000 FRF. Iz tega sledi posloven učinek v višini — 27 700 FRF.

Promet	2 419 006 FRF
Subvencije	2 000 000 FRF
Celotni dohodek	4 419 006 FRF
Stroški poslovanja	— 4 446 706 FRF
Poslovni učinki	— 27 700 FRF

(207) Komisija zato zaključi, da podpore v znesku 2 000 000 FRF niso bile sposobne nadomestiti stroške, ki izvirajo iz obravnave naročil na drobno.

(208) Da bi preverila pomembnost sporočenih podatkov za poslovno referenčno leto 1994, je Komisija prosila francoske oblasti za dodatne informacije, ki se nanašajo na

dejavnost obravnave naročil na drobno s strani zadrage CELF za druga obdobja. Dokumenti in obrazložitve za druga poslovna leta, ki jih je predložila Francija, prikazujejo, da je struktura naročil na drobno (promet glede na število naročil na drobno, količina naročenih knjig, število faktur, ki se nanašajo nanje, število strank, vrst naročil, itd.) ostala iz leta v leto nespremenjena. V teh okoliščinah Komisija meni, da lahko podatki iz leta 1994 dostojno služijo kot referenca za oceno Komisije.

(209) Komisija je prav tako lahko preverila, v skladu s pogod-bami, ki so ji bile sporočene, da je bila vsaka morebitna presežna vsota odbita od zneska podpore, ki je bila izplačana naslednje leto. Podpora torej ni mogla financirati druge trgovske dejavnosti zadrage CELF, v nasprotju s trditvami družbe SIDE in mnogih tretjih strank, ki so posegle v postopek.

(210) Dejansko so bile podpore dodeljene letno na podlagi sporočila računovodskih podatkov s strani zadrage CELF, pri čemer tudi stroški zaposlovanja, ki so upravičili povišane stroške, povzročene z „naročili na drobno“. Podpore torej niso mogle biti uporabljene v drugačne namene kot tiste, za katere so bile podeljene.

Ocena napak, ki jih je zabeležila družba SIDE

(211) Družba SIDE je v svojih zadnjih komentarjih opozorila Komisijo, da vsebujejo računovodski podatki, ki so jih francoske oblasti v drugi fazi postopka sporočile Komisiji zato, da bi upravičile obstoj povišanih stroškov, nekatere napake. Glede tega vprašanja so se obrnili na francoske oblasti, ki so predstavile Komisiji uporabne obrazložitve.

(212) Družba SIDE je razkrila, da so francoske oblasti zamenjale odstotke naročil, ki so bili elektronsko posredovani s tistimi, ki so bili naslovljeni na papirju. Komisija je lahko preverila, da je finančna pomota z zamenjavo predstavljala vsoto 0,24 eurov na knjigo pri stroških za eno naročilo na drobno. Ta razlika ni taka, da bi postavila pod vprašaj mehanizem nadomestil, ki jih je predstavila Francija.

(213) Glede spremembe v podatkih o prometu, ki jih je lahko razkrila družba SIDE v prvih računovodskih podatkih, ki jih je predložila Francija, Komisija potrjuje, da so same francoske oblasti začele s potrebnimi preverjanji od odprtja postopka dalje, leta 1996, in da zato trditve, ki jih je družba SIDE povzela v zadnjih komentarjih, niso utemeljene.

⁽⁵⁷⁾ Odstotki, ki so jih sporočile francoske oblasti za zadrage CELF in družba SIDE za njo samo.

⁽⁵⁸⁾ Velike založniške hiše načeloma ustvarjajo večja naročila; pogosto vsebujejo distribucijo del širše množice, ki se v glavnem prodajajo v velikih količinah.

- (214) Spremenljivost številčnih podatkov se razloži z dejstvom, da se v enem primeru nanaša na proizvod, ki upošteva zgolj prodajo samih knjig (2 284 536 FRF), medtem ko v drugem primeru sporočena številka (2 535 818 FRF) ustreza proizvodu, ki upošteva knjige in dodane proizvode (embalaže, zavarovalnine in prevoz).
- (215) Družba je prav tako menila, da lahko razkrije nekatera „izkrivljanja“ med splošnim računovodstvom in izračuni stroškov, ki se nanašajo na podatke v zvezi s plačami. Francoske oblasti pojasnjujejo, da te razlike razloži dejstvo, da nekateri davki niso vštet v socialna bremena, ki so prikazani na davčnih dokumentih, temveč so neposredno prištet k plačam. Komisija je lahko preverila točnost te obrazložitve na podlagi računovodskih dokumentov, ki so ji bili sporočeni.
- (216) Komisija zato meni, da dodatne pripombe družbe SIDE glede netočnosti računovodskih podatkov, predloženih s strani francoskih oblasti, pri odprtju postopka leta 1996, niso take, da bi spodbijale oceno Komisije, ki se nanaša na umestnost računovodskih podatkov, ki upravičujejo nadomestilo za povišane stroške, ki so jih povzročila naročila na drobno.
- Dodatne omejitve zadruga CELF
- (217) Komisija je na podlagi analize predloženih dokumentov s strani same tožnice lahko ugotovila, da je bila ponudba zadruga CELF veliko večja od ponudbe družbe SIDE (3 000 založnikov, ki jih ponuja zadruga CELF, in 200, ki jih ponuja družba SIDE).
- (218) Komisija je zabeležila ta podatek (ki ni upoštevan pri izračunu povišanih stroškov) in ugotavlja, da povečana ponudba zadruga CELF odgovarja potrebam Ministrstva za kulturo, ki so poskušale zagotoviti največjo možno razširitev knjig v francoskem jeziku. Ponudba družbe SIDE, ki kljub temu pojasnjuje, da lahko zagotovi vsak tip povpraševanja, ne upošteva, kar je vsekakor legitimno, tega kulturnega cilja.
- (219) Francoske oblasti dodajajo, da je bila zadruga CELF pogostokrat v položaju, ko je bila prisiljena sprejeti finančna tveganja. Tako je nadaljevala z zagotavljanjem svojih storitev v nekaterih nestabilnih državah, kot je bilo v primeru Alžirije ali bolj nedavno v primeru Argentine. Prav tako je lahko zagotavljala storitve v nekaterih državah, ki niso imele jamstva zavarovanja COFACE.
- (220) Družba SIDE prevzema povsem legitimno svoje poslovne odločitve in nakazuje, da ne želi posredovati na težavnih območjih, kot je podsaharska Afrika ali pa v državah, ki jih ne krije COFACE. Družba SIDE točneje pojasni, da gre za odločitve, ki razkrivajo trgovsko razvojno strategijo podjetij, in da je s svoje strani izbrala drugače kot zadruga CELF.
- (iii) *Preverjanje Komisije glede prehajanja odjemalcev, ki jih je razkrila družba SIDE*
- Prehajanja odjemalcev od družbe SIDE k zadrugi CELF
- (221) Komisija je na podlagi analize obrazložitev in dokumentov, ki jih je predložila sama družba SIDE, ugotovila, da trditve družbe SIDE glede prehajanja odjemalcev niso utemeljene.
- (222) Tako je Komisija prosila družbo SIDE, naj upraviči prehajanje odjemalcev, katerega žrtev naj bi bila zaradi ugodnih popustov, ki jih je bila „zgodila zadruga CELF“ sposobna ponuditi zahvaljujoč se prejetim podporam. V ta namen je družba SIDE predložila zelo obsežen dokument⁽⁵⁹⁾, katerih podatke v tej obliki Komisija ni mogla preučiti, predvsem zato, ker ti prehodi v njih absolutno niso bili razvidni. Komisija je prosila družbo SIDE za dodatne obrazložitve glede te točke, ki bi lahko zlasti⁽⁶⁰⁾ pojasnile, da naj bi se stranka, „Francoska knjigarna v Milanu“, postopoma odvrnila od njenih storitev v korist storitev zadruga CELF, v letih 1987/1988, ker je zadruga CELF ponudila tej stranki bolj privlačne popuste.
- (223) Francoske oblasti so v odgovoru poudarile, da je bil italijanski trg znan po svoji konkurenčnosti in da je bilo vrh tega povišanje prometa zadruga CELF s to knjigarno občutno šele od leta 1999 dalje, torej veliko kasneje od obdobja, ki ga omenja družba SIDE.
- (224) Komisija je lahko ugotovila, da ostali primeri, ki jih je navedla družba SIDE, niso nič bolj umestni⁽⁶¹⁾. Tako ena od knjigarn, ki jih je navedla družba SIDE, knjigarna Grupodis iz Madrida, ni bila nikoli pomembna stranka zadruga CELF, ali pa navedene japonske knjigarne, ki so dejansko stranke velikih zneskov, na katere se ne nanaša del trga „naročila na drobno“.
- (225) Poleg tega pa seznam popustov, ki jih je sporočila družba SIDE, ni tak, da bi upravičil, da so njeni popusti manj privlačni od tistih, ki jih ponuja zadruga CELF. Tako je od 28 založnikov, ki jih je družba SIDE izbrala, da bi ponazorila svoje dokazovanje, Komisija ugotovila, da družba SIDE ponuja bolj privlačne popuste v 16 primerih, proti 12 primerom za zadrugo CELF⁽⁶²⁾. Razhajanje je še večje, če upoštevamo pet dodatnih točk popusta, ki jih družba SIDE namenja za naročila, večja od 10 izvodov na naslov, ker v tem primeru zadruga CELF ne ponuja več boljših popustov razen za 6 založnikov proti 22 družbe SIDE.
- (226) Komisija torej meni, da resničnost prehajanja odjemalcev družbe SIDE k zadrugi CELF, katerega izvor naj bi bili bolj privlačni popusti, ki jih zadruga CELF ponuja svojim strankam, zahvaljujoč se prejetim podporam, ni utemeljena.

⁽⁵⁹⁾ Dokument z naslovom „Določitev izgub, ki jih je utrpela družba SIDE zaradi subvencij, ki jih je Ministrstvo za kulturo dodelilo zadrugi CELF med 1. aprilom 1980 in 31. marcem 1996“.

⁽⁶⁰⁾ Družba SIDE navaja še pet drugih primerov.

⁽⁶¹⁾ Francoske oblasti spodbijajo druge primere družbe SIDE.

⁽⁶²⁾ Začetna predstavitev popustov s strani družbe SIDE se je nanašala na seznam popustov zadruga CELF na državno ceno France TTC, medtem ko se izvozne prodaje določajo na osnovi cene brez davka. Primerjava je odslej narejena na podlagi seznama tako popravljenih cen.

Prehod odjemalcev zadruga CELF k družbi SIDE

- (227) Kot je bilo pokazano v uvodni izjavi 69, v pismu Komisiji z dne 12. avgusta 2002, družba SIDE trdi, naj bi zadruga CELF že najmanj dve leti uporabljala pogoje, ki bi odvrčali „majhne zneske“. Družba SIDE poudarja, da „ta politika prav tako ne dela drugega kot povečuje izkrivljanje konkurenčnosti družbe SIDE, ker se v takih okoliščinah nekatere bivše stranke zadruga CELF, ki imajo „majhne zneske“, sedaj obračajo k družbi SIDE (...). V nasprotju s tem pa so za družbo SIDE očitno najbolj zanimive tiste stranke, ki imajo velik obseg naročil (...)“.
- (228) Komisija na prvem mestu ugotavlja, da so te tarifne prilagoditve ⁽⁶³⁾ nastopile v obdobju, ko so bile sporne podpore ukinjene in/ali zelo občutno znižane, torej v trenutku, ko je zadruga CELF morala najti alternativne rešitve, če je hotela nadaljevati z zadovoljevanjem naročil na drobno, za katere je bila pooblaščenca.
- (229) Komisija je začela s primerjavo ⁽⁶⁴⁾ številčnih podatkov obeh podjetij in ugotavlja, da iz njih ne izhaja noben element, ki bi lahko potrdil trditve družbe SIDE, ki bi se nanašali na nedavne prehode odjemalcev, ki ji družba razkriva. Dejansko Komisija ne ugotavlja povečanja števila faktur, ki jih je ustvarila družba SIDE. Leta 1999 jih je bilo 2 187, in leta 20 002 137; glede števila strank Komisija spominja, da ni mogla narediti primerjave glede te točke, ker ni mogla dobiti podatkov s strani družbe SIDE.
- (230) Komisija prav tako ne najde podatkov, ki bi lahko pokazali, da je število „naročil na drobno“, ki jih je izvedla družba SIDE, naraslo, odkar zadruga CELF ni več prejela podpor. Nasprotno, številke, ki jih je sporočila družba SIDE, kažejo, da se je povprečno število knjig na fakturo povečalo od 40,31 leta 1999 na 49,38 leta 2001, medtem ko bi se prehod odjemalcev od zadruga CELF k družbi SIDE, če bi se uresničil, moral prevesti v znižanje števila knjig na fakturo.
- (231) Komisija nazadnje zapiše, da je povprečno število prodanih knjig na vrsto s strani družbe SIDE še vedno večje od povprečja tistih, ki jih je prodala zadruga CELF, in to velja za celoto njene dejavnosti in ne samo za naročila na drobno. Zato ukinitve podpor ni povzročila prehajanja strank zadruga CELF proti družbi SIDE.
- (232) Poleg tega pa so za analizo državnih podpor umestna samo izkrivljanja konkurenčnosti, ki so jih povzročile te podpore, in ne učinki znižanja in/ali ukinitve podpor, ki jih ima družba SIDE za negativne.

Sklep Komisije glede prehodov odjemalcev

- (233) Komisija meni, na podlagi podatkov, ki so jih sporočile tako družba SIDE kot francoske oblasti, da so edine vidne posledice ukinitve podpor zmanjšanje prometa naročil na drobno, ki jih je obravnavala zadruga CELF in znatno znižanje števila strank (-17,34 % med letoma 1999 in 2001) kot to prikazuje naslednja tabela 5:

Tabela 5 — Razvoj dejavnosti „naročila na drobno in majhni zneski“

Podatki, ki so jih priskrbele francoske oblasti.

Leta	Promet naročila na drobno (v eurih)	Razvoj	Število strank	Razvoj
1999	329 204		2 171	
2000	301 605	- 8,38 %	2 007	- 7,55 %
2001	275 068	- 8,80 %	1 659	- 17,34 %

- (234) Komisija prav tako meni, da so komentarji družbe SIDE v nasprotju z njenimi lastnimi trditvami, po katerih naj bi se moralo upoštevati samo število vrst, ki jih prevzame ponudnik storitve, in da je celotni znesek nepomemben v smislu donosnosti. Če bi bilo to res, družba SIDE ne bi imela nikakršnega razloga za domneve, da prehod odjemalcev od zadruga CELF proti njenim storitvam (ki poleg tega ni razviden iz predloženih številčnih podatkov) povečuje izkrivljanje konkurenčnosti, ki jo prenaša družba SIDE ⁽⁶⁵⁾. Vrh tega Komisija pokaže, da si družba SIDE nasprotuje, ko pravi, v beležki z datumom 9. december 2002, da „...so naročila na drobno v celoti bolj donosna kot večja naročila“.

⁽⁶³⁾ Tarifne spremembe zadruga CELF niso zanikane s strani Francije, ki opozarja, da je morala zadruga trenutno pregledati tarife „naročila na drobno“ po znižanju podpor.

⁽⁶⁴⁾ Glej prav tako tabele 3A, 3B in 3C.

⁽⁶⁵⁾ Družba SIDE je pri komentarju te točke pojasnila, da „Očitno je, da so najbolj zanimive tiste stranke, ki imajo veliko količino naročil, - ne zato, ker ostale ne bi bile donosne, ampak preprosto zato, ker je kot vsako komercialno podjetje, vedno bolj imeti stranke, ki proizvedejo velik obseg prometa“.

- (235) Tabela 6, ki jo je rekonstruirala Komisija na podlagi podatkov, ki so jih sporočile francoske oblasti in družba SIDE, prikazuje, da ni avtomatične povezave med zvišanji in znižanji prometa družbe SIDE in med zvišanji in znižanji dodeljenih subvencij.

Tabela 6

Referenčna leta	Podpore, dodeljene zadrugi CELF v eurih	Spreminjanje prometa družbe SIDE	PODPORA
1990	304 900	—	—
1991	373 500	+	+
1992	422 280	-	+
1993	382 650	+	-
1994	304 900	-	-
1995	304 900	-	=
1996	304 900	-	=
1997	243 920	-	-
1998	182 940	+	-
1999	121 960	-	-
2000	60 980	+	-
2001	38 110	-	-
2002	0	-	0

- (236) Številčni podatki, ki sta jih sporočili tako zadruga CELF kot družba SIDE, so Komisiji omogočili ugotoviti, da raven podpor, plačanih zadrugi CELF, nima avtomatične povezave z dejavnostmi in rezultati družbe SIDE, edini drugi splošni posrednik na trgu ⁽⁶⁶⁾. Na primer, več let se je promet družbe SIDE zniževal, pa čeprav se je podpora, dodeljena zadrugi CELF, zniževala.
- (237) Komisija je poleg tega lahko ugotovila, da je bila vidna in pomembna posledica ukinitve podpor zadrugi CELF na trg znižanje njenega prometa „naročil na drobno“ in zmanjšanje števila njenih „majhnih zneskov“.
- (238) Komisija ugotavlja, pri čemer se sklicuje na sporočene številčne podatke, da brez podpor del povpraševanja danes ni več zadovoljen s strani zadruge CELF in da družba SIDE ne izkoristi omenjene nepopolnosti trga.
- (239) Komisija je vrh tega lahko ugotovila, da za obdobje 1994-2001 podeljene subvencije niso pokrile celotnega primanjkljaja „Programa naročila na drobno“, in so predstavljale sorazmerno majhen del celotnega prometa zadruge CELF: od 3,95 % leta 1994 do 0,29 % leta 2001 ⁽⁶⁷⁾.
- (240) V skladu s celoto podatkov, ki so bili analizirani, se zdi, da se sporne podpore nanašajo na izredno obroben del dejavnosti izvoznega posredništva, ki očitno ne bi bil realiziran brez teh podpor. Komisija je prav tako lahko ugotovila, da podpore, ki jih je dodelila Francija, niso bile take, da bi pokrile stroške, neločljivo povezane s to dejavnostjo.
- (241) Komisija prav tako spomni, kot je bilo omenjeno v uvodni izjavi 132 in nadalje, da sta vpliv na izmenjavo in izkrivljanje konkurenčnosti na ravni Skupnosti zelo omejena. Te elemente mora Komisija upoštevati, ko ocenjuje združljivost podpor s členom 87, odstavek 3, Pogodbe, kot je to jasno nakazalo Sodišče v sodbi z dne 27. januarja 1998 v primeru Ladbroke Racing Ltd c/ Commission ⁽⁶⁸⁾.
- (242) Zato podpore, dodeljene zadrugi CELF v okviru „Programa naročila na drobno“ niso bile take, da bi kvarile konkurenco in izmenjave v meri nasprotni skupnemu interesu. Poseg francoskih oblasti je bil sorazmeren z zasledovanim ciljem, dopuščal je izključno to, da se bo izpolnilo del povpraševanja, ki drugače ne bi bil zadovoljen, zunaj vsakih skrbi glede donosnosti s strani podjetja ponudnika storitev.

⁽⁶⁶⁾ Komisija spomni, da so bile enake točne podpore, kot so današnje sporne, podeljene dvema podjetjema, Servedit in Ecole des Loisirs.

⁽⁶⁷⁾ Glej prav tako glede te točke prilogo II.

⁽⁶⁸⁾ Sodni primer T-67/94, PSES str. II — 1. Glej še posebej točke od 150 do 162.

B/ UPORABNOST DOLOČB ČLENA 86, ODSTAVEK 2, POGODBE

1/ STALIŠČE FRANCOSKIH OBLASTI

- (243) Francoske oblasti zagovarjajo stališče, kot so to naredile leta 1998 ⁽⁶⁹⁾, da je bila zadruga CELF pooblaščenca za storitev v javnem interesu in da morajo biti zato sporni ukrepi ocenjeni z vidika določb člena 86, odstavek 2, Pogodbe, ki določa, da „Podjetja, zadolžena za vodenje storitev v splošnem gospodarskem interesu ali da predstavljajo značaj fiskalnega monopola, so podvržena pravilom te Pogodbe, zlasti pravilom o konkurenčnosti, v mejah, ko uporaba teh pravil ne povzroči, da pravno ali dejansko spodleti izpolnitev posebnega poslanstva, ki mu je bilo dodeljeno. Na razvoj izmenjav se ne sme vplivati v meri, nasprotni interesu Skupnosti.“.
- (244) V tem pogledu so francoske oblasti sporočile več besedil ⁽⁷⁰⁾, ki naj bi po njihovem mnenju potrjevala značaj storitve v splošnem gospodarskem interesu, ki se nanaša na poslanstvo, zaupano zadrugi CELF.
- (245) Francoske oblasti so na podlagi teh besedil pokazale, da je Uprava za knjigo in branje do leta 2001 z zadrugo CELF vsako leto sklenila pogodbo, ki je določila cilje sodelovanja med ministrstvom in zadrugo CELF, kot tudi obveznosti za vsako stran.
- (246) Francoske oblasti so predložile več svojih pogodb. Prva, z datumom 25. april 1991, določa v svojem členu 1, da „ministrstvo podeljuje svojo podporo za dejavnosti prerazporeditve naročil knjig na drobno s strani zadruga CELF, ki so namenjena v tujino...“. Druga pogodba, z datumom 23. oktober 1997, tako se zdi, prvič omenja, da „ministrstvo podeljuje svojo podporo za operativne stroške javne storitve zadruga CELF, ki so povezani z naročili na drobno“. Pogodbe, ki so bile sklenjene v nadaljevanju do leta 2001, so popolnoma enake, razen glede zneska podeljenih podpor.

2/ OCENA KOMISIJE

- (247) Komisija je že sklenila v tej odločbi, da je podpora, podeljena zadrugi CELF, državna podpora v skladu s členom 87, odstavek 1 Pogodbe in da je združljiva s skupnim trgov z uporabo člena 87, odstavek 3, točka (d) Pogodbe. Zato in v skladu s sodno prakso Sodišča ⁽⁷¹⁾, se Komisiji ni potrebno nadalje ukvarjati z ocenjevanjem

subvencioniranih dejavnosti zadruga CELF v luči člena 86, odstavek 2, Pogodbe. To stališče je potrdilo Sodišče v sodbi z dne 22. junija 2000 ⁽⁷²⁾, kjer je sklenilo, da mora biti pri Komisiji prijavljena tudi podpora, ki je upravičena na podlagi člena 86, odstavek 2, Pogodbe. Torej ni več potrebno določiti, ali so podpore zadruga CELF upravičene tudi v skladu s členom 86, odstavek 2, Pogodbe.

- (248) Komisija pripominja, da je medtem, v sodbi Altmark ⁽⁷³⁾, z datumom 24. julij 2003, Sodišče točno določilo, v katerih okoliščinah neka subvencija podjetju, ki je pooblaščenca za vodenje storitve v splošnem gospodarskem interesu, ne predstavlja državne podpore. Toda Komisija ugotavlja, da v tem primeru okoliščine niso bile upoštevane. Kot prvo, Komisija meni, da okoliščina, ki jo predvideva točka 89 sodbe Altmark ni bila upoštevana, ker se sodna podlaga podpore ne nanaša izrecno na zadrugo CELF. Nadalje Komisija meni, da točka 90 te sodbe, ki se nanaša na predhodno določitev parametrov, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo, prav tako ni bila izpolnjena, pa čeprav podpora ni v celoti preseгла zneska, ki je nujen za nadomestitev stroškov, ki se nanašajo na obravnavo naročil na drobno.

VI/ ZAKLJUČEK

- (249) Ob upoštevanju tega, kar je bilo povedano, se zdi, da sporne podpore odgovarjajo potrebam, določenim v določbah člena 87, odstavek 3, točka (d) Pogodbe, s tem, da ustrezajo zasledovanemu kulturnemu cilju. Dejansko je Komisija ugotovila, da ne izkrivljajo izmenjav in konkurence v Skupnosti v meri, nasprotni skupnemu interesu —

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Podpora, namenjena Zadrugi za izvoz francoskih knjig (CELF) za obravnavo naročil na drobno knjig v francoskem jeziku, ki jo je Francija izvedla med letoma 1980 in 2001, predstavlja podporo, ki ustreza členu 87, odstavek 1, Pogodbe. Ker se je Francija izognila uradni prijavi te podpore Komisiji, preden jo je izvedla, je bila ta podpora podeljena nezakonito. Podpora je kljub temu združljiva s skupnim trgov v skladu s členom 87, odstavek 3, točka d), Pogodbe.

⁽⁶⁹⁾ Glej uvodno izjavo 24.

⁽⁷⁰⁾ Glej uvodno izjavo 102.

⁽⁷¹⁾ Sodba z dne 15. marca 1994, sodni primer C-387/92, Banco Exterior de España c/Ayuntamiento de Valencia, PSES str. I-0877.

⁽⁷²⁾ Glej uvodne izjave 24 in nadaljnje.

⁽⁷³⁾ Sodni primer C-280/00. Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg c/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, PSES str. I-7747.

Člen 2

Republika Francija je naslovljenka te odločbe.

V Bruslju, 20. aprila 2004

Za Komisijo

Mario MONTI

Član Komisije

PRILOGA I

Tabela spreminjanja podeljenih podpor od leta 1980 v eurih

1980	91 470
1981	91 470
1982	205 510
1983	164 640
1984	137 200
1985	141 780
1986	248 490
1987	214 950
1988	213 430
1989	259 160
1990	304 900
1991	373 500
1992	422 280
1993	382 650
1994	304 900
1995	304 900
1996	304 900
1997	243 920
1998	182 940
1999	121 960
2000	60 980
2001	38 110
2002	0

PRILOGA II

Proti znižanju nadomestila za stroške zadruge CELF

Podatki, ki so jih sporočile francoske oblasti

Leto	Znesek podpore v eurih	Skupaj stroški	Sprejeti odstotki
1994	304 900	683 788	44,59%
1995	304 900	697 177	43,73%
1996	304 900	624 206	48,85%
1997	243 920	680 023	35,87%
1998	182 940	664 783	22,63%
1999	121 960	635 577	19,1 %
2000	60 980	572 670	10,65%
2001	38 110	509 048	7,49%
2002	0	0	0

PRILOGA III

Postopek obravnave naročil

Podatki iz komentarjev družbe side

Nova stranka

- (a) Pošiljka dosjeja kupcu, ki vsebuje
 - splošne pogoje prodaje (e-pošta, faks ali pošta)
 - vlogo za odprtje računa (e-pošta, faks ali pošta)
- (b) Po prejetju vloge za odprtje računa, preverjanje plačilne zmožnosti stranke pri zavarovalnici COFACE.
- (c) Odprtje ne predstavlja problema: odprtje računa stranki
- (d) Odprtje predstavlja problem: stranki ne bo ustrezno razen na podlagi „proforme“, torej po plačilu predračuna)

Stranka imetnica računa

- (a) Identifikacija stranke (zlasti z njeno številko računa)
 - Prevzem naročenega blaga (iskanje med 640 000 naslovi, ki vključujejo knjige, avdio kasete, avdio CD in CD Rome)
 - Prevzem; enkrat, ko je identificirano blago; prijava količine, datuma naročila, izkazila stranke, potrditve prevzema.
 - Če je potrebno prevzeti drugo serijo naročil, postopek ponovimo.
 - Možno je spremeniti način pošiljanja naročil glede na željo stranke.
- (b) Naročeno delo ni v bazi podatkov.
 - Ročni prevzem blaga
 - Navedemo naslov, ime avtorja; ISBN, založnika, ponudnika
- (c) Vsako naročilo knjige avtomatično povzroči naročilo „ponudnika“
- (d) Programska oprema avtomatično posreduje naročila oskrbljenim, torej tistim, na katere se naročilo nanaša.
- (e) Naročilnice so takrat avtomatično natisnjene in poslane po faksu, po pošti ali po kurirjih ponudnikom.

Sprejem blaga

- (a) Izročitev blaga — po pošti ali po kurirju
- (b) Preverjanje ujemanja faktur ali dobavnice s paketi,
- (c) Vpis v program opremo za sprejem blaga, ki omogoča identificiranje dela in njegovega naslovnika,
- (d) Možne reklamacije so avtomatično posredovane ponudnikom
- (e) Računalnik takrat natisne, za vsako stranko seznam prejetih knjig in „številko predala“.
- (f) Ko je naročilo popolno ali ko se odločimo, da morajo biti dela stranke poslana, pripravimo pošiljke. Začnemo z označitvijo teže in cene prevoza, če je potrebno.

Vknjiženje računov in pošiljanje

- (a) Fakte so avtomatično natisnjene, kot tudi seznam pošiljke. Pošiljanje je izvedeno na način, ki si ga je izbrala stranka. Vodenje računov je avtomatično. Fakte so naslovljene na stranke po pošti.
- (b) Računski izvlečki so izdani vsak konec meseca, zaradi česar so plačila prejeta glede na zapadlosti vsake stranke. Torej v tej zvezi domnevamo, da so te stranke plačilno zmožljive.
- (c) Način plačila: kreditna kartica — Največji zneski so poravnani z bančnim virmanom ali s čeki, včasih z akreditivom.

PRILOGA IV

Preverjanje podatkov iz izračuna stroškov zadruge CELF - 1994*na podlagi podatkov, ki so jih sporočile francoske oblasti*

Številčni podatki v frankih in eurih

	FRF	euri
Stroški za nakup knjig	2 068 293	315 309
- nakup	2 026 011	308 863
- prevoz in kurirji	42 282	6 446
Stroški osebja	1 670 963	254 737
- Sprejem (del), neposredna delovna sila	217 641	33 179
- Pakiranje, neposredna delovna sila	53 409	8 142
- Trgovska storitev, neposredna delovna sila		
- Področje 1	149 770	22 832
- Področje 2	157 627	24 030
- Področje 3	49 390	7 529
- Plače za poslovne storitve	1 022 285	155 846
- Plače v marketingu	20 841	3 177
Stroški poslovanja	518 926	79 110
- Porabljene embalaže	14 770	2 252
- administracija	183 784	28 018
- prevozi na prodaje	148 056	22 571
- provizija na prodaje	36 540	5 570
- telefon, teleks	29 103	4 437
- Stroški pri prevzemu inkaso	26 294	4 008
- Kreditno zavarovanje	20 929	3 191
- Amortizacija naložb v material	20 609	3 142
- Drugo	38 841	5 921
Izolirani posredni fiksni stroški	188 524	28 740
- poklicni davki	14 064	2 144
- dodeljena sredstva za pristojbine	51 890	7 911
- Zunanje storitve	66 828	10 188
- posebni stroški	46 733	7 124
- drugo	9 009	1 373
Skupni stroški	4 446 706	677 896

Uporabljen menjalni tečaj: 1 euro = 6,55957 FRF

Komentarji in obrazložitve

- (1) *Stroški nakupa in prevoza (med katerim tudi prevoz kurirjev):* Ta strošek je bil izračunan tako, da se je upoštevalo celotni strošek tistih dejavnosti, ki se jih je prisodilo glede na število knjig, vzemimo da 38 795 874 FRF (5 914 393 eurov). Ta znesek delimo s številom knjig, da dobimo enoten strošek na knjigo. Skupno število knjig, ki jih je zadruga CELF prodala leta 1994 je bilo 467 673; zato enoten strošek na knjigo znaša 82,95 FRF (12,65 eurov). Da bi določili, kolikšen je bil strošek nakupa in prevoza, ki ga moramo pripisati naročilom na drobno, pomnožimo enoten strošek na knjigo s številom knjig naročil na drobno, kar da znesek 2 068 293 FRF (315 309 eurov) za naročila na drobno.
- (2) *Stroški osebja:* Na tem mestu je bil uporabljen količnik 3 (na podlagi števila knjig), ker sprejem „naročil na drobno“ povzroča težave, ki so neločljivo povezane z njihovo posebnostjo. Sprejem del, ki prihajajo od velikih založnikov ali distributerjev, je avtomatizirano zahvaljujoč se kodi EAN, ki omogoča prepoznavanje dela z optičnim branjem. Nasprotno dela, ki so jih objavili mali založniki, pogosto nimajo črtne kode, kar povzroči, da jih je treba prepoznati ročno.
- Po drugi strani so veliki založniki dobavljali za pariške stranke v zameno za udeležbo pri stroških za prevoz, določenih s strani medpoklicnega združenja, ki je znašala 0,75 FRF/kg, medtem ko je bila cena, ki se jo je plačalo kurirjem 6,5 FRF/kg za pakete uporabljene za dela, ki so prihajala od malih distributerjev. Ker je bilo vknjiženje računov tujim knjigarnarjem pavšalno, je ta vir oskrbovanja povzročal znižanje dobička.
- Uporaba količnika 3 za naročila na drobno torej omogoča vključitev v izračun stroškov pravilno obremenitev obravnave.
- (3) *Pakiranje:* Neposredna delovna sila je bila upoštevana na podlagi števila knjig
- (4) *Trgovske storitve:* Stroški neposredne delovne sile so bili izračunani z uporabo količnika 3, ker naročila na drobno predpostavljajo težjo obravnavo na ravni upravljanja prodaje. Razlike pri obravnavi omogočajo vključitev v izračun stroškov pravilno obremenitev njihove obravnave.
- Dodatne obrazložitve, ki se nanašajo na kodifikacijo naročila:* Ob predpostavljajanju težav, povezanih s kodifikacijo naročil, so nujna dodatna dela. Treba je pripomniti, da morajo biti ta dela izvedena ne glede na znesek naročila.
- Vrh tega je prevzem naročil pospremljen s predhodnimi iskanji: ISBN, katalog založnikov, različne banke podatkov, preverjanje razpoložljivosti (ali ne) dela, preverjanje ustreznosti naročila/založnika. V primeru težav, povezanih s kakovostjo naročilnice, zlasti pri identifikaciji naročila, se pojavijo dodatni stroški. Pogosto se te težave pojavijo v primeru naročil na drobno. Velike knjigarne, ki realizirajo velik promet z zadrugo CELF, so na splošno velika podjetja, ki uporabljajo zmogljiva orodja, ki jim omogočajo, da racionalizirajo svoje upravljanje in še zlasti da posredujejo standardizirana naročila, kar pomeni, da vsebujejo jasne identifikacijske oznake. Zadruga CELF šteje med svoje stranke zelo številne majhne knjigarne, katerih dejavnost ne omogoča vedno uporabe modernih pripomočkov mednarodne trgovine. Zato so tudi naročila tega tipa ustanov včasih težko dešifrirati in vsebujejo le del podatkov, ki so nujni za izvedbo naročila, kar pomeni dodatno delo in torej dodatne stroške.
- (5) *Plače storitve poslovanja:* (vodenje, elektronsko obdelovanje podatkov, standardizacija, računovodstvo, marketing, gospodarno upravljanje)- na stroške vpliva število knjig, razen pri računovodstvu glede števila faktur.
- (6) *Stroški poslovanja - porabljene embalaže, prevozi na prodaje in amortizacija naložb v material:* Stroški so izračunani na knjigo.
- (7) *Stroški poslovanja - administracija:* Stroški so izračunani na število faktur.
- (8) *Stroški poslovanja - provizija na prodaje in kreditno zavarovanje:* Stroški so izračunani glede na promet.
- (9) *Stroški poslovanja - telefon, teleks in stroški prevzema inkaso:* uporabljen je bil količnik 2,5, ker se stroški, povezani s telefonom, spreminjajo glede na številne faktorje, zlasti z odgovori strank in iskanji založnikov. Ti stroški se nanašajo na več postopkov, med katerimi so prejem naročilnice knjigarnarja, kodifikacija naročila, prevzem naročila in računovodstvo, ki mora zabeležiti celoten priliv pri opisanih postopkih.
- (10) *Poklicni davki in dodeljena sredstva za pristojbine:* stroški so izračunani glede na promet. *Zunanje storitve* (primer najemnine, potovanja in premestitve, stroški promocije itd.) in posebni stroški: stroški izračunani glede na število knjig.
-

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 4. marca 2005****o pooblastitvi držav članic, da po Direktivi 94/55/ES sprejmejo nekatera odstopanja glede prevoza nevarnega blaga po cesti***(notificirano pod dokumentarno številko K(2005) 440)***(Besedilo velja za EGP)****(2005/263/ES)**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 94/55/ES z dne 21. novembra 1994 o približevanju zakonodaje držav članic glede prevoza nevarnega blaga po cesti ⁽¹⁾ in zlasti člena 6(9) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(4) Nekaj držav članic je sporočilo svojo željo, da bi sprejele odstopanja. Komisija je preučila, če se obvestila skladajo s pogoji iz člena 6(9) Direktive 94/55/ES, ter jih odobrila. Tem državam članicam se zato dovoli sprejetje zadevnih odstopanj.

(5) Hkrati je zaželeno, da se vsa do sedaj dovoljena odstopanja zbere v enotno odločbo. Odločba 2003/635/ES se zato razveljavi in nadomesti.

(6) Za zagotovitev sprotnega dopolnjevanja odstopanj, Komisija predlaga celovito posodobitev vseh obstoječih odstopanj vsaj vsakih pet let.

(7) Ukrepi, predvideni s to odločbo, so v skladu z mnenjem Odbora za prevoz nevarnega blaga, ustanovljenega s členom 9 Direktive 94/55/ES —

(1) V skladu s členom 6(9) Direktive 94/55/ES morajo države članice Komisijo vnaprej uradno obvestiti o svojih odstopanjih prvič najpozneje do 31. decembra 2002 ali v dveh letih po zadnjem datumu uporabe spremenjenih različic Prilog k Direktivi.

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Države članice, našete v Prilogi I, so pooblašene, da za cestni prevoz majhnih količin določenega nevarnega blaga zgolj na svojem ozemlju izvajajo odstopanja iz Priloge I.

Ta odstopanja se uporabljajo brez razlikovanja.

Člen 2

Države članice, našete v Prilogi II, so pooblašene, da za lokalni prevoz, omejen na njihovo ozemlje, izvajajo odstopanja iz Priloge II.

Ta odstopanja se uporabljajo brez razlikovanja.

Člen 3

Odločba 2003/635/ES se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno Odločbo se razumejo kot sklicevanja na to odločbo.

(2) Nekatere države članice so do 31. decembra 2002 obvestile Komisijo o svoji želji, da bi sprejele odstopanja od Direktive 94/55/ES. Z Odločbo 2003/635/ES z dne 20. avgusta 2003 o pooblastitvi držav članic, da po Direktivi 94/55/ES sprejmejo nekatera odstopanja glede prevoza nevarnega blaga po cesti ⁽²⁾, je Komisija dovolila, da države članice sprejmejo odstopanja, navedena v Prilogah I in II k navedeni odločbi.

(3) Z Direktivo Komisije 2003/28/ES ⁽³⁾ sta bili spremenjeni Priloga A in B k Direktivi 94/55/ES. Na podlagi Direktive 2003/28/ES so morale države članice sprejeti nacionalno zakonodajo najkasneje 1. julija 2003, zadnji datum za začetek uporabe iz člena 6(9) Direktive 94/55/ES pa je bil 30. junij 2003.

⁽¹⁾ UL L 319, 12.12.1994, str. 7. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/111/ES (UL L 365, 10.12.2004, str. 25).

⁽²⁾ UL L 221, 4.9.2003, str. 17.

⁽³⁾ UL L 90, 8.4.2003, str. 45.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 4. marca 2005

Za Komisijo
Jacques BARROT
Podpredsednik Komisije

PRILOGA I

Odstopanja za države članice glede majhnih količin nekaterega nevarnega blaga

BELGIJA

RO-SQ 1.1*Predmet:* Razred 1 — Majhne količine.*Sklicevanje na Prilogo k Direktivi 94/55/ES (v nadaljnjem besedilu imenovano „Direktiva“):* 1.1.3.6*Vsebina Priloge k Direktivi:* Obrobna številka 1.1.3.6 omejuje količino rudniških eksplozivov, ki se jih lahko prevaža v običajnem vozilu, na 20 kg.*Sklicevanje na nacionalno zakonodajo:* Royal Decree of 23 September 1958 on explosives, as amended by Royal Decree of 14 May 2000.*Vsebina nacionalne zakonodaje:* Člen 111. Upravljalci skladišč, ki so oddaljena od točk oskrbe, so lahko pooblaščen za prevoz največ 25 kg dinamita ali močnih eksplozivov in 300 detonatorjev v običajnih motornih vozilih, pod pogoji, ki jih določi služba za eksplozive.**RO-SQ 1.2***Predmet:* Prevoz neočiščenih praznih zabojnikov, v katerih so bili proizvodi različnih razredov.*Sklicevanje na Prilogo k Direktivi:* 5.4.1.1.6*Sklicevanje na nacionalno zakonodajo:* Derogation 6-97.*Vsebina nacionalne zakonodaje:* Oznaka na prevoznih listini „neočiščena prazna embalaža, v katerih so bili proizvodi različnih razredov“.*Pripombe:* Odstopanje, evidentirano s strani Evropske komisije pod št. 21 (v členu 6.10).

DANSKA

RO-SQ 2.1*Predmet:* Cestni prevoz embalaže, ki vsebuje odpadke ali ostanke nevarnih snovi, zbranih iz gospodinjstev in nekaterih podjetij z namenom odstranjevanja.*Sklicevanje na Prilogo k Direktivi :* Del 2, 4.1.4, 4.1.10, 5.2, 5.4 in 8.2*Vsebina Priloge k Direktivi:* Načela razvrščanja. Predpisi o kombiniranem pakiranju. Predpisi o označevanju in etiketiranju. Prevozna listina.*Sklicevanje na nacionalno zakonodajo:* Bekendtgørelse nr. 729 of 15. august 2001 om vejtransport of farligt gods § 4, stk. 3.*Vsebina nacionalne zakonodaje:* Notranja embalaža, ki vsebuje odpadke ali ostanke kemikalij, zbranih iz gospodinjstev in nekaterih podjetij, je lahko pakirana skupaj v določeni zunanji embalaži, odobreni s strani OZN. Vsebina posamezne notranje embalaže ne sme presegati 5 kg ali 5 litrov. Odstopanja od predpisov, ki se nanašajo na razvrščanje, označevanje in etiketiranje, dokumentiranje in usposabljanje.*Pripombe:* Izvajanje natančnega razvrščanja in vseh ukrepov ADR ni možno v primeru, ko so odpadki ali ostanki kemikalij zbrani iz gospodinjstev in nekaterih podjetij z namenom odstranjevanja. Odpadki se ponavadi nahajajo v embalaži, ki je bila prodana v maloprodaji.

RO-SQ 2.2

Predmet: Cestni prevoz, ki vsebuje embalažo eksplozivnih snovi in embalažo detonatorjev v istem vozilu.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi : 7.5.2.2

Vsebina Priloge k Direktivi: Predpisi o kombiniranem pakiranju.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Bekendtgørelse nr. 729 of 15. august 2001 om vejtransport of farligt gods § 4, stk. 1..

Vsebina nacionalne zakonodaje: V skladu z § 4, stk. 1, je treba pri cestnem prevozu nevarnih snovi upoštevati pravila v ADR.

Pripombe: Zaradi praktičnosti se je pojavila potreba po skupnem pakiranju eksplozivnih snovi in detonatorjev na isto vozilo pri prevozu omenjenega blaga od mesta skladiščenja do delovnega mesta in nazaj.

Ko bo danska zakonodaja glede prevoza nevarnega blaga spremenjena, bodo danski organi oblasti dovolili tovrstni prevoz pod naslednjimi pogoji:

- (1) Ne prevaža se več kakor 25 kg eksplozivnih snovi iz skupine D.
- (2) Ne prevaža se več kakor 200 kosov detonatorjev iz skupine B.
- (3) Detonatorji in eksplozivne snovi morajo biti pakirani ločeno v embalaži, ki ustreza standardom OZN, in v skladu z določbami Direktive 2000/61/ES, ki spreminja Direktivo 94/55/ES.
- (4) Razdalja med embalažo, ki vsebuje detonatorje, in embalažo, ki vsebuje eksplozivne snovi, mora znašati vsaj 1 meter. To razdaljo je treba upoštevati tudi v primeru nenadnega zaviranja. Embalaža, ki vsebuje eksplozivne snovi, in embalaža, ki vsebuje detonatorje, morata biti nameščeni tako, da ju je mogoče hitro odstraniti z vozila.
- (5) Treba je upoštevati vse ostale predpise glede prevoza nevarnega blaga po cesti.

NEMČIJA

RO-SQ 3.1

Predmet: Kombinirano pakiranje in kombinirano nakladanje avtomobilskih delov z razvrstitvijo 1.4G skupaj z nekaterimi nevarnimi snovmi (n4).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 4.1.10 in 7.5.2.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Določbe o kombiniranem pakiranju in kombiniranem nakladanju.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Gefahrgut-Ausnahmereordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 28.

Vsebina nacionalne zakonodaje: OZN 0431 in OZN 0503 se lahko naložita skupaj z nekaterim nevarnim blagom (izdelki povezani z avtomobilsko proizvodnjo) v določenih količinah, navedenih kot izjeme. Vrednost 1 000 (primerljiva z 1.1.3.6.4.) ne sme biti presežena.

Pripombe: Za zagotovitev hitre dostave varnostnih avtomobilskih delov, ki je odvisna od lokalnega povpraševanja, je potrebna izjema. Zaradi široke palete proizvodov skladiščenje teh proizvodov v lokalnih avtomehaničnih delavnicah ni običajno.

RO-SQ 3.2

Predmet: Izvzetje iz zahteve po imetju prevozne listine in deklaracije o vkrcevanju za določene količine nevarnega blaga, kakor je opredeljeno v 1.1.3.6 (n1).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.1.1.1 in 5.4.1.1.6

Vsebina Priloge k Direktivi: Vsebina prevozne listine.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Gefahrgut-Ausnahmereordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 18.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Za vse razrede razen za razred 7: prevozna listina ni potrebna, če količina blaga, ki se prevaža, ne presega količin, navedenih v 1.1.3.6.

Pripombe: Podatki, pridobljeni z označevanjem in etiketiranjem embalaže, zadostujejo za nacionalni prevoz, saj prevozna listina pri lokalni distribuciji ni vedno ustrezna.

Odstopanje, evidentirano s strani Evropske komisije pod številko 22 (člen 6.10)

RO-SQ 3.3 (Preklican)

RO-SQ 3.4

Predmet: Prevoz merilnih standardov in črpalk za gorivo (praznih, neočiščenih).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Predpisi za številke OZN 1202, 1203 in 1223

Vsebina Priloge k Direktivi: Pakiranje, označevanje, listine, prevoz in navodila za uporabo, navodila za posadko vozila.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Gefahrgut-Ausnahmereordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 24.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Specifikacija izvajanih uredb in pomožnih določb za izvajanje odstopanj; do 1 000 l: primerjava s prazno, neočiščeno embalažo; nad 1 000 l: Skladnost z nekaterimi uredbami o cisternah; prevoz samo prazne in neočiščene embalaže.

Pripombe: Seznam št. 7, 38, 38a.

RO-SQ 3.5

Predmet: Izjema pri majhnih količinah določenega blaga za zasebno rabo.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Tabela v poglavju 3.2 za nekatere številke OZN v razredih od 1 do 9.

Vsebina Priloge k Direktivi: Dovoljenje za prevoz in predpisi.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Gefahrgut-Ausnahmereordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 3.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Razredi od 1 do 9; dopuščene so zelo majhne količine raznega blaga v embalaži in količine za osebno rabo; največja količina je 50 kg na prevozno enoto, izvajanje splošnih zahtev o pakiranju v primeru notranjega pakiranja.

Pripombe: Odstopanje omejeno do 31.12.2004.

Seznam št. 14*.

RO-SQ 3.6

Predmet: Dovoljenje za kombinirano pakiranje.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 4.1.10.4 MP2

Vsebina Priloge k Direktivi: Prepoved kombiniranega pakiranja.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Gefahrgut-Ausnahmereordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 21.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Razredi 1.4S, 2, 3 in 6.1; dovoljenje za kombinirano pakiranje predmetov razreda 1.4S (naboji za manjše orožje), aerosolov (razred 2) ter sredstev za čiščenje in obdelavo materialov iz razredov 3 in 6.1 (navedene številke OZN) v obliki svežnjev, ki se prodajajo v kombinirani embalaži v embalažni skupini II in v majhnih količinah.

Pripombe: Seznam št. 30*, 30a, 30b, 30c, 30d, 30e, 30f, 30g.

FRANCIJA

RO-SQ 6.1

Predmet: Prevoz prenosne in mobilne gama radiografske opreme (18).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Prilogi A in B

Vsebina Priloge k Direktivi:

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Decree of 1 June 2001 on the transport of hazardous goods by road, „ADR-Decree“) - Article 28.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Prevoz gama radiografske opreme s strani uporabnikov v posebnih vozilih je izvzet, vendar zanj veljajo posebni predpisi.

RO-SQ 6.2

Predmet: Prevoz odpadkov, ki izhajajo iz zdravstva in pomenijo tveganje za okužbo in ki se obravnavajo kot anatomske deli, zajeti v OZN 3291, katerih masa je manjša ali enaka 15 kg.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Prilogi A in B

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Decree of 1 June 2001 on the transport of hazardous goods by road, „ADR-Decree“) - Article 12.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Izvzetje iz zahtev ADR za prevoz odpadkov, ki izhajajo iz zdravstva in pomenijo tveganje za okužbo in ki se obravnavajo kot anatomske deli, zajeti v OZN 3291, katerih masa je nižja ali enaka 15 kg.

RO-SQ 6.3

Predmet: Prevoz nevarnih snovi v javnih potniških prometnih sredstvih (18).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 8.3.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Prevoz potnikov in nevarnih snovi.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Decree of 1 June 2001 on the transport of hazardous goods by road, „ADR-Decree“) - Article 21.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Prevoz nevarnih snovi, ki so v javnih prevoznih sredstvih dovoljene kot ročna prtljaga: uporabljajo se le določbe v zvezi s pakiranjem, označevanjem in etiketiranjem paketov, navedene v 4.1, 5.2 in 3.4.

Pripombe: V ročni prtljagi je dovoljeno imeti le nevarne snovi za osebno ali lastno profesionalno rabo. Dovoljene so prenosne plinske jeklenke, namenjene bolnikom z dihalnimi težavami, s količino potrebno za eno vožnjo.

RO-SQ 6.4

Predmet: Prevoz majhnih količin nevarnih snovi za lastne potrebe (18).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.1.

Vsebina Priloge k Direktivi: Treba je imeti prevozno listino.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Decree of 1 June 2001 on the transport of hazardous goods by road, „ADR-Decree“) - Article 23-2.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Pri prevozu majhnih količin nevarnih snovi za lastne potrebe, ki ne presega omejitev iz točke 1.1.3.6, ni potrebno imeti prevozne listine, kakor je določeno v točki 5.4.1.

IRSKA

RO-SQ 7.2

Predmet: Izvzetje iz zahteve iz 5.4.0 ADR po prevozni listini za prevoz pesticidov iz ADR razreda 3, navedenih v 2.2.3.3 kot pesticidi FT2 (plamenišče < 23 °C) in ADR razreda 6.1, navedenih v 2.2.61.3 kot pesticidi T6, tekočin (plamenišče ni nižje od 23 °C), v primeru da količina prevažane nevarne snovi ne presega količin, določenih v 1.1.3.6 ADR.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteva po prevozni listini.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Regulation 82(9) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Prevozna listina ni potrebna za prevoz pesticidov iz ADR razredov 3 in 6.1, v primeru, da prevažana količina ne presega količin, določenih v 1.1.3.6 ADR.

Pripombe: Nepotrebna in prevelika zahteva za lokalni prevoz in dostavo teh pesticidov.

RO-SQ 7.4

Predmet: Izvzetje iz zahteve nekaterih predpisov ADR o pakiranju, označevanju in etiketiranju pri prevozu majhnih količin (pod omejitvami iz 1.1.3.6) pirotehničnih izdelkov s pretečenim rokom veljavnosti in klasifikacijskimi oznakami 1.3G, 1.4G in 1.4S razreda 1 ADR, ki imajo naslednje zadevne identifikacijske številke snovi: OZN 0092, OZN 0093, OZN 0403 ali OZN 0404, do najbližje vojašnice za odlaganje.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 1.1.3.6, 4.1, 5.2 in 6.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Odlaganje pirotehničnih izdelkov s pretečenim rokom.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Regulation 82(10) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Ukrepi ADR za pakiranje, označevanje in etiketiranje pri prevozu pirotehničnih izdelkov s pretečenim rokom in s številkami OZN 0092, OZN 0093, OZN 0403, OZN 0404 do najbližje vojašnice, se ne izvajajo v primeru, da so izpolnjeni splošni pogoji ADR za pakiranje in da so v prevozni listini navedene dodatne informacije. Izvaja se samo v primeru lokalnega prevoza in majhnih količin pirotehničnih izdelkov s pretečenim rokom trajanja do najbližje vojašnice z namenom varnega odlaganja odpadkov.

Pripombe: Prevoz majhnih količin pomorskih signalnih raket za izredne razmere „s pretečenim rokom veljavnosti“ lastnikov izletniških ladij in ladijskih trgovcev do vojašnic z namenom varnega odlaganja odpadkov, je privedlo do težav; zlasti v zvezi z zahtevami glede embalaže. Odstopanje velja za majhne količine (manjše od tistih, ki so navedene v 1.1.3.6) in za lokalni prevoz.

RO-SQ 7.5

Predmet: Izvzetje iz zahtev iz poglavij 6.7 in 6.8, ki se nanašajo na prevoz po cesti nominalno praznih nečistih nepremičnih cistern (za shranjevanje na fiksni lokaciji) z namenom čiščenja, popravljanja, testiranja ali razreza.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.7 in 6.8

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve za načrtovanje, izdelavo, pregled in testiranje cistern.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Proposed amendment to „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: [Predlagano] Izvzetje iz zahtev, določenih v poglavjih 6.7 in 6.8 ADR o prevozu po cesti nominalno praznih nečistih nepremičnih cistern (za shranjevanje na fiksni lokaciji) z namenom čiščenja, popravljanja, testiranja ali razreza; pod pogojem da (a) se iz praktičnih razlogov odstrani čim več cevovoda, ki je bil povezan z rezervoarjem; (b) obstaja ustrezen ventil za razbremenitev tlaka, ki deluje med prevozom in se ga namesti na cisterno; in (c) so ob upoštevanju (b) vse odprtine cisterne in nanjo pritrjenega cevovoda hermetično zaprte, da se prepreči uhajanje kakršnih koli nevarnih snovi; v primeru, da se tovrstno ravnanje izkaže za praktično.

Pripombe: Te cisterne se uporabljajo za skladiščenje snovi na fiksni lokaciji in ne za prevoz blaga. Vsebujejo zelo majhne količine nevarnih snovi med prevozom (cistern) na druge lokacije zaradi čiščenja, servisa itd.

Prej v členu 6.10.

RO-SQ 7.6

Predmet: Izvzetje iz zahtev iz poglavij 5.3, 5.4, dela 7 in Priloge B ADR v zvezi s prevozom plinskih jeklenk za izdajo pijač, v primeru, da se nahajajo na istem vozilu kot pijače (za katere so namenjene).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Poglavji 5.3, 5.4, del 7 in Priloga B

Vsebina Priloge k Direktivi: Označevanje vozil, potrebna dokumentacija in ukrepi, ki se nanašajo na prevozno opremo in prevozne dejavnosti.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Proposed amendment to „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: [Predlagano] Izvzetje iz zahtev iz poglavij 5.3, 5.4, dela 7 in Priloge B ADR v zvezi s prevozom plinskih jeklenk, ki se uporabljajo za izdajo pijač, v primeru, da se nahajajo na istem vozilu kot pijače (za katere so namenjene).

Pripombe: Poglavitno dejavnost predstavlja distribucija paketov pijač, ki ne veljajo za snovi ADR, skupaj z manjšimi količinami majhnih jeklenk s pripadajočimi plini.

Prej v členu 6.10.

RO-SQ 7.7

Predmet: Za nacionalni prevoz na Irskem izvzetje od konstrukcijskih in testnih zahtev za posode in predpisov za njihovo uporabo iz poglavij 6.2 in 4.1 ADR za jeklenke in tlačne posode s plini iz razreda 2; ki so se prevažale z multimodalnim prevozom, vključno s pomorskim prevozom, v primeru, (i) da se te jeklenke in tlačne posode izdelata, testirata in uporablja v skladu s kodeksom IMDG, (ii) da se jeklenk in tlačnih posod ne napolni znova na Irskem, temveč se jih nominalno prazne vrne državi izvora z multimodalnim prevozom, (iii) da se te jeklenke in tlačne posode distribuira lokalno in v majhnih količinah.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 1.1.4.2, 4.1 in 6.2

Vsebina Priloge k Direktivi: Ukrepi, ki se nanašajo na multimodalni prevoz, vključno s pomorskim prevozom, uporabo jeklenk in tlačnih posod za pline ADR razreda 2 ter izdelavo in testiranje teh jeklenk in tlačnih posod za pline ADR razreda 2.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Proposed amendment to „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: [Predlagano] Ukrepi iz Poglavij 4.1 in 6.2 ne veljajo za jeklenke in tlačne posode za pline iz razreda 2 v primeru da: (i) so te jeklenke in tlačne posode izdelane in testirane v skladu s kodeksom IMDG, (ii) se te jeklenke in tlačne posode uporablja v skladu s kodeksom IMDG, (iii) so bile te jeklenke in tlačne posode prepeljane pošiljatelj z multimodalnim prevozom, vključno s pomorskim prevozom, (iv) je prevoz teh jeklenk in tlačnih posod do končnega uporabnika, ki ga izvede prejemnik z multimodalnim prevozom [iz zgornjega pododstavka (iii)], omejen na zgolj eno prevozno pot, izvedeno v enem dnevu, (v) se teh jeklenk in tlačnih posod ne napolni znova znotraj države, temveč se nominalno prazne z multimodalnim prevozom [iz zgornjega pododstavka (iii)], vrnejo državi izvora in (vi) so te jeklenke in tlačne posode v majhnih količinah distribuirane lokalno znotraj države.

Pripombe: Plini, ki jih vsebujejo jeklenke in tlačne posode imajo specifikacijo, ki jo zahtevajo končni uporabniki, ker jih je treba uvoziti iz območja, ki se nahaja zunaj območja ADR. Pri nadaljnji uporabi je treba te nominalno čiste jeklenke in tlačne posode vrniti v državo izvora, da se jih znova napolni s posebnimi plini — ne sme se jih znova napolniti na Irskem ali kjer koli drugje na ADR območju. Čeprav niso v skladu z ADR, so v skladu s kodeksom IMDG. Multimodalni prevoz, ki se začne zunaj območja ADR, se mora končati na območju uvoznika, od koder se jeklenke in tlačne posode distribuira lokalno znotraj Irske do končnega uporabnika in v majhnih količinah. Ta prevoz znotraj Irske je omenjen v spremenjenem členu 6(9) spremenjene Direktive 94/55/ES.

FINSKA

RO-SQ 13.1

Predmet: Prevoz določenih količin nevarnega blaga z osebnimi avtomobili in avtobusi.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 4.1, 5.4

Vsebina Priloge k Direktivi: Predpisi o pakiranju, dokumentacija.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Vsebina nacionalne zakonodaje: Prevoz določenih količin nevarnega blaga iz 1.1.3.6 z največjo neto težo 200 kg z osebnimi avtomobili in avtobusi je dovoljen brez prevozne listine in izpolnjevanja zahtev o pakiranju.

RO-SQ 13.2

Predmet: Opis praznih cistern v prevozni listini.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.1.1.6

Vsebina Priloge k Direktivi: Posebni ukrepi za prazno, neočiščeno embalažo, vozila, zabojnike, cisterne, baterijska vozila in MEGC.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Vsebina nacionalne zakonodaje: V primeru praznih in neočiščenih cistern, kjer sta se prevažali dve ali več snovi z OZN številkami 1202, 1203 in 1223, se lahko opis v prevoznih listinah dopolni z besedami „Zadnje polnjenje“ skupaj z imenom produkta, ki ima najnižje plamenišče; „Prazna cisterna, 3, zadnje polnjenje: OZN 1203 Motorni bencin, II“.

RO-SQ 13.3

Predmet: Etiketiranje in označevanje prevozne enote za eksplozive.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.3.2.1.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Splošni ukrepi za označevanje z oranžno tablico.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Vsebina nacionalne zakonodaje: Prevozne enote (ponavadi dostavna vozila), ki prevažajo majhne količine eksploziva (največ 1 000 kg (neto)) v kamnolome in gradbišča, se lahko spredaj in zadaj označijo s tablico modela št. 1.

RO-SQ 13.4

Predmet: Sprejetje RO-SQ 6.2.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Določi se s prihodnjimi predpisi.

RO-SQ 13.5

Predmet: Sprejetje RO-SQ 6.4.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Določi se s prihodnjimi predpisi.

ZDRUŽENO KRALJESTVO

RO-SQ 15.1

Predmet: Prevoz določenih manj nevarnih radioaktivnih predmetov kot so razne vrste ur, dimni detektorji, označbe na kompasu (E1).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Večina zahtev ADR.

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve glede prevoza snovi iz razreda 7.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Radioactive Material (Road Transport) (Great Britain) Regulations 1996 reg 3(2)(f), (g) and (h).

Vsebina nacionalne zakonodaje: Popolno izvzetje iz določb nacionalnih predpisov za nekatere komercialne proizvode, ki vsebujejo omejene količine radioaktivnih snovi.

Pripombe: To odstopanje je kratkoročen ukrep, ki ne bo več potreben, ko bodo v ADR vključeni podobni amandmaji k predpisom IAEA.

RO-SQ 15.2

Predmet: Izvzetje iz zahteve po imetju prevozne listine za nekatere količine nevarnega blaga, kakor je opredeljeno v 1.1.3.6 (E2).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 1.1.3.6.2 in 1.1.3.6.3

Vsebina Priloge k Direktivi: Izvzetja iz nekaterih zahtev po določenih količinah na prevozno enoto.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.3 and reg.13 and Schedule 2(8).

Vsebina nacionalne zakonodaje: Prevozna listina ni potrebna za omejene količine, razen kadar so le-te del večjega tovora.

Pripombe: To izvzetje je primerno za nacionalni prevoz, pri katerem prevozna listina ni vedno primerna za lokalno distribucijo.

RO-SQ 15.3

Predmet: Prevoz jeklenk iz tanke pločevine za rabo pri balonih na topli zrak in sicer od točke polnjenja do točke vzleta/pristanika (E3).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.2

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve za izdelavo in testiranje plinskih posod.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Določi se s prihodnjimi predpisi.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Glej zgoraj.

Pripombe: Plinske jeklenke za balone na topli zrak so zasnovane tako, da imajo najmanjšo možno težo, zato ne ustrezajo splošnim zahtevam za plinske jeklenke. Prostornina običajne plinske jeklenke za balone, merjena z vodo, znaša 70 litrov, prostornina največje pa ne presega 90 litrov. Na vozilu se v nobenem primeru ne nahaja več kakor 5 jeklenk.

RO-SQ 15.4

Predmet: Izvzetje iz zahteve protipožarne opreme za vozila, ki prevažajo snovi z nizko stopnjo radioaktivnosti (E4).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 8.1.4

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteva za protipožarne naprave v vozilih.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Radioactive Material (Road Transport) (Great Britain) 1996, regs 34(4) and (5).

Vsebina nacionalne zakonodaje: Z Uredbo 34(4) se razveljavi zahteva po obveznih gasilnih aparatih, vendar samo med prevozom ustreznih paketov (OZN 2908, 2909, 2910 in 2911).

Uredba 34(5) omejuje zahtevo samo, če se prevažajo majhno število paketov.

Pripombe: Prevoz protipožarne opreme v praksi ne zadeva prevoza OZN 2908, 2909, 2910, OZN 2911, ki se jih pogosto lahko prevažajo v majhnih vozilih.

RO-SQ 15.5

Predmet: Distribucija blaga v notranji embalaži trgovcem na drobno ali uporabnikom (razen razredov 1 in 7) iz lokalnih distribucijskih skladišč do trgovcev na drobno ali uporabnikov in od trgovcev na drobno do končnih uporabnikov (N1).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.1.

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve za izdelavo in testiranje embalaže.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Carriage of Dangerous Goods (Classification, Packaging & Labelling) and Use of Transportable Pressure Receptacles Regulations 1996, Regs. 6(1), 6(3) and 8(5) and Schedule 3.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Pri embalaži ni zahteve po oznaki RID/ADR ali OZN ali drugi oznaki, če vsebuje blago v omejenih količinah, kakor je navedeno v programu 3.

Pripombe: Zahteve ADR niso primerne za zadnjo fazo prevoza iz distribucijskega skladišča do trgovca na drobno ali uporabnika ali od trgovca na drobno do končnega uporabnika. Namen tega odstopanja je dovoliti, da se notranje posode blaga za distribucijo na drobno, v zadnji fazi poti lokalne distribucije prevažajo brez zunanje embalaže.

RO-SQ 15.6

Predmet: Gibanje nominalno praznih pritrjenih cistern, ki niso mišljene kot prevozna oprema (N2).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Del 5 in 7-9

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve glede postopkov odpošiljanja, prevoza, delovanja in vozil.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Določi se s prihodnjimi predpisi.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Glej zgoraj.

Pripombe: Premik tovrstnih nepremičnih cistern se ne šteje kot prevoz nevarnega blaga v običajnem smislu in se zato v praksi določbe ARD ne morejo uporabljati. Ker so cisterne „nominalno prazne“, je količina nevarnega blaga, ki ga vsebujejo, po opredelitvi izredno majhna.

RO-SQ 15.7

Predmet: Dovoliti drugačno „največjo skupno količino na prevozno enoto“ za blago razreda 1 v kategorijah 1 in 2 iz tabele v točki 1.1.3.6.3 (N10).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 1.1.3.6.3 in 1.1.3.6.4.

Vsebina Priloge k Direktivi: Izvzetja, povezana s količinami na prevozno enoto.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg 13 and Schedule 5; reg. 14 and Schedule 4.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Pravila glede izvzetja pri omejenih količinah in kombiniranega nakladanja eksplozivov.

Pripombe: Dovoliti drugačno omejitev količine za blago razreda 1, tj. „50“ za kategorijo 1 in „500“ za kategorijo 2. Pri izračunavanju kombiniranega tovora je faktor za množenje „20“ za prevozno skupino 2 in „2“ za prevozno skupino 3.

Prej odstopanje po členu 6.10.

RO-SQ 15.8

Predmet: Povečanje največje neto mase eksplozivnih predmetov, dovoljene pri vozilih EX/II (N13).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 7.5.5.2

Vsebina Priloge k Direktivi: Omejitve količin, ki se prevažajo, za eksplozivne snovi in predmete.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg.13, Schedule 3.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Omejitve količin, ki se prevažajo, za eksplozivne snovi in predmete.

Pripombe: Predpisi Združenega kraljestva dovoljujejo največjo neto težo 5 000 kg pri vozilih tipa II za združljivostne skupine 1.1C, 1.1D, 1.1E in 1.1J.

Mnogo predmetov iz razreda 1.1C, 1.1D, 1.1E in 1.1J, ki se prevažajo po Evropi, je velikih ali razsutih, njihova dolžina pa presega 2,5 m. V prvi vrsti gre za eksplozivne predmete za vojaško uporabo. Omejitve pri izdelavi vozil Ex/III (ki morajo biti obvezno zaprtega tipa) zelo otežujejo nakladanje in razkladanje tovrstnih predmetov. Pri nekaterih predmetih bi potrebovali posebno opremo za nakladanje in razkladanje na začetku in na koncu poti. V praksi najdemo takšno opremo le redko. V Združenem kraljestvu se uporablja le malo vozil EX/III, zato bi bilo za industrijo izredno zahtevno izdelati več specialističnih vozil EX/III za prevoz tovrstnih eksplozivov.

V Združenem kraljestvu vojaške eksplozive večinoma prevažajo poklicni prevozniki, ki tako ne morejo izkoristiti izvzetij za vojaška vozila v okvirni direktivi. Da bi odpravili to težavo, je Združeno kraljestvo vedno dovolilo prevoz do 5 000 kg tovrstnih predmetov na vozilih EX/II. Trenutna omejitev ni vedno zadostna, ker lahko en predmet vsebuje več kot 1 000 kg eksploziva.

Od leta 1950 sta se zgodili samo dve nesreči (obe v 50. letih), pri katerih so eksplozivi tehtali več kot 5 000 kg. Nesreči je povzročila zračnica, ki se je vnela, in vroči izpušni sistem, zaradi katerega so se vnele ponjave. Požara bi se lahko zgodila tudi z manjšim tovorom. Smrtnih žrtev ali ranjenih ni bilo.

Obstajajo empirični dokazi, ki pričajo, da se pravilno pakirani eksplozivni predmeti ne bi sprožili zaradi udarca, npr. ob trčenju vozil. Dokazi iz vojaških poročil in sodnih podatkov o testiranju moči izstrelkov kažejo, da je potrebna udarna hitrost, večja od tiste, ki se ustvari pri 12-metrskem padcu, da se strelivo sproži.

To ne bo vplivalo na sedanje varnostne standarde.

RO-SQ 15.9

Predmet: Izvzetje iz zahtev po nadzoru manjših količin nekaterega blaga iz razreda 1 (N12).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 8.4 in 8.5 S1(6)

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve po nadzoru vozil, ki prevažajo določene količine nevarnih snovi.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.24.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Zagotavlja objekte za varno parkiranje in nadzorovanje, a ne zahteva, da je treba določene tovore iz razreda 1 ves čas nadzorovati, kakor to zahteva ADR v poglavju 8.5 S1(6).

Pripombe: Zahteve po nadzoru ADR v nacionalnem kontekstu niso vedno izvedljive.

RO-SQ 15.10

Predmet: Sproščanje omejitev pri prevozu kombiniranega tovora eksploziva in prevozu eksploziva skupaj z drugim nevarnim blagom v vagonih, vozilih in zabojnikih (N4/5/6).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 7.5.2.1 in 7.5.2.2.

Vsebina Priloge k Direktivi: Omejitve pri določenih vrstah kombiniranega nakladanja.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.18.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Nacionalna zakonodaja vsebuje manj omejitev glede kombiniranega nakladanja eksplozivov pod pogojem, da se tak prevoz lahko izvede brez tveganja.

Pripombe: Združeno kraljestvo želi dopustiti nekaj sprememb glede pravil medsebojnega kombiniranja eksplozivov z drugimi eksplozivi ter eksplozivov z drugimi nevarnimi snovmi. Vsaka sprememba bo količinsko omejena v enem ali več sestavnih delih tovora in dovoljena samo pod pogojem, da „se sprejmejo vsi smiselni praktični ukrepi, ki bodo preprečili, da bi eksplozivi prišli v stik z drugim blagom ali ga kako drugače ogrožali ali bi drugo blago ogrožalo eksplozive.“

Primeri sprememb, ki jih bo Združeno kraljestvo morda dovolilo:

1. Eksplozivi, pri klasifikaciji razporejeni pod številke OZN 0029, 0030, 0042, 0065, 0081, 0082, 0104, 0241, 0255, 0267, 0283, 0289, 0290, 0331, 0332, 0360 ali 0361, se lahko prevažajo na istem vozilu z nevarnim blagom, ki ima OZN številko 1942. Količina OZN 1942, ki jo je dovoljeno prevažati, se omeji, kadar šteje kot eksploziv iz 1.1D;
2. Eksplozivi, pri klasifikaciji razporejeni pod številke OZN 0191, 0197, 0312, 0336, 0403, 0431 ali 0453, se lahko prevažajo na istem vozilu skupaj z nevarnim blagom (razen vnetljivih plinov, infekcijskih ter strupenih snovi) v prevozni skupini 2 ali z nevarnim blagom v prevozni skupini 3 ali v kateri koli kombinaciji teh, pod pogojem, da skupna masa ali prostornina nevarnega blaga prevozne skupine 2 ne presega 500 kg ali litrov in da skupna neto masa teh eksplozivov ne presega 500 kg;
3. Eksplozivi iz 1.4G se lahko prevažajo z vnetljivimi tekočinami in plini v prevozni skupini 2 ali z nevnetljivimi, nestrupenimi plini v prevozni skupini 3 ali v kateri koli tovrstni kombinaciji na istem vozilu pod pogojem, da celotna masa ali prostornina skupnega nevarnega blaga ne presega 200 kg ali litrov in celotna teža eksplozivov ne presega 20 kg;
4. Eksplozivni predmeti, pri klasifikaciji razporejeni pod številke OZN 0106, 0107 ali 0257 se lahko prevažajo z eksplozivnimi predmeti iz združljivostnih skupin D, E ali F, katerih sestavni del so. Celotna količina eksplozivov številke OZN 0106, 0107 ali 0257 ne sme presegati 20 kg.

RO-SQ 15.11

Predmet: Ostale možnosti za prikaz oranžnih tablic pri manjših pošiljkah radioaktivnih snovi v majhnih vozilih.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi : 5.3.2

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteva, da morajo majhna vozila, ki prevažajo radioaktivne snovi, imeti oranžno tablico.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: The Radioactive Material (Road Transport) Regulations 2002 Regulation 5(4)(d).

Vsebina nacionalne zakonodaje: Dovoljuje vsa odstopanja, ki so odobrena po tem postopku. Zahtevano odstopanje je:

1. Vozila morajo:

- (a) biti označena v skladu z veljavnimi določbami ADR, odstavka 5.3.2; ali
 - (b) v primeru, da vozila tehtajo manj kot 3 500 kg in prevažajo manj kot deset tovorkov necepljivih ali cepljivih snovi, razen radioaktivnih snovi, in da vsota prevoznih indeksov teh embalaž ne presega 3, so lahko vozila označena z oznako, ki ustreza zahtevam spodnjega odstavka 2.
2. Za namene zgornjega odstavka 1 mora oznaka, ki bo vidna na vozilu med prevozom radioaktivnega materiala, izpolnjevati naslednje zahteve:
- (a) Ne sme meriti manj kot 12 kvadratnih centimetrov. Vsi znaki morajo biti črne barve, krepko poudarjeni in čitljivi. Vsi znaki morajo biti reliefni ali natisnjeni. Velike tiskane črke v besedi „RADIOAKTIVNO“ ne smejo biti nižje od 12 mm, ostale velike tiskane črke pa ne smejo biti nižje od 5 mm.
 - (b) Mora biti ognjevarna do te mere, da so besede na napisu v primeru, da vozilo zajame ogenj, še vedno berljive.

(c) V vozilu mora biti varno nameščena tako, da jo voznik lahko vidi, vendar pa mu ne zastira pogleda na cesto, izobesi pa se jo samo takrat, ko se v vozilu prevaža radioaktivne snovi.

(d) Mora imeti dogovorjeno obliko, na njej pa je navedeno ime, naslov in telefonska številka za nujne primere.

Pripombe: Odstopanje se zahteva pri omejenem prevozu manjših količin radioaktivnih snovi, zlasti radioaktivnih snovi v odmerku, ki zadostuje za enega pacienta med lokalnimi zdravstvenimi ustanovami, pri čemer se uporablja manjša vozila in je možnost pritrditve četudi majhne oranžne tablice omejena. Izkušnje so pokazale, da je za takšna vozila nameščanje oranžnih tablic problematično, ob običajnih pogojih prevoza pa jih je težko obdržati. Vozila bodo označena z oznakami, ki opredeljujejo vsebino v skladu z ADR 5.3.1.5.2 (in običajno 5.3.1.7.4) in vsebujejo jasno opredelitev nevarnosti. Nadalje je treba na vidno mesto pritrditi ognjevarno oznako z ustreznimi podatki za nujne primere. V praksi bo tako na voljo več varnostnih podatkov kot v okviru zahtev ADR 5.3.2.

PRILOGA II

Odstopanja za države članice glede lokalnega prevoza, omejenega na njihovo ozemlje

BELGIJA

RO-LT 1.1

Predmet: Prevoz v neposredni bližini industrijskih lokacij, vključno s prevozom po javni cesti.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi 94/55/ES (v nadaljnjem besedilu imenovano „Direktiva“): Prilogi A in B.

Vsebina Priloge k Direktivi: Prilogi A in B.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: derogations 2-89, 4-97 and 2-2000.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Odstopanja zadevajo dokumentacijo, etiketiranje in označevanje tovorkov ter vozniško spričevalo.

Pripombe: Nevarno blago se prevaža med objekti

- odstopanje 2-89: prečkanje javne ceste (kemikalije v tovorih);
- odstopanje 4-97: razdalja 2 km (ingoti surovega železa pri temperaturi 600° C);
- odstopanje 2-2000: razdalja pribl. 500 m (vsebnik IBC, PG II, III razredi 3, 5.1, 6.1, 8 in 9).

RO-LT 1.2

Predmet: Gibanje skladiščnih cistern, ki niso mišljene kot prevozna oprema.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 1.1.3.2(f)

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: exemption 6-82, 2-85.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Gibanje nominalno praznih skladiščnih cistern dovoljeno za namene čiščenja/popravljanja.

Pripombe: Odstopanje, evidentirano s strani Evropske komisije pod št. 7 (v členu 6.10).

RO-LT 1.3

Predmet: Usposabljanje voznikov.

Lokalni prevoz OZN 1202, 1203 in 1223 v tovorih in cisternah (v Belgiji v radiju 75 km od lokacije registriranega urada)

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 8.2

Vsebina Priloge k Direktivi:

Struktura usposabljanja:

1. Usposabljanje za tovorke
2. Usposabljanje za cisterne
3. Posebno usposabljanje razred 1
4. Posebno usposabljanje razred 7

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Določi se s prihodnjimi predpisi.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Definicije — spričevalo — tema — kopije — veljavnost in podaljšanje — organizacija tečajev in izpit — odstopanja — kazni — končne določbe.

Pripombe: Predlagan je začetni tečaj, ki mu sledi izpit, omejen na prevoz tovorkov in cistern iz rubrik OZN 1202, 1203 in 1223 v radiju 75 km od lokacije registriranega urada — dolžina usposabljanja mora ustrezati zahtevam ADR — po petih letih mora voznik obiskovati osvežitveni tečaj in opraviti izpit. Na spričevalu bo določeno „nacionalni prevoz OZN 1202, 1203 in 1223 po členu 6(9) Direktive 94/55“.

RO-LT 1.4

Predmet: Prevoz nevarnega blaga v cisternah za odstranjevanje s sežigom.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 3.2

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Derogation 01 — 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Z odstopanjem od tabele v poglavju 3.2 je pod posebnimi pogoji dovoljena uporaba cisterne-vsebnika z oznako cisterne L4BH namesto z oznako cisterne L4DH za prevoz OZN 3130, vodnoreaktivne tekočine, strupa, III, n.d.n.

Pripombe: Ta uredba se lahko uporablja zgolj za prevoz nevarnih odpadkov na kratkih razdaljah.

RO-LT 1.5

Predmet: Prevoz odpadkov do obratov za odstranjevanje odpadkov.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.2, 5.4, 6.1 (prejšnja uredba: A5, 2X14, 2X12)

Vsebina Priloge k Direktivi: Klasifikacija, označevanje in zahteve, ki se nanašajo na embaliranje.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Arrête royal relatif au transport de marchandises dangereuses par route.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Odpadki niso razvrščeni glede na ADR, temveč so razdeljeni na različne skupine (vnetljiva topila, barve, kisline, akumulatorji itd.), da bi se izognili nevarnim reakcijam znotraj ene skupine. Zahteve za izdelovanje embalaže imajo manj omejitev.

Pripombe: Ta uredba se lahko uporablja pri prevozu majhnih količin odpadkov do obratov za odstranjevanje odpadkov.

RO-LT 1.6

Predmet: Sprejetje RO-LT 14.5.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo:

RO-LT 1.7

Predmet: Sprejetje RO-LT 14.6.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo:

RO-LT 1.8

Predmet: Sprejetje RO-LT 15.2.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo:

DANSKA**RO-LT 2.1**

Predmet: OZN 1202, 1203, 1223 in razred 2 — prevozna listina ni potrebna.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.1.

Vsebina Priloge k Direktivi: Potrebna je prevozna listina.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Bekendtgørelse nr. 729 af 15/08/2001 om vejtransport af farligt gods.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Pri prevozu izdelkov iz mineralnih olj razreda 3 OZN 1202, 1203 ter 1223 in plinov razreda 2, v povezavi z distribucijo (blago, ki mora biti dostavljeno dvema ali več prejemnikom, in zbiranje vrnjenega blaga v podobnih situacijah) prevozna listina ni potrebna, če pisna navodila poleg zahtevanih podatkov v okviru ADR vsebujejo tudi podatke o številki OZN, imenu in razredu.

Pripombe: Razlog za zgoraj omenjeno nacionalno odstopanje je razvoj elektronske opreme, ki npr. naftnim družbam omogoča, da uporabljajo elektronsko opremo za neprekinjeno posredovanje informacij vozilom, ki vsebujejo podatke o strankah. Ker ti podatki niso na voljo pred začetkom prevoza in se jih vozilu posreduje med samim prevozom, pred začetkom prevoza ni mogoče pripraviti prevoznih listin. Tovrstni prevozi so omejeni na določena področja. Trenutno velja za Dansko odstopanje od podobnega ukrepa iz člena 6.10.

NEMČIJA

RO-LT 3.1

Predmet: Opustitev nekaterih podatkov v prevoznih listinah (n2).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.1.1.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Vsebina prevozne listine.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Gefahrgut-Ausnahmereordnung - GGAV 2002 vom 06.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.04.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 18.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Za vse razrede razen razreda 1 (razen 1.4S), 5.2 in 7:

V prevoznih listinah ni potrebna navedba:

- (a) prejemnika v primeru lokalne distribucije (razen za zaključen tovor in za prevoz na določenih razdaljah);
- (b) količina in vrste tovorkov, če se 1.1.3.6 ne uporablja, vozilo pa ustreza vsem določbam iz Priloge A in B;
- (c) pri praznih in neočiščenih cisternah zadostuje prevozna listina zadnjega nakladanja.

Pripombe: Uporaba vseh določb pri tej vrsti prometa ne bi bila izvedljiva.

Odstopanje je evidentirano s strani Evropske komisije pod številko 22 (6.10).

RO-LT 3.2

Predmet: Prevoz kontaminiranih snovi iz razreda 9 PCB v razsutem stanju

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 7.3.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Prevoz v razsutem stanju.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Gefahrgut-Ausnahmereordnung - GGAV 2002 vom 06.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.04.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 11.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Dovoljenje za prevoz v razsutem stanju v vozilih z menjalnimi kesoni ali zabojniki, ki so hermetično zaprti in nepropustni za tekočine ali prah.

Pripombe: Odstopanje 11 velja do 31.12.2004; od leta 2005 enake določbe v ADR in RID.

Glej tudi večstranski sporazum M137.

Seznam št. 4*.

RO-LT 3.3

Predmet: Prevoz pakiranih nevarnih odpadkov.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: deli od 1 do 5

Vsebina Priloge k Direktivi: Klasifikacija, pakiranje in označevanje.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Gefahrgut-Ausnahmereordnung - GGAV 2002 vom 06.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.04.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 20.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Razredi od 2 do 6.1, 8 in 9: Kombinirano pakiranje in prevoz nevarnih odpadkov v paketih in vsebnikih IBC; odpadki morajo biti pakirani v notranji embalaži (kot so bili zbrani) in razdeljeni na določene skupine odpadkov (preprečevanje nevarnih reakcij znotraj skupine odpadkov); uporaba posebnih pisnih navodil, ki se nanašajo na skupine odpadkov in kot tovorni list; zbiranje gospodinjskih in laboratorijskih odpadkov itd.

Pripombe: Seznam št. 6*.

GRČIJA

RO-LT 4.1

Predmet: Odstopanje od varnostnih zahtev za pritrjene cisterne (vozila s cisternami), registrirane pred 31. decembrom 2001, za lokalni prevoz manjših količin nekaterih kategorij nevarnega blaga.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 1.6.3.6, 6.8.2.4.2, 6.8.2.4.3, 6.8.2.4.4, 6.8.2.4.5, 6.8.2.1.17-6.8.2.1.22, 6.8.2.1.28, 6.8.2.2, 6.8.2.2.1, 6.8.2.2.2.

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve glede izdelave, opreme, homologacije, pregledov in testov ter označevanja pritrjenih cistern (vozila s cisternami), snemljivih cistern ter cistern-zabojnikov in cistern z menjalnimi kesoni, katerih posode za cisterne so izdelane iz kovinskih materialov in akumulatorskih vozil ter plinskih vsebnikov iz več elementov (MEGC).

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Τεχνικές Προδιαγραφές κατασκευής, εξοπλισμού και ελέγχων των δεξαμενών μεταφοράς συγκεκριμένων κατηγοριών επικινδύνων εμπορευμάτων για σταθερές δεξαμενές (οχήματα-δεξαμενές), αποσυναρμολογούμενες δεξαμενές που βρίσκονται σε κυκλοφορία. (Requirements for the construction, equipment, inspections and tests of fixed tanks (tank-vehicles), demountable tanks being in circulation, for some categories of dangerous goods.)

Vsebina nacionalne zakonodaje: Prehodna določba: Pritrjene cisterne (vozila s cisternami), snemljive cisterne in cisterne-zabojniki, prvič registrirane v naši državi med 1. januarjem 1985 in 31. decembrom 2001, se še vedno lahko uporabljajo do 31. decembra 2010. Ta prehodna določba se nanaša na vozila za prevoz sledečih nevarnih snovi (OZN: 1202, 1268, 1223, 1863, 2614, 1212, 1203, 1170, 1090, 1193, 1245, 1294, 1208, 1230, 3262, 3257). Ta prevoz je namenjen za manjše količine ali za lokalni prevoz v vozilih, ki so registrirana v zgoraj omenjenem referenčnem obdobju. To prehodno obdobje stopi v veljavo za vozila s cisternami, prilagojenimi glede na:

1. Odstavke ADR o pregledih in testih 6.8.2.4.2, 6.8.2.4.3, 6.8.2.4.4, 6.8.2.4.5, (ADR 1999: 211.151, 211.152, 211.153, 211.154).
2. Najmanjša debelina posode cisterne je 3 mm za cisterne, katerih predel posode ima prostornino do 3 500 litrov, najmanjša debelina posode iz plavljenega jekla je 4 mm za cisterne s kapaciteto predela do 6 000 litrov, ne glede na tip ali debelino delov.
3. Če je uporabljeni material aluminij ali druga kovina, mora cisterna izpolnjevati zahteve glede debeline in druge tehnične specifikacije, ki izhajajo iz tehničnih načrtov, odobrenih s strani lokalnih organov države, kjer so bile predhodno registrirane. Če tehnični načrti niso na voljo, morajo cisterne izpolnjevati zahteve iz odstavka 6.8.2.1.17 (211.127).
4. Cisterne morajo ustrezati zahtevam iz odstavkov iz obrobnihi številki 211.128, 6.8.2.1.28 (211.129), iz odstavka 6.8.2.2 s pododstavki 6.8.2.2.1 in 6.8.2.2.2 (211.130, 211.131).

Natančneje, vozila s cisternami z maso manjšo od 4 ton, ki se uporabljajo samo za lokalni prevoz plinskega olja (OZN 1202), prvič registrirana pred 31. decembrom 2002, pri katerih je debelina njihove posode manjša od 3 mm se lahko uporabljajo zgolj pod pogojem, da so bile spremenjene v skladu z obrobno številko 211.127(5)b4 (6.8.2.1.20).

RO-LT 4.2

Predmet: Odstopanje od zahtev pri izdelavi osnovnega vozila, ki se nanašajo na vozila, namenjena lokalnemu prevozu nevarnega blaga, prvič registrirana pred 31. decembrom 2001.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: ADR 2001: 9.2, 9.2.3.2, 9.2.3.3.

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve glede izdelave osnovnih vozil.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Τεχνικές Προδιαγραφές ήδη κυκλοφορούντων οχημάτων που διενεργούν εθνικές μεταφορές ορισμένων κατηγοριών επικινδύνων εμπορευμάτων. (Technical requirements of vehicles already in use, intended for local transport of certain dangerous goods categories.)

Vsebina nacionalne zakonodaje: Odstopanje velja za vozila, namenjena lokalnemu prevozu nevarnega blaga (kategorije OZN 1202, 1268, 1223, 1863, 2614, 1212, 1203, 1170, 1090, 1193, 1245, 1294, 1208, 1230, 3262 in 3257), ki so bila prvič registrirana pred 31. decembrom 2001.

Zgoraj omenjena vozila ustrezajo zahtevam iz Poglavja 9 (odstavki od 9.2.1 do 9.2.6.) Priloge B Direktive 94/55/ES z naslednjimi odmiki:

Izpolnjevanje zahtev iz odstavka 9.2.3.2. je nujno le v primeru, da je izdelovalec vozilo opremil s protiblokadnim zavornim sistemom in s trajnostnim zavornim sistemom, kakor je opredeljeno v 9.2.3.3.1., vendar izpolnjevanje zahtev iz odstavkov 9.2.3.3.2. in 9.2.3.3.3. ni nujno.

Dovajanje električne energije za tahograf se izvaja preko varnostne zapore, ki je neposredno povezana z akumulatorjem (obrobna številka 220 514), električna oprema mehanizma za dvigovanje osi škripca mora biti na istem mestu, kamor jo je vgradil izdelovalec vozila in jo je treba zaščititi z ustreznim zapečatenim ohišjem (obrobna številka 220 517).

Posebne avtomobilске cisterne z največjo maso manj kot 4 tone, ki so namenjene lokalnemu prevozu dizelskega kurilnega olja (OZN: 1202) ustrezajo zahtevam iz odstavkov 9.2.2.3, 9.2.2.6, 9.2.4.3 in 9.2.4.5., ne pa nujno drugim.

Pripombe: Število zgoraj omenjenih vozil je majhno, če ga primerjamo s celotnim številom že registriranih vozil, poleg tega pa so namenjena le lokalnemu prevozu. Oblika zahtevanega odstopanja, velikost zadevnega vozila in tip blaga, ki se prevažajo, ne ogrožajo prometne varnosti.

ŠPANIJA

RO-LT 5.1

Predmet: Posebna oprema za distribucijo anhydrous ammonia.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.8.2.2.2.

Vsebina Priloge k Direktivi: Da bi se izognili izgubi vsebine v primeru poškodbe zunanjih pritrdilnih elementov (cevi, stranske zaporne naprave), morata biti notranji zaporni ventil in njegova matica zavarovana za primer, če se zaradi zunanjega udarca poškodujeta ali pa zasnovana tako, da sta odporna na tovrstne udarce. Naprave za polnjenje in praznjenje (vključno s prirobnicami ter čepi z navoji) in zaščitni pokrovi (če obstajajo) morajo biti zaščiteni pred tovrstnimi neželenimi odpiranji.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Real Decreto 2115/1998. Anejo 1. Apartado 3.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Cisterne, ki se uporabljajo v kmetijske namene za distribucijo anhydrous ammonia in so začele obratovati pred 1. januarjem 1992, so lahko opremljene z zunanjimi namesto notranjimi varnostnimi pripomočki, pod pogojem, da le ti nudijo zaščito, najmanj enako zaščiti, ki jo nudi stena cisterne.

Pripombe: Pred 1. januarjem 1992 se je cisterno z zunanjimi varnostnimi pripomočki uporabljalo le v kmetijstvu za nanos anhydrous ammonia neposredno na prst. Nekatere izmed teh cistern uporabljajo še danes. Redko prevažajo tovor po cesti, saj se večinoma uporabljajo kot razprševalci gnojil na velikih kmetijah.

FRANCIJA

RO-LT 6.1

Predmet: Uporaba pomorskih dokumentov kot prevoznih listin za kratke poti, ki sledijo razkladanju plovila.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Podatki, ki morajo biti navedeni v dokumentih, uporabljenih kot prevozne listine za nevarno blago.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Decree of 1 June 2001 on the transport of hazardous goods by road, „ADR-Decree“) - Article 23-4.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Pomorski dokument se uporablja kot prevozna listina v radiju 15 km.

RO-LT 6.2

Predmet: Prevoz predmetov iz razreda 1 skupaj z nevarnimi snovmi drugih razredov (91).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 7.5.2.1.

Vsebina Priloge k Direktivi: Prepoved skupnega nakladanja paketov z različnimi oznakami za nevarnost.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Decree of 1 June 2001 on the transport of hazardous goods by road, „ADR-Decree“) - Article 26.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Možnost skupnega prevažanja enostavnih ali sestavljenih detonatorjev in blaga, ki niso iz razreda 1, pod določenimi pogoji in samo za razdalje, manjše ali enake 200 km, v Franciji.

RO-LT 6.3

Predmet: Prevoz pritrjenih skladiščnih cistern za utekočinjeni naftni plin (18).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Prilogi A in B.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Decree of 1 June 2001 on the transport of hazardous goods by road, „ADR-Decree“) - Article 30.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Za prevoz pritrjenih skladiščnih cistern za utekočinjeni naftni plin veljajo posebna pravila. Uporabljajo se le za kratke razdalje.

RO-LT 6.4

Predmet: Posebni pogoji, ki se nanašajo na usposabljanje voznika in homologacijo vozila, ki se uporabljajo za kmetijski prevoz (kratke razdalje).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.8.3.2; 8.2.1 in 8.2.2

Vsebina Priloge k Direktivi: Oprema cistern in usposabljanje voznika.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (Decree of 1 June 2001 on the transport of hazardous goods by road, „ADR-Decree“) - Article 29.2 - Annex D4.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Posebni predpisi za registracijo vozil. Posebno usposabljanje voznikov.

IRSKA

RO-LT 7.1

Predmet: Oprostitev od zahteve iz 5.4.1.1.1, da mora prevozna listina vsebovati (i) imena in naslove prejemnikov, (ii) število in opis tovorkov in (iii) celotno količino nevarnega blaga, če se do končnega uporabnika prevažajo kerozin, dizelsko gorivo ali utekočinjeni naftni plin z identifikacijskim številkami snovi OZN 1223, OZN 1202 in OZN 1965.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4

Vsebina Priloge k Direktivi: Dokumentacija.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Regulation 82(2) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: V primeru, da imajo kerozin, dizelsko gorivo ali utekočinjeni naftni plin identifikacijske številke snovi OZN 1223, OZN 1202 in OZN 1965, kakor je opredeljeno v dodatku B.5 Priloge B k ADR, in se prevažajo do končnega uporabnika, navedba imena in naslova prejemnika, števila in opisa tovorkov, vmesnih zabojnikov ali posod za razsuti tovor ter celotna količina, ki se prevažajo s prevozno enoto, ni nujna.

Pripombe: V primeru dostave kurilnega olja gospodinjstvom, se ponavadi napolni strankin rezervoar „do vrha“, zato se v trenutku, ko napolnjena cisterna začne svojo pot, dostave ne da opredeliti, prav tako pa tudi ne števila strank na prevoz. V primeru dostave jeklenk z utekočinjenim naftnim plinom gospodinjstvom, se ponavadi prazne jeklenke zamenja s polnimi — zato je število strank in individualnih pošiljk ob začetku prevozne poti neznano.

RO-LT 7.2

Predmet: Izjema pri dopuščanju, da se za prevoz praznih neočiščenih cistern namesto prevozne listine, zahtevane v 5.4.1.1.1, uporabi tisto, ki je veljala za zadnje nakladanje.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4

Vsebina Priloge k Direktivi: Dokumentacija.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Regulation 82(3) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: V primeru prevoza praznih neočiščenih cistern, zadostuje prevozna listina zadnjega nakladanja.

Pripombe: Še posebej v primeru dostave bencina in/ali dizelskega goriva bencinskim črpalkam, se cestna cisterna takoj po zadnji dostavi vrne neposredno v skladišče olja (da se jo napolni za naslednje dostave).

RO-LT 7.3

Predmet: Izjema pri dopuščanju nakladanja in raztovarjanja nevarnega blaga, za katerega velja posebni ukrep CV1 v 7.5.11 ali S1 v 8.5, na javnem mestu in brez posebnega dovoljenja pristojnih organov.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 7.5 in 8.5

Vsebina Priloge k Direktivi: Dodatne določbe, ki se nanašajo na nakladanje, raztovarjanje in upravljanje.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Regulation 82(5) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Nakladanje in raztovarjanje nevarnega blaga na javnem mestu je dovoljeno brez posebnega dovoljenja pristojnega organa z odstopanjem od zahtev iz 7.5.11 ali 8.5.

Pripombe: V okviru nacionalnega prevoza znotraj države ta določba obremenjuje pristojni organ.

RO-LT 7.4

Predmet: Izjema pri dopuščanju prevoza eksplozivne emulzije Matrix z identifikacijsko številko snovi OZN 3375 v cisternah.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 4.3

Vsebina Priloge k Direktivi: Uporaba cistern itd.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Regulation 82(6) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Prevoz eksplozivne emulzije Matrix, ki ima identifikacijsko številko snovi OZN 3375, je dovoljen v cisternah.

Pripombe: Čeprav je emulzija Matrix razvrščena kot trdna, ni v prahu ali granulah.

RO-LT 7.5

Predmet: Izvzetje iz „prepovedi kombiniranega nakladanja“ iz 7.5.2.1 za predmete združljivostne skupine B in snovi ter predmete združljivostne skupine D skupaj na istem vozilu z nevarnim blagom, v cisternah, iz razredov 3, 5.1 in 8.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 7.5

Vsebina Priloge k Direktivi: Določbe, ki se nanašajo na nakladanje, raztovarjanje in upravljanje.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Regulation 82(7) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Tovorki, ki vsebujejo predmete iz združljivostne skupine B ADR razreda 1 in tovorki, ki vsebujejo snovi in predmete iz združljivostne skupine D razreda 1, se lahko prevažajo z istim vozilom skupaj z nevarnim blagom ADR razredov 3, 5.1 ali 8, pod pogojem, da — (a) se omenjeni tovorki ADR razreda 1 prevažajo v ločenih zabojnikih/oddelkih dovoljene oblike, pri tem pa morajo biti izpolnjeni vsi pogoji, ki jih je zahteval pristojni organ, da (b) omenjene snovi ADR razredov 3, 5.1 ali 8 prevažajo plovila, ki izpolnjujejo pogoje pristojnega organa, nanašajoč se na načrt, izdelavo, testiranje, pregled, delovanje in uporabo.

Pripombe: Pod posebnimi pogoji, ki jih je sprejel pristojni organ, naj se dopusti nakladanje predmetov in snovi razreda 1 združljivostnih skupin B in D na isto vozilo z nevarnim blagom razredov 3, 5.1 in 8 - na t. i. „tovornjake črpalke“.

RO-LT 7.6

Predmet: Izvzetje iz zahteve iz 4.3.4.2.2, da morajo biti premične cevi za polnjenje in praznjenje, ki niso stalno pritrjene na posodo avtomobilске cisterne, prazne med prevozom.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 4.3

Vsebina Priloge k Direktivi: Uporaba avtomobilskih cistern.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Regulation 82(8) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Ni potrebno, da so prožne zvižave cevi v kolutih (vključno s pritrjenimi cevovodi, ki so z njimi povezani), ki so pritrjene na avtomobilsko cisterno in se uporabljajo pri distribuciji bencinskih produktov na drobno z identifikacijskimi številkami snovi OZN 1202, OZN 1223, OZN 1011 in OZN 1978 prazne med prevozom po cesti, pod pogojem, da so sprejeti primerni ukrepi za preprečitev razlitja vsebine.

Pripombe: Prožne zvižave cevi, pritrjene na avtomobilске cisterne, ki so namenjene dostavi na dom, morajo ves čas, celo med prevozom, ostati polne. Iztočni sistem, znan kot sistem „moke črte“, zahteva, da se meter in zvižava cev avtomobilске cisterne napolnita tako, da se za stranko zagotovi pravilna količina proizvoda.

RO-LT 7.7

Predmet: Izvzetje iz nekaterih zahtev iz poglavij 5.4.0, 5.4.1.1.1 in 7.5.11 ADR o prevozu gnojila amonijev nitrat OZN 2067 v razsutem stanju iz pristanišč do prejemnikov.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.0, 5.4.1.1.1 in 7.5.11

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteva po ločeni prevoznici listini, s točno količino celotnega tovora za vsak prevoz ter zahteva, da se vozilo očisti pred in po prevozu.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Proposed amendment to „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Predlagano odstopanje za dovolitev sprememb zahtev ADR, ki se nanašajo na prevozno listino in čiščenje vozila; z namenom upoštevanja praktičnega vidika pri prevozu tovora v razsutem stanju iz pristanišča do prejemnika.

Pripombe: Določbe ADR zahtevajo (a) ločeno prevozno listino, kjer je navedena celotna masa nevarnega blaga za posamezen tovor in (b) poseben ukrep „CV24“ o čiščenju po vsakem prevozu tovora od pristanišča do naročnika med razkladanjem tovarne ladje. Ker je prevoz lokalni in je povezan z raztovarjanjem tovarne ladje ter vključuje številne prevoze tovora [v istem dnevu ali v naslednjih dneh] iste snovi med tovarno ladjo in prejemnikom, naj bi zadoščala ena prevozna listina s približno maso celotnega tovora, izvajanje posebne določbe „CV24“ pa naj ne bi bilo potrebno.

NIZOZEMSKA**RO-LT 10.1**

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 1.1.3.6; 3.3; 4.1.4; 4.1.6; 4.1.8; 4.1.10; 5.2.2; 5.4.0; 5.4.1; 5.4.3; 7.5.4; 7.5.7; 8.1.2.1, pododdelek (a) in (b); 8.1.5, pododdelek c.; 8.3.6.

Vsebina Priloge k Direktivi:

1.1.3.6: Izjeme glede prevoženih količin na prevozno enoto.

3.3: Posebne določbe za nekatere snovi ali predmete.

4.1.4: Seznam z navodili za pakiranje; **4.1.6:** Posebne zahteve za pakiranje blaga razreda 2; **4.1.8:** Posebne zahteve za pakiranje kužnih snovi; **4.1.10:** Posebne zahteve za skupno pakiranje.

5.2.2: Označevanje prevozne embalaže; **5.4.0:** Vse blago, ki se prevaža v okviru programa ADR, mora spremljati dokumentacija, predpisana v tem poglavju, kjer je to primerno, razen če je bila v točkah od 1.1.3.1. do 1.1.3.5. odobrena izjema. **5.4.1:** Transzitna listina za nevarno blago vključno s tem povezanimi podatki; **5.4.3:** Pisna navodila.

7.5.4: Varnostni ukrepi, ki se nanašajo na hrano, druge potrošniške artikle in živalsko krmo; **7.5.7:** Ravnanje s tovorom in njegovo zlaganje.

8.1.2.1: Poleg zakonsko določene dokumentacije morajo biti v prevoznici enoti med prevozom prisotni naslednji dokumenti: **a.** tranzitne listine iz točke 5.4.1, ki zajemajo vse nevarno blago, ki se prevaža in po potrebi potrdilo o nakladanju zabojnika, kakor je določeno v točki 5.4.2; **b.** pisna navodila iz točke 5.4.3., ki se nanašajo na vse nevarno blago, ki se prevaža; **8.1.5:** V vsaki prevoznici enoti, ki prevaža nevarno blago, mora biti vgrajena: **c.** oprema, ki je potrebna za omogočanje izvajanja dopolnilnih in posebnih ukrepov, kakor je navedeno v pisnih navodilih iz točke 5.4.3. **8.3.6:** Med nakladanjem in raztovarjanjem tovora mora biti motor prižgan.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 3 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 3

Naslednji oddelki ADR se ne uporabljajo:

- a. 1.1.3.6;
- b. 3.3;
- c. 4.1.4; 4.1.6; 4.1.8; 4.1.10;
- d. 5.2.2; 5.4.0; 5.4.1; 5.4.3;
- e. 7.5.4; 7.5.7;
- f. 8.1.2.1. pododdelka (a) in (b); 8.1.5. pododdelek (c); 8.3.6.

Pripombe: Program je bil zasnovan tako, da zasebnikom omogoči odlaganje „manjših kemičnih odpadkov“ na eni lokaciji. To se nanaša na ostanke snovi kot so na primer odpadna barvila. Stopnja nevarnosti je zmanjšana na minimum zaradi izbire prevoznega sredstva, vključno z med drugim uporabo posebnih elementov prevoza in oznak „kaditi prepovedano“, ki so jasno vidne javnosti.

Glede na omejeno količino, ki jo ponuja, in specializiran značaj pakiranja, ta člen izključuje določeno število oddelkov ADR. Dopolnilna pravila so določena na drugih mestih programa.

RO-LT 10.2

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 1.1.3.6

Vsebina Priloge k Direktivi: Izjeme glede prevoženih količin na prevozno enoto.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 10, onderdeel a, en 16, onderdeel b, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje:

10a. V vozilu se nahajata potrdilo o strokovni usposobljenosti oskrbnika ter opomba iz člena 16(1)(b);

16b. Oskrbnik vozila ima kvalifikacijo za „prevoz nevarnih odpadkov“, ki jo je izdal CCV (Odbor za podeljevanje spričeval voznikom).

Pripombe: Zaradi široke palete nevarnih odpadkov iz gospodinjstev, s katerimi se ukvarja, mora imeti prevoznik potrdilo o poklicni usposobljenosti, četudi gre za manjše količine odpadkov. Dodatna zahteva je, da ima prevoznik kvalifikacijo za prevoz nevarnih odpadkov.

Eden od razlogov za to je zagotoviti, da prevoznik na primer ne pakira kislin in baz skupaj in da ve, kako ustrezno ravnati ob nezgodah.

RO-LT 10.3

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 1.1.3.6

Vsebina Priloge k Direktivi: Izjeme glede prevoženih količin na prevozno enoto.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 10b van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 10 b

V vozilu se nahaja naslednje: b. pisna navodila in podatki, zbrani v skladu s Prilogo k aktu o pripravi programa.

Pripombe: Ker program izključuje izvzetje iz oddelka 1.1.3.6 programa ADR, morajo biti pisna navodila prisotna tudi k majhnim količinam. To je potrebno zaradi široke palete odloženih nevarnih odpadkov ter zaradi dejstva, da tisti, ki odpadke odlagajo (državljeni zasebniki) niso seznanjeni s stopnjo nevarnosti, ki pri tem nastane.

RO-LT 10.4

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Določbe za izdelavo in testiranje embalaže.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 6 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijke afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 6

1. Nevarni odpadki iz gospodinjstev se odlagajo le v hermetično zaprti embalaži, primerni za zadevno snov, in:
 - (a) za predmete, ki sodijo v kategorijo 6.2: embalaža, ki ob odlaganju gotovo ne bo povzročila škode;
 - (b) za nevarne odpadke iz gospodinjstev industrijskega izvora: katere prostornina ni večja od 60 litrov in v kateri so nevarne snovi ločene po kategoriji nevarnosti (škatla kga)
2. Embalaža na zunanji strani ne vsebuje nevarnih odpadkov iz gospodinjstev.
3. Ime snovi je navedeno na embalaži.
4. Pri vsakem zbiranju se sprejeme samo ena škatla v pomenu pododdelka (b) točke 1.

Pripombe: Ta člen izhaja iz člena 3, v katerem se določeni oddelki ADR razglašeni za neveljavne. V okviru tega programa ni potrebe za odobreno embalažo, predvideno v oddelku 6.1 ADR. Tako je zaradi omejenih količin nevarnih snovi, ki so prisotne. Namesto tega so v členu določena številna pravila, vključno z zahtevo, da se morajo nevarne snovi prevažati v zapečatenih vsebnikih, s čimer se prepreči iztekanje iz embalaže.

RO-LT 10.5

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Določbe za izdelavo in testiranje embalaže.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 7, tweede lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 7.2

Vozilo ima tovarišče, ki je ločeno od vozniške kabine s trdo debelo pregrado, ali pa tovarišče ni sestavni del vozila.

Pripombe: V okviru tega programa ni potrebna odobrena embalaža, določena v oddelku 6.1. ADR, in sicer zaradi omejenih količin nevarnih snovi, ki so prisotne. V skladu s tem ta člen vsebuje dodatno zahtevo za preprečitev uhajanja strupenih hlapov v vozniško kabino.

RO-LT 10.6

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Določbe za izdelavo in testiranje embalaže.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 8, eerste lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 8.1

Tovorišče zaprtega vozila ima na vrhu prezračevalno napravo, ki je stalno vključena, spodaj pa odprtine.

Pripombe: V okviru tega programa ni potrebna odobrena embalaža, določena v oddelku 6.1. ADR. Tako je zaradi omejenih količin nevarnih snovi, ki so prisotne. V skladu s tem ta člen vsebuje dodatno zahtevo za preprečevanje kopičenja strupenih hlapov v tovarišču.

RO-LT 10.7

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Določbe za izdelavo in testiranje embalaže

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 9, eerste, tweede en derde lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 9

1. Vozilo je opremljeno z enotami, ki so med prevozom:
 - (a) zaščitene pred nenadnimi premiki, in
 - (b) hermetično zaprte s pokrovi ter zaščitene pred nenadnim odpiranjem.
2. Pododdelek (b) točke 1 ne velja med tranzitom za namene zbiranja ali kadar vozilo na svojih zbirnih vožnjah miruje.
3. Znotraj vozila mora biti določeno dovolj veliko varnostno območje, da se nevarne odpadke iz gospodinjstev lahko razvrsti in odloži v različne enote.

Pripombe: V okviru tega programa ni potrebna odobrena embalaža, določena v oddelku 6.1. ADR. Tako je zaradi omejenih količin nevarnih snovi, ki so prisotne. Ta člen poskuša dati enotno zagotovilo z uporabo enot za shranjevanje embalaže, pri čemer zagotavlja ustrezno metodo shranjevanja za vsako kategorijo nevarnega blaga.

RO-LT 10.8

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Določbe za izdelavo in testiranje embalaže.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 14 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijke afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 14

1. Nevarni odpadki iz gospodinjstev se prevažajo izključno v elementih.
2. Za snovi in predmete v vsakem razredu imamo poseben element.
3. Za snovi in predmete razreda 8 imamo posebne elemente za kisline, baze in akumulatorje.
4. Razpršilne doze se lahko spravljajo v kartonske škatle s pokrovom, pod pogojem, da se te škatle prevažajo v skladu s členom 9(1).
5. Če se zbirajo gasilni aparati iz razreda 2, se lahko spravijo v isti element kot razpršilne doze, ki niso zapakirane v kartonske škatle.
6. Z odstopanjem od člena 9(1) za prevoz akumulatorjev ni potreben pokrov, pod pogojem, da so v element nameščeni tako, da so vse odprtine akumulatorjev zaprte, ti pa postavljeni pokonci.

Pripombe: Ta člen izhaja iz člena 3, kjer se določeni oddelki ADR razglašeni za neveljavne. V okviru tega programa ni potrebe za odobreno embalažo, predvideno v oddelku 6.1. ADR. Ta člen določa zahteve za elemente, v katerih so nevarni odpadki iz gospodinjstev začasno shranjeni.

RO-LT 10.9

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 6.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Določbe za izdelavo in testiranje embalaže.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 15 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijke afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 15

1. Elemente ali škatle, namenjene prevozu razpršilnih doz, je treba jasno označiti na naslednji način:

- (a) pri razpršilih iz razreda 2, ki se zbirajo v kartonskih škatlah: beseda „SPUITBUSSEN“ [razpršilne doze];
- (b) pri gasilnih aparatih in razpršilnih dozah iz razreda 2: oznaka št. 2.2;
- (c) pri gasilnih aparatih in razpršilnih dozah iz razreda 3: oznaka št. 3;
- (d) pri ostankih barv iz razreda 4.1: oznaka št. 4.1;
- (e) pri zdravju škodljivih snoveh iz razreda 6.1: oznaka št. 6.1;
- (f) pri predmetih iz razreda 6.2: oznaka št. 6.2;
- (g) pri jedkih snoveh iz razreda 8: oznaka št. 8; poleg tega pa še:
- (h) za alkalne snovi: beseda „BASEN“ [baze]
- (i) za kisle snovi: beseda „ZUREN“ [kislina]
- (j) za akumulatorje: beseda „ACCU'S“ [akumulatorji].

2. Iste oznake in besedila so jasno prikazani na zaprtih prostorih v vozilu, kamor lahko postavimo elemente.

Pripombe: Ta člen izhaja iz člena 3, kjer se določeni oddelki ADR razglašeni za neveljavne. V okviru tega programa ni potrebe za odobreno embalažo, predvideno v oddelku 6.1. ADR. Ta člen določa zahteve za označevanje elementov, v katerih so nevarni odpadki iz gospodinjstev začasno shranjeni.

RO-LT 10.10

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 7.5.4

Vsebina Priloge k Direktivi: Varnostni ukrepi v zvezi s hrano, drugimi potrošniškimi artikli in živalsko krmo.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 13 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 13

- 1. Prepovedan je prevoz hrane za ljudi in živalske krme skupaj z nevarnimi odpadki iz gospodinjstev.
- 2. Vozilo mora med zbiranjem mirovati.
- 3. Ko se vozilo premika ali miruje med zbiranjem, mora imeti prižgano rumeno utripajočo luč.
- 4. Med zbiranjem na določeni lokaciji, označeni za ta namen, mora biti motor ugasnjen, z odstopanjem od točke 3 pa je lahko ugasnjena tudi utripajoča luč.

Pripombe: Prepoved iz oddelka 7.5.4 ADR se na tem mestu razširi, ker je ob široki paleti prisotnih snovi med njimi skoraj vedno tudi katera od snovi iz razreda 6.1.

RO-LT 10.11

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 7.5.9

Vsebina Priloge k Direktivi: Prepoved kajenja.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 9, vierde lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 9

4. Ob strani in na zadnjem delu vozila morajo biti jasno vidni napisi „kaditi prepovedano“.

Pripombe: Ker program zajema oddajo nevarnih snovi s strani državljanov zasebnikov, člen 9.4 določa, da mora biti napis „kaditi prepovedano“ jasno viden.

RO-LT 10.12

Predmet: Program prevoza nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2002.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 8.1.5

Vsebina Priloge k Direktivi: Oprema različnih tipov.

Vsaka prevozna enota, ki prevažata nevarno blago, mora biti opremljena z naslednjim:

- (a) najmanj enim zavornim blokom za vsako vozilo, v velikosti, ki se sklada z težo vozila in premerom koles;
- (b) opremo, potrebno za izvajanje splošnih ukrepov, ki so navedeni v navodilih za varnost iz 5.4.3, zlasti:
 - dva ločena pokončna opozorilna signala (npr. odbojna stožca, varnostna trikotnika ali utripajoči oranžni luči, ki delujeta neodvisno od električne napeljave v vozilu);
 - kakovosten varnostni jopič ali varnostna oblačila (npr. kot so opisana v evropskem standardu EN 471) za vsakega člana posadke;
 - ročno svetilko (glej tudi 8.3.4) za vsakega člana posadke;
 - zaščitno dihalno opremo v skladu z dodatnimi zahtevami S7 (glej poglavje 8.5), če se ta dodatna določba uporablja v skladu z navedbami v stolpcu 19 tabele A v poglavju 3.2;
- (c) opremo, potrebno za izvajanje dopolnilnih in posebnih ukrepov, kakor so navedeni v pisnih navodilih iz točke 5.4.3.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Artikel 11 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Člen 11

V vozilu je varnostni pribor, ki ga lahko doseže vsak član ekipe, vsebuje pa naslednje:

- (a) popolnoma neprepustna zaščitna očala;
- (b) zaščitno dihalno masko;
- (c) kombinezon ali predpasnik, ki je odporen na kisline in jih ne prepušča;
- (d) sintetične gumijaste rokavice;
- (e) škornje ali varnostne čevlje, ki so odporni na kislino in je ne prepuščajo; in
- (f) i n steklenico destilirane vode za izpiranje oči.

Pripombe: Zaradi velike raznovrstnosti oddanih nevarnih snovi veljajo za obvezno varnostno opremo dodatna pravila poleg tistih iz oddelka 8.1.5 ADR.

FINSKA

RO-LT 13.1

Predmet: Sprememba podatkov v prevoznih listinah za eksplozivne snovi.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.1.2.1(a)

Vsebina Priloge k Direktivi: Posebne določbe za razred 1.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Vsebina nacionalne zakonodaje: V prevoznih listinah je dovoljeno navesti število detonatorjev (1 000 detonatorjev ustreza 1 kg eksplozivna) namesto dejanske neto mase eksplozivne snovi.

Pripombe: Ti podatki zadostujejo za nacionalni prevoz. To odstopanje večinoma velja za industrijo eksplozivov pri lokalnem prevozu majhnih količin.

Odstopanje je evidentirano s strani Evropske komisije pod številko 31.

RO-LT 13.2

Predmet: Sprejetje RO-LT 14.2.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Določi se s prihodnjimi predpisi.

RO-LT 13.3

Predmet: Sprejetje RO-LT 14.7

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Določi se s prihodnjimi predpisi.

ŠVEDSKA

RO-LT 14.1

Predmet: Prevoz nevarnih odpadkov do obratov za odstranjevanje nevarnih odpadkov.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 2, 5.2 in 6.1.

Vsebina Priloge k Direktivi: Razvrščanje, označevanje in etiketiranje ter zahteve za izdelavo in preizkušanje embalaže.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Zakonodajo sestavljajo poenostavljena merila za razvrščanje, manj omejevalne zahteve za izdelavo in preizkušanje embalaže ter spremenjene zahteve za označevanje in etiketiranje.

Namesto razvrščanja nevarnih odpadkov v skladu z ADR se ti razdelijo na različne skupine odpadkov. Vsaka skupina odpadkov vsebuje snovi, ki se v skladu z ADR lahko pakirajo skupaj (kombinirano pakiranje).

Vsak tovorek mora biti namesto s številko OZN označen z odgovarjajočo kodo skupine odpadkov.

Pripombe: Ti predpisi se lahko uporabljajo le za prevoz nevarnih odpadkov iz javnih reciklažnih odlagališč v obrate za odstranjevanje nevarnih odpadkov.

RO-LT 14.2

Predmet: Ime in naslov pošiljatelja v prevoznih listinah.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.1.1.

Vsebina Priloge k Direktivi: Splošni podatki, zahtevani v prevoznih listinah.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Nacionalna zakonodaja določa, da navedba imena in naslova pošiljatelja ni obvezna, če se prazna, neočiščena embalaža vrne v okviru distribucijskega sistema.

Pripombe: Prazna neočiščena embalaža, ki se vrne, večinoma še vedno vsebuje majhne količine nevarnega blaga.

To odstopanje se večinoma uporablja v industriji ob vračanju praznih neočiščenih plinskih posod in njihovi zamenjavi za polne.

RO-LT 14.3

Predmet: Prevoz nevarnega blaga v neposredni bližini industrijskega(-ih) območja(-ij), vključno s prevozom po javnih cestah med različnimi deli območja(-ij).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Prilogi A in B.

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve za prevoz nevarnih snovi po javnih cestah.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Prevoz nevarnega blaga v neposredni bližini industrijskega(-ih) območja(-ij), vključno s prevozom po javnih cestah med različnimi deli območja(-ij). Odstopanje se nanaša na etiketiranje in označevanje tovorkov, prevozne listine, vozniško spričevalo in potrdilo o ustreznosti v skladu z delom 9.

Pripombe: Poznamo več situacij, v katerih se nevarno blago prevaža med prostori, ki se nahajajo na nasprotnih straneh javne ceste. Ta oblika prevoza ne pomeni prevoza nevarnega blaga po zasebni cesti, tako da se je ne sme povezovati z ustreznimi zahtevami.

Primerjaj tudi z Direktivo 96/49/ES, člen 6(14).

RO-LT 14.4

Predmet: Prevoz nevarnega blaga, ki so ga zasegli organi.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Prilogi A in B.

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve za prevoz nevarnega blaga po cesti.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Odstopanja od pravil se lahko dovolijo, če je vzrok zanje varstvo pri delu, nevarno razkladanje, predložitev dokazov itd.

Odstopanja od uredb so dovoljena le, če je v običajnih okoliščinah prevoza dosežena zadovoljiva raven varnosti.

Pripombe: Tovrstna odstopanja lahko izvajajo le organi, ki zasežejo nevarno blago.

To odstopanje je namenjeno lokalnemu prevozu. Lahko gre za prevoz blaga, ki ga je zasegla policija, npr. eksplozivi ali ukradene lastnina. Težava, ki se pojavi pri tej vrsti blaga je, da nikoli ne moremo biti prepričani o njegovi razvrstitvi. Poleg tega blago večinoma ni pakirano, označeno ali etiketirano v skladu z ADR. Policija vsako leto izvede več sto takšnih prevozov.

V primeru tihotapljenega alkoholnega pijač se jih mora prepeljati od kraja zasega do zgradbe za skladiščenje dokazov, nato pa v prostore za uničenje, ki so lahko drug od drugih precej oddaljeni. Dovoljena odstopanja so naslednja: a) ni potrebno, da je vsak tovorek označen in b) ni treba uporabiti odobrenih tovorkov. Vendar pa mora biti pravilna označena vsaka paleta, ki vsebuje takšne tovorke. Izpolnjene morajo biti tudi vse ostale zahteve. Vsako leto se izvede približno 20 tovrstnih prevozov.

RO-LT 14.5

Predmet: Prevoz nevarnega blaga v pristaniščih in njihovi neposredni bližini.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 8.1.2, 8.1.5, 9.1.2

Vsebina Priloge k Direktivi: Dokumentacija, ki mora biti prisotna v prevozni enoti; vsaka prevozna enota, ki prevaža nevarno blago, mora biti opremljena s posebno opremo; homologacija vozila.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Dokumenti (razen vozniškega spričevala) v prevozni enoti niso potrebni.

Ni treba, da je prevozna enota opremljena z opremo, določeno v 8.1.5.

Traktorji ne potrebujejo potrdila o ustreznosti.

Pripombe: Primerjaj z Direktivo 96/49/ES, člen 6(14).

RO-LT 14.6

Predmet: Nadzornikovo potrdilo o usposobljenosti ADR.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 8.2.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Vozniki vozil morajo opraviti tečaj za usposabljanje.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Nadzornikom, ki izvajajo vsakoletni tehnični pregled vozila, ni treba opravljati tečaja za usposabljanje iz 8.2 ali imeti potrdila o usposobljenosti ADR.

Pripombe: V nekaterih primerih lahko vozila, ki jih preskušajo na tehničnem pregledu, vozijo nevarno blago kot tovor, npr. neočiščene, prazne cisterne.

Zahteve iz točk 1.3 in 8.2.3 se vseeno uporabljajo.

RO-LT 14.7

Predmet: Lokalna distribucija OZN 1202, 1203 in 1223 v cisternah.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.1.1.6, 5.4.1.4.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Za prazne in neočiščene cisterne in cisterne zabojnike je opis v skladu s točko 5.4.1.1.6.

Ime in naslov večkratnih prejemnikov se lahko zapišeta v druge dokumente.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Za prazne neočiščene cisterne ali cisterne zabojnike opis v prevozni listini v skladu s točko 5.4.1.1.6 ni potreben, če je količina snovi v načrtu natovarjanja označena z 0.

Imen in naslovov prejemnikov ni potrebno navesti v dokumentih, ki se nahajajo v vozilu.

RO-LT 14.8

Predmet: Prevoz praznih neočiščenih skladiščnih cistern, ki niso mišljene kot prevozna oprema.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4.1.1.1, 6.8, 8.2.2.8.1

Vsebina Priloge k Direktivi: Prevozne listine, zahteve za izdelavo, preizkušanje itd. cistern in vozniško spričevalo.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Snovi OZN 1202, 1203, 1223 in 1965 se lahko prevažajo v skladiščnih cisternah, ki niso mišljene kot prevozna oprema. Cisterne morajo biti izpraznjene.

Prevozna enota mora biti označena kot avtomobilska cisterna z ustrezno snovjo. Voznik mora imeti spričevalo v skladu s 8.2.2.7.1.

Pripombe: To odstopanje se uporablja, kadar se morajo skladiščne cisterne premikati, na primer pri popravilu ali vzdrževanju.

Razlog za to odstopanje je izogibanje tveganju in vplivom na okolje, ki je povezano s čiščenjem praznih cistern pred prevozom.

To odstopanje se nanaša na majhne količine. Večinoma gre za lokalni prevoz, v redkih primerih pa gre za prevoz na relacijah, daljših od 300 km na redko poseljenih območjih severne Švedske.

Pogoji prevoza: Oprema, montirana na skladiščno cisterno, ne sme biti nameščena tako, da se med prevozom lahko poškoduje. Dokumentacija, ki dokazuje, da je skladiščna cisterna registrirana za ustrezno snov, mora spremljati v vozilo. Vezave in zapirala, uporabljena za pritrditev skladiščne cisterne na vozilo, morajo biti sposobne nositi cisterno, ki tehta dvakrat toliko kot skladiščna cisterna, ki se prevaža. Vnetljive snovi se ne smejo prevažati kot tovor na istem vozilu kot cisterna.

RO-LT 14.9

Predmet: Lokalni prevoz na kmetijskih območjih ali gradbiščih.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 5.4, 6.8 in 9.1.2

Vsebina Priloge k Direktivi: Prevozne listine; izdelava cistern; potrdilo o ustreznosti.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Za lokalni prevoz do kmetijskih zemljišč ali gradbišč ni potrebno izpolnjevati nekaterih zahtev:

- Deklaracija o nevarnem blagu ni potrebna.
- Starejše cisterne/zabojniki, ki niso bili izdelani v skladu s poglavjem 6.8, temveč v skladu s starejšo nacionalno zakonodajo ter so pritrjeni na dele vozila za posadko, se lahko še vedno uporabljajo.
- Starejše avtomobilске cisterne, ki ne izpolnjujejo zahtev iz 6.7 ali 6.8, namenjene prevozu snovi OZN 1268, 1999, 3256 in 3257, z ali brez opreme za površinski premaz cest, se še vedno lahko uporabljajo za lokalni prevoz na majhnih razdaljah do točke dela na cesti.
- Potrdila o ustreznosti vozil za posadko in avtomobilске cisterne z ali brez opreme za površinski premaz cest prav tako niso potrebna.

Pripombe: Vozilo za posadko je nekakšna bivalna prikolica za delovno posadko s sobo za posadko, opremljena z neregistrirano cisterno/zabojnikom za dizelsko gorivo, namenjeno delovanju gozdarskih traktorjev.

RO-LT 14.10

Predmet: Prevoz eksplozivov s cisternami.

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 4.1.4

Vsebina Priloge k Direktivi: Eksplozive se lahko pakira samo v embalažo, ki je v skladu s 4.1.4.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Appendix S - Specific regulations for the domestic transport of dangerous goods by road issued in accordance with the Transport of Dangerous Goods Act and the Swedish regulation SÄIFS 1993: 4.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Nacionalni pristojni organ bo potrdil ustreznost vozil, namenjenih prevozu eksploziva s cisternami. Prevoz s cisternami se dovoli samo za eksplozive, ki so navedeni v uredbi ali pa ga s posebnim dovoljenjem dopušča pristojni organ.

Vozilo, ki prevaža eksplozive, mora biti označeno in etiketirano v skladu s 5.3.2.1.1, 5.3.1.1.2. in 5.3.1.4. Samo eno vozilo prevozne enote lahko vsebuje nevarno blago.

Pripombe: To se izvaja zgolj pri nacionalnem prevozu, ki je večinoma lokalne narave.

Zadevne uredbe so veljale preden se je Švedska priključila Evropski uniji.

Samo dve podjetji izvajata prevoz eksplozivov z avtomobilskimi cisternami. V bližnji prihodnosti se načrtuje prehod na emulzije.

Staro odstopanje št. 84.

RO-LT 14.11

Predmet: Vozniško dovoljenje

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 8.2

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve, ki se nanašajo na usposabljanje posadke vozila.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Appendix S - Specific regulations for the domestic transport of dangerous goods by road issued in accordance with the Transport of Dangerous Goods Act.

Vsebina nacionalne zakonodaje: Usposabljanje voznika ni dovoljeno za katero koli vozilo iz 8.2.1.1.

Pripombe: Lokalni prevoz.

ZDRUŽENO KRALJESTVO**RO-LT 15.1**

Predmet: Prečkanje javnih cest s strani vozil, ki prevažajo nevarno blago (N8).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: Prilogi A in B

Vsebina Priloge k Direktivi: Zahteve za prevoz nevarnih snovi po javnih cestah.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.3 Schedule 2 (3)(b); Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg. 3(3)(b).

Vsebina nacionalne zakonodaje: Neuporaba predpisov o nevarnem blagu pri prevozu znotraj zasebnih prostorov, ločenih s cesto.

Pripombe: Do takšnih situacij zlahka pride, kadar se blago prevažata med zasebnimi prostori na obeh straneh ceste. To ne predstavlja prevoza nevarnih snovi po javni cesti v običajnem pomenu besede, in v tem primeru se ne uporablja nobena določba iz predpisov o nevarnem blagu.

RO-LT 15.2

Predmet: Izvzetje iz prepovedi, ki določa, da voznik ali njegov pomočnik ne sme odpreti tovorke nevarnega blaga v verigi lokalne distribucije od lokalnega distribucijskega skladišča do trgovca na drobno ali končnega uporabnika in od trgovca na drobno do končnega uporabnika (razen za razred 7) (N11).

Sklicevanje na Prilogo k Direktivi: 8.3.3

Vsebina Priloge k Direktivi: Prepoved, ki določa, da voznik ali njegov pomočnik ne sme odpreti tovorke nevarnega blaga.

Sklicevanje na nacionalno zakonodajo: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.12 (3).

Vsebina nacionalne zakonodaje: Prepoved odpiranja tovorikov opredeljuje določba „Razen če osebo za to pooblasti upravljavec vozila“.

Pripombe: Če jo upoštevamo dobesedno, lahko prepoved v Prilogi v tej obliki povzroči resne težave pri distribuciji na drobno.
